I AM UNBORN

(Talks with Sri Nisargadatta Maharaj)

Come to the conclusion:
"I am unborn, I was unborn and I shall remain unborn"

Sri Nisargadatta Maharaj

Edited by
Pradeep Apte, Ph.D

Composed by
Vijayendra Deshpande

Nisargadatta - I Am unborn

Nemszületett vagyok

(Beszélgetések Sri Nisargadatta Maharajdzsal)

„Juss el a következtetésre: nemszületett vagyok, nemszületett voltam, és nemszületett is maradok”

Sri Nisargadatta Maharaj

Szerkesztette
PRADEEP APTE, PhD

Összeállította
Vijayendra Deshpande

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Mr. Damodar Lund, angol nyelv és esztétika professzor, mély érdeklődést tanúsított a misztika és a buddhizmus iránt, és lelkes tanítványa volt Srí Nisargadatta Maharajnak, rendszeres résztvevője volt a Maharaj lakásán tartott szatszangoknak. Jelen könyv az ő, ülések során készült jegyzetei alapján született, amely jegyzeteket korai halála miatt hagyott hátra. Felesége, Mrs. Kamala Lund, volt olyan kedves, és engedélyt adott számomra, hogy felhasználjam a jegyzeteket a könyv elkészítéséhez. Kívánságának megfelelően szabadon terjeszthető módon kerül fel az internetre, ahogyan azt Maharaj is szeretné, ha élne. Mr. Pradeep Apte, mozgalmas napirendje ellenére, volt olyan kedves, hogy a könyv előkészítése során a jegyzeteket sajtó alá rendezze, amiért nagyon hálás vagyok. Köszönet illeti barátomat, Mr. Gajanan Netrawalit is, aki bátorított engem a feladat elvégzésére, és hogy feltegyem az internetre, Maharaj ingyenes anyagaként.

VIJAYENDRA DESHPANDE

Tartalom

Nemszületett vagyok
1. Az elemek játéka
2. Nem-létezőség
3. A Brahma apertúra
4. Az 'én vagyok' biznisz
5. Egy Kohinoor gyémánt
6. Megszületetlen gyermek
7. Koncepciókon túl
8. Létezőség
9. Imádd az 'én vagyok'-ot
10. A Tenyereden tartod!
11. Seb
12. Nisargadatta
13. Tekintsd (az 'én vagyok'-ot) végzetnek
14. Az elme nem tud téged interpretálni
15. A létezőség dinasztia
16. Mindenki hallgat, kevesen gyakorolnak
17. Rúgd ki a gondolatokat!
18. A tudásnak nincs formája
19. A születés illúzió
20. A hamisság a szüleiddel kezdődik
21. Paul megszabadulása
22. A nappal és éjszaka nélküli falu
23. Az 'én vagyok' az Isten
24. Az önmegsemmisítő kiáltása ('Har Har Mahadev')
25. Korlátoktól mentes vagy
26. Semmisítsd meg saját identitásodat
27. A hangtalan hang
28. A nem-létezőség felismeréséhez csak legyél
29. A teleszkóp
30. Te nem az vagy, amit tapasztalsz
31. Hogyan találkoztál a Szüleiddel?
32. Az 'én vagyok' az Elsődleges Illúzió
33. Meditálni annyi, mint a Létezősséggel egyesüln
34. Nyeld le a létezőséget
35. A test identitás Illúzió
36. Az 'én vagyok' időleges jelenség a Végtelenben
37. Haladd meg az 'én vagyok'-ot
38. A piton lehelete
39. A nem-született gyermek kora
40. Akármire gondolok, én nem az vagyok
41. Te vagy, csak legyél
42. Végzeted nem halál, hanem …
43. Te az a Princípium vagy, amely elveti a Testet
44. Én megszületetlen vagyok
45. A nem-tudatosságból, egyszer csak, 'én vagyok'
46. A Tanúság princípiuma örökké jelenlévő
47. Az 'én vagyok' formanélküli
48. A Guru jelentése: nem individuum
49. Nincs más Brahman, aki nagyobb nálad
50. Az 'én vagyokság' érintése valótlan
51. A 'te vagy'-nak nincs formája
52. A partra vetett hal
53. A felébredett tudás az meditáció
54. Semmi… 'egy ideig valami'… semmi
55. A 'Látó' színe
56. Minden az 'én vagyok' tudomásban történik

1. Az elemek játéka

1979. november 30.

Maharaj: Két ember élvezete az oka, hogy valaki megszületik, hogy teste van, aminek az eredménye élethosszig tartó szenvedés. Csak kevesek jönnek, hogy a Guru megmutassa neki ennek az élvezetnek az eredményét. Tükröt tart neki, amely a valódi képet tükrözi. A Jnani számára a halál a legnagyobb gyönyörűség. Amint a Tudatosság megmoccan, az elme megteremti az Univerzumot. A teremtmény Prakriti, Purusha (Tudatosság) és Prakriti (Természet), amelynek nincs neve és formája.

Ez a test érzi, hogy eljön a vég. Én tudom, hogy a test az öt elem eszenciája. Az öt elem egymásba áramlása állandó és kölcsönös. A test ezek eszenciájának az eredménye. Az egyén a testet a sajátjának tekinti. Azt gondoljuk, hogy fülünkkel és szemünkkel hallunk és látunk, de valójában a létezőség lát és hall.

Az öt elem soha nem hal meg. Ha azonosulsz a testeddel, bűnös vagy, és szenvedni fogsz a halál pillanatában. A tudatosság központja a fejed teteje. Az öt elem tevékenységének kvinteszenciája Tudatosság, és a kvinteszencia tudja, hogy nincs halál. A létezőség nem személyes, aki érti a létezőséget és a halált. Végső soron te az Abszolút vagy, nem a létezőség. Az öt elem állandóan háborúban áll benned, és mindenütt. A konfliktus szüntelen, a tér háborúban áll a levegővel, a levegő a tűzzel, a tűz a vízzel, a víz a földdel, és így tovább, és mindennek a kifejeződése a test.

A négy elem kölcsönhatása azok földdé alakulásukat eredményezi. Rendelkezünk azután növény és élelem fajtákkal, egyedi képződményeink vannak. Az elemek konfliktusai megnyilvánulnak az emberi testben, és az emberi lény azt mondja „nincs szerencsém”. A négy elemi interakció alászáll a Föld méhébe. A növényzet nedveiből állnak össze a fajok, de a formák körülölelik azok identitását. 85 millió fajjal rendelkezünk ilyenformán, ez ennek a Földnek a története.

Aki felismeri ezt az elvet, annak mi lesz a minősége? Aki megérti a Tudatosságot meg fogja haladni a Tudatosságot, az öt elemet. Halálakor a boldogság óceánjává válik. A többiek, akik a test-elménk tartják önmagukat, keresztül fognak menni a szenvedés traumatikus tapasztalatán. A test-elme azonosulás annak a boldogságnak az eredménye, amely a másodpercnek csak egy töredékéig tart.

A Jnani gyönyörűsége áll szemben két ember élvezetével. Szent Jnaneshwara kommentárokat írt a Bhagawad Gitához („Jnaneshwari”). Azután megírta az „Amrita Anubhava”-t – a Halhatatlanság Tapasztalatát (mrit=halál, amrita=nem halál) – ami a boldogság feneketlen óceánja.
Az öt elem és a három guna hozzák létre a pusztulást az univerzumban. De hogy érinti a Jnanit mindez? Felismervén az elemek ezen játékát, meghaladta azt. A nézésnek és a nézettnek, a megfigyelőnek és a megfigyeltnek ez a játéka el fog tűnni, és nem fog maradni semmi. Csupán legyél, csupán legyél csendes. Ne zavartasd magad, és hagyd az elmét lenni. Miféle elv lesz akkor romboló? Csak a változatlan látja a változást.

2. Nem-létező**ő**ség

1979. december 1.

Maharaj: Nem volt létezőségem, megjelent és ideiglenes, nincs uralmam felette. Nem lehetek egy vásárló, aki számára Istennek adnia kell, hadd legyen nagyszerű, nem érdekel. Tudást nem lehet adni mindenkinek. Az ember érdeklődését veszíti. Ha elveszíted érdeklődésedet, még a világ is megszűnik létezni. Ez a kémia (létezőség) miatt van, a sattva guna az a fénykép, ami úgy készül, ahogy az entitás növekszik. Minden tevékenység mechanikus, így minden terv szerint történik.

Mihez képest mondom? Mi támogatja? Ez a létezőség. A létezőség eltávozása után a nem-létezőség marad, amely örökkévaló. Nincs tudás, nincs isten, nincs Ishwara. Mit mondhatnék? A létezőség el fog tűnni. Mindig érvényre fogok jutni a nem létezőségben.

A nem létezőségből létezőség jelenik meg. Ismernem kellene magam, hogy ez hogyan történt. Egyesek dicsérnek engem, hogy olyan vagyok, akár egy hegy. Tudom, hogy semmi nem létezik, a nevek és formák kategóriák. Semmiféle jó vagy rossz nem tud történni senkivel, semmi nem történt előtte, és soha nem is történik semmi. Akkor minek aggódni? Forma és létezőség tudattalanul történtek, hogyan lépnénk be egyébként egy piszkos helyre kilenc hónapra? Még ha halott is a patkány, egy elszalad.

Az emberek spiritualizmusról beszélnek, a folyamatban kizárják benső Énjüket. Tartózkodj saját Énedben, és úgy beszélj. Tanulmányozd önmagad. Az abszolút örök, nem létezőség állapota, és valós. A létezőség ideiglenes, és vele megjelenik az öt elem, satöbbi, ha nincs létezőség – semmi nincs. Semmi nem lehet e világban maradandó társaságod. Az emberek meg fogják kapni az emlékirataimat, egyesek boldogok lesznek, a rám gyakorolt hatás semmi.

3. A Brahma apertúra

1979. december 4.

Maharaj: Mély alvásban semmi sincs. Próbáld ezt felfogni az ébrenléti állapotban. Most az öt elemre gondolok. Akárhogy gondolkodom oda jutok, hogy minden forma az öt elem teremtménye. A formák a három gunával más módon működnek. Az alapvető guna a Sattva. A Prakriti és a Purusha kezdőpontjai az öt elem teremtői. A Brahma apertúrában tudat van, amely beszél. A shuddha (tiszta) Sattva – mint egy darab ghee (tisztított vaj) – a Brahma apertúra. Az a kis darab tartalmazza a teljes univerzum képét.

Mindenkinek eltérő az intellektusa, így eltérő az intellektus ereje, eltérő a megértés. A tudatosság elsődleges természete nem marad változatlan. Az objektumok folyton változnak, amikor az elme leáll, nem-elmévé válik. A tudatosság valódi természete a változás, mert most erre gondolsz, majd a következő másodpercben valami másra, ha a tudatosság megszilárdul, tudattá válik.

A szavak, köztük a nama-roopa (név és forma), természetükből kifolyólag nem rendelkezhetnek semmiféle szilárdsággal. Még az önmagaddal kapcsolatos ideák is változáshoz vannak kötve. Az elme nem személlyel beszél, a teremtménye annak, az elme az elmével beszél, legyen az fiú, lány, barát, barátnő stb., mind tudatosságbeli mozgások. A tudatosság pontján, ahol az ember elméje realizálja az ’én vagyok’-ot (én vagyokságot), a szó, a lélegzet és az elme, egyek.

Elmegyek egy helyre, leülök és gondolkodom, és véleményeket alakítok ki, mindez nem más, mint elme, annak mozgásai. A Brahma apertúra Sattva, harmónia, és az elme annak eredménye. A Sattva teremtette a világot. Az elme szintén az ő terméke, amikor a Sattva mozgása megáll, az elme eltűnik, és az emberek azt mondják róla, hogy ’meghalt’. De a tudó azt mondja, nem vagyok tudatos, elme vagy Sattva, külön állok az elemektől és azok következményeitől. Minden látható az öt elemé, bármennyire magas egy entitás, csak az öt elem végterméke lehet. Hol vannak az egyének vagy Avatárok a halál után? Az elme, a szó, a név és a forma nem bír az öt elemtől elkülönülő független létezéssel.

Számomra nincs halál és születés, mert az öt elem keveréke, eszenciája, terméke – a formák – kezdőpontja a Purusha és a Prakriti. A Purusha és a Prakriti forma nélküli, hogyan lehetne így őket megsemmisíteni? Valójában ez ’moolmaya’, az illúzió gyökér oka. Amikor a Tudatosság mozgatni kezdi a formákat, és létrejön az Univerzum, és ezek az én saját testem. A Sattva egy apró cseppjétől jön létre az egész Univerzum. A saját testem és a világ van abban a Sattvában? Nem vagyok hajlandó elfogadni, hogy lehetne az? Ez hazugság. Létezik a test, tehát szenvedek, azt mondod: létezik a világ, hogy lehetne mindez illúzió? De az elme egy

koncepció, és a világok összessége tudatosságbeli mozgások, ebből eredően hamisak. Amikor a hamisat hamisnak látod, az elme lecsillapodik, és semmivé lesz.

Különféle emberi fajok és hitvallások léteznek, mindegyik magasztalja és becsméreli a többieket. Mindezek Tudatosságbeli mozgások, a nem létezőségből történő kiáradások. Az én létezőségem a hamisat hamisnak látja, ezért nem kommentálom ezeket. Bármit megszerzel, legyen bár tudás, hamis, nulla, törekedj a tudás meghaladására. Csak néha, kivételes emberek realizálják a halál pillanatában, hogy nem létezik test, amikor a test elporlad a tűzben, és összekeveredik az öt elemmel.

Brahman azért koncepció, mert nem sokáig leszek kapcsolatban vele. Csak egy rövid ideig, amíg létezőség van a világban. Annak, aki realizálja a létezőség halálát, ez boldogság. A tudatlan belebonyolódik a létezőségbe, ebből ered a traumás szenvedése. Minden szenvedés – az ébrenlét, a mély alvás és az álom állapota, az öt elem és a három guna, ismerd ezt fel, és szabadulj meg a szenvedéstől. A tudatlan meghal, míg az értő megszabadul. Az elme az „én vagyok”-ot kell, hogy énekelje, szavak nélkül. Légy szabad, ha azt gondolod, hogy te szerezted a tudást, és hogy ez a te teljesítményed, akkor még messzebb kerülsz az Ön-ismerettől.

4. Az ’én vagyok’ biznisz

1979. december 5.

Maharaj: Minden ügyfél, de létezőséged mi okból ügyfél? Az elsődleges fogalom az ’én vagyok’, belőle keletkezett az összes többi fogalom. Te az elsődleges fogalomból származol, így amíg létezned szükséges, addig ez a termékeny és csodálatos világ, és az összes Isten hozzáférhető számodra. A világ és Brahman közötti különbség onnan ered, hogy fenn akarod tartani létezőségedet, az ’én vagyok’-ot, a megnyilvánult világ miattad vált fontossá, mivel létezni akarsz. De amikor nem érezni a létezőség szükségletét, például alvás közben, más szóval, amikor a tudatosság nincs tudatánál, akkor szükséglete sincs. Amikor a tudatosság jelen van, mindig szükség lesz tudatosságra, amikor nincs jelen tudatosság, van-e szükség valamire egyáltalán? Mi haszna a világnak? A világ és annak ura csak nyűgök az én állapotomban. A létezés szükséglete köteléket jelent, ha nincsenek szükségletek, nincs kötelék. Nem leszek bolond, hogy megkérdezzem, miként vagyok én tudatosság hiányában. Nem tudunk beszélni a tudatosságot megelőző állapotról. A tudatosság birodalmába a tapasztalatok tartoznak, és mindez beszéd. Aki felismerte, megértette és meghaladta önmagát, az tud beszélni, egyébként bele van ragadva a Maya átkaroló hadműveletébe; saját csápjaid (azonosulás a test-harapófogóval) tartanak fogva. Saját tévedésed következtében kérdéseket teszel fel, egyre több és több fogalomba ragadsz és gabalyodsz bele.

Információt önmagamról a tudatosság hiányában senki nem tud mondani nekem. Nincs is rá szükségem, és mivel így van, téged sem zavarlak vele. Teljes tudomással bírok a létezőséget megelőzően, amely örökkévaló. Az ébrenlét állapota küzdelemmel és fáradtsággal jár, a mély alvás ellazulással, ez egy ciklus. Mi a célja?

Vendég: Fenntartani a tudatosságot. Mi van azon túl?

M: Bármi is legyen, ami nélküle (tudatosság) van, az tökéletes. Csak az van, semmi más. Az én testem univerzális, nem individuális. Mi ez az ’én vagyok’ biznisz? Értsd meg, és ne foglalkozz vele, haladd meg. Csak legyél.

V: Hová távozott Maharaj egója?

M: Az egóm nem individuális, megnyilvánulhat, de mikor megnyilvánul, nincs többé individuális szenvedés.

V: Mi a haszna az ön-megvalósításnak?

M: Nishkam (állandó) Parabrahman. Amikor szenvedés gyötör, az orvos gyógyszert ír fel számodra. Ki az ügyfél? A fájdalom az ügyfél, nem te.

V: Eltávozik a fájdalom?

M: Ez csak egy esemény, ami megtörténik, értsd meg, és menj keresztül rajta. Az 'én' tudatosság fájdalom, ahogy boldogság is. Reggel boldogan ébredsz, aztán ahogy halad a napod, boldogtalanná válsz. 'Én' tudatosság nélkül meg tudsz-e érteni bármit is? Az 'én' tudatosság boldogtalanság, ezért keresed a boldogságot. Az, amit erőfeszítéssel csinálsz, boldogtalanság. Pláne most, hogy mély alvásból beszélek, tehát ez az alvásból jön. Élveztem, tehát elmondom. Az alvás sötétség, teljesen – vagyis tudatlanság. Sötétségben tudatlanságot beszélek. A tudatlanságból származó tudás az tudatlanság. Az ilyen tudás illúzió. A tudatlanságból született gyermek mondja azt, hogy én vagyok Brahman.

V: Ki csinálja ezt?

M: Ez az elméd csapdája. Ha nem tapasztalod az elmédet, megszabadult vagy. Miért tekintesz bármit logikusnak? Neked az ébrenlét és az alvás állapotai a tapasztalataid. Azért nem fogadod el, amit mondok, mert ha így teszel, semmi vagy. A valóságban semmi nem adható és kapható, nevezd azt logikának, tapasztalatnak. Értsd, ahogy akarod, itt elfogadás és elutasítás meghaladásra kerül. A szüleid nevet adtak neked; de nekem tudod-e adni nevedet vagy identitásodat? Az Atman forma nélküli, a nevek és a formák a testhez tartoznak. A tudatosság is illúzió csupán, személytelen, szavaktól mentes. Abban a pillanatban, hogy nem fogadod el az elmét és testet, nem érzed a csípést, mondhatod, hogy háborgat az ég?

Az ételben hasznos és káros anyagok egyaránt vannak, ezért tehát viszonylagos, hogy mi jó, és mi rossz. A virágok elhervadnak végül, de amikor vásároltad őket, öt rúpiába kerültek. Nem Brahmanról vagy Mayáról beszélek; a történetemet mesélem, ami éppúgy a te történeted is. Atmajnanával (Ön-tudomás) nem jár együtt az 'én' tudatosság. Ekkor nem aggódom Isten vagy illúziók miatt. Az én vagyok a kiinduló pontja minden szenvedésnek és boldogságnak.

5. Egy Kohinoor gyémánt

1979. december 7.

Maharaj: Keresőként azt hallod, hogy nem a test-elme vagy, jóllehet, a testben vagy, de te tudás vagy. Ezt a mindenre kiterjedő tudás látjuk tehát mindenütt. A test – férfi vagy női – formával rendelkezik, de a tudatosságnak nincs formája. Aki önmagát férfinak vagy nőnek tekinti, nem kereső; az a kereső, aki a tudást keresi.

Mielőtt megjelenik forma az anyaméhben, a tápanyagok felveszik az 'én vagyok' formát, és ez jelenik meg kilenc hónap múlva. A születéssel beindulnak a testi funkciók, a gyermeknek nincs erről tudomása. Amint a gyermeknél elkezdődik az azonosítás, az 'én vagyokság' érzése formát ölt, az anya csak ekkor tudja elkezdeni az olyan félrevezető címkék tanítását, mint a test neve, és így tovább.

Az ébrenlétet vagy alvást megelőző állapot a Parabrahman. Az állapot, amely a tudást adja neked, Parabrahman.

Vendég: Az ön-tudomás igénye személyenként különbözik; az értelmiségieknek nincs idejük minderre.

M: Akik elnyerték a tudást, nagyon egyszerű emberek voltak.

V: Ez már születéskor eldől?

M: Tudásra, lévén az is tudatlanság, (végső soron) szintén nincs szükség. Az anyaméh iránt, lévén az tisztátalan, félelmet táplálsz, mialatt kilenc hónapig a méhben tartózkodsz, csak a ’te vagy’ tudomás van jelen – semmi nincs ezen kívül. Az anyaméhben jelen van a tudomás, csak szunnyadó állapotban. Ebben az öngyújtóban (Maharaj feltartja az öngyújtót) szunnyadó állapotban van a láng, tudomással bír az öngyújtó a lángról? Minek tekinted önmagad? Ha önmagadat a testnek tekinted, akkor bele vagy bonyolódva. Ha tudomásnak tartod önmagad, akkor nincs belebonyolódás. Valaki felkeltette a benned lévő Gurut, a Guru az, aki a tudásban részesül, és ő az, aki azt elmondja.

V: Nem lehetséges, hogy színlelje valaki, hogy ő az Abszolút?

M: Sokkal fontosabb a test-elme érzés eltávolítása, mint az Abszolúttá válással való próbálkozás, a többi megtörténik. Az Én megvalósítása után minden megtörténik. Akkor nem merül fel a kérdés, hogy bele vagy bonyolódva, vagy sem.

V: De tapasztalhatók minőségi változások, előtte és utána?

M: Bárminek véled magad, el kell majd temetni, bármi, amiről beszélek, el fogja hagyni a testet, és eltűnik. Elsőként, te az az alapelem vagy, amely elhagyja a testet, és tovább áll. Másodikként, azonosulj azzal az alapelemmel, amely elhagyja a testet. Harmadikként, Jnana, ismerd fel ezt az Isteni állapotot, és haladd meg. Ismétlem, a testet feladó alapelem Isteni, tudással teljes, magasabb rendű, mint az, aki felismeri ezt az Isteni alapelemet, és meghaladja azt. Ez az alapelem, amely elhagyja a testet, a testbe való belebonyolódás miatt véli, hogy meg fog halni. Valójában a test szintén nem hal meg; ha létezőséggel társul, akkor él, létezőség nélkül egy döglött patkány. Te az az alapelem vagy, amely elhagyja a testet, ezután ki vagy te? A test, vagy ez az alapelem? Hol kérdés hát az alapelem ápolása?

Valóságos a megnyilvánult világ? Hegyet emelsz egy vakondtúrásból, valós ez? Itt a világ, és neked azt mondták, hogy ennek megfelelően kell viselkedned, és az idő telik. Ismerd meg valódi identitásodat, és minden rendben lesz. Az összes szent könyv az elmét veszi célba, én pedig azt mondom, fedezd fel, ki vagy valójában. A világ gyökere abszolút tudatlanság, egyedül tudatlanság. Mindazonáltal, kövesd a szabályokat, hogy boldogan teljen az időd, a szenvedések a kötődésekkel jönnek, válj teljessé, egésszé, és akkor nincs szenvedés.

Illúziót kutatni annyi, mint meddő asszony gyermekét keresni. Egész életed nem elegendő tehát arra, hogy megtaláld. Az emberek a Holdra utaznak, a világegyetem végét keresik. Brahman élete szintén illúzió, ott van a világegyetem vége. Ez az illúzió (Maya) elküld téged, hogy keresd a világegyetem határait, vedd észre a rosszindulatát; nem a középpont felé küld!

Mély alvásból ébredsz, és felkiáltasz, ki hozza létre az illúziót? Ennek tudatossága, a ’felébredtem’ az alapvető illúziód, összeházasodtál a létezőséggel. Bármi a végeredmény, tudni fogod, hogy a létezőség maga az illúzió. Becsületemre, a ’te vagy’ tudomás a legtisztességtelenebb elv, te Brahman hitvese vagy. Beleplántállak a ’te vagy’ létezőségébe, aztán mehetsz. Értsd meg önmagad, és minden rejtély meg fog oldódni. Alaptőkével látlak el, fektesd be, tanulmányozd, és fedezd fel az igazságot, fedezd fel az Én-t.

Valós az álomvilág, vagy valótlan? Az ’ébren vagyok’ jelenség maga irreális. Hasonlóképpen, valós a te létezőséged, vagy valótlan? Még ha úgy gondolod is, hogy ’te vagy’, nemde egy koncepció ez is?

Mindvégig azt mondtam Josephnek, hogy menjen el, de most azt mondom, maradjon, és jegyzeteljen. Halálom után adja ki a könyvet, ők (az emberek) kérik ezt, találkoztál már ilyen emberrel? Egy Kohinoor gyémánt!

6. Megszületetlen gyermek

1979. december 11.

Maharaj: Alvás közben a tudatosság szunnyad, amikor felébredsz, a tudatosság azt mondja, 'jót aludtam'. Nevezheted, ahogy akarod – test, elme, de ez alvás idején szunnyadó attribútumról az érzékek nem beszélnek. A táplálék-testnek mindig lesznek vágyai; a létezőség az illata ugyanennek a testnek. Azt megelőzően nem volt tudomásom önmagamról; egy tapasztalás nélküli állapotban voltam, majd a tapasztalat és tudatosság hét szála (az öt elem és a három guna) hirtelen felvett egy csomó információt – születés, test, és így tovább, mindezekkel kezdődött a szenvedésem. Gurum által beavatást nyertem önmagam kutatásába. Rendelkezem tapasztalatokkal születésemről és szüleimről? Nem, elvetettem ezeket. A folyamat során elkezdtem tanulmányozni saját létezőségemet, amely egy átmeneti állapot volt, így hajlandó voltam abból kilépni. Mentes vagyok a félelemtől most, mert tudom, hogy ez az állapot meg fog szűnni. Nem féltem létezőségemet, mivel fogom tapasztalni ugyanazt (a létezőség távozását). Koncepciók miatt tartottam magam személynek, és e konceptuális állapotnak tulajdonítható valódi állapotom szenvedése.

Miközben tanácsokkal látlak el, barátaimra figyelek, gondolataik beszélnek hozzám, még víziók is megjelennek, nekik mondom, hagyják már abba. Gondolatokat és víziókat figyelmeztetek. Hibáztatja valaki saját gondolatait? Amikor ezek az idegen vagy távoli gondolatok félreálltak, az Én-ből elkezd kihajtani, és megmutatkozni a tudás. Akkor ez a megvalósult elv, amely uralkodik, ami soha nem teremtetett, de úgy viselkedik, mintha teremtett lenne. Ki figyeli, vagy lesz a tanúja ekkor? 'Én az Abszolút'. Ha nincsenek gondolatok, akkor nincs félelem, és ekkor az Én kicsírázik.

Mit csináltam a létezőség hiányában? Mit csinálnak az én meg nem született gyermekeim? Ugyanazt, amit én csináltam e létezőség megjelenése előtt. Világ, elme és minden expanzív, hogy következett be ez a szerencsétlenség a létezőség megérkezésével? Tehát a baj okát kell tanulmányoznom, vagyis a létezőséget. Azon gondolkodj, hogyan kerültél ebbe a test komplexumba, ahelyett, hogy a világot tanulmányozod.

A test lehullik, de velem mi történik? Mert az a princípium, amelyre nem kapsz választ, tökéletes, bármilyen választ kapsz, az rossz. Ha a világon gondolkodom, miért ne kutatnám a tudatosság előttit? E kérdés megoldásához tanulmányoznom kell, hogy mi ez az 'én vagyok' princípium? Jobb szeretnék ezzel a nem született gyermekkel játszani, mivel az örök Parabrahman és a nem született gyermekek egyformák.

Tudással akarsz rendelkezni. Mit értesz ezen? Ragaszkodj a princípiumhoz, amely megérti, felismeri a gondolatokat, és légy csendben. Isten szerelmére, mi vagy te? Kutasd ezt. Felejtsd el, hogy ki kit gyötör; szilárdulj meg legmeghittebb lényedben 'te vagy'-ként. Mi vagy te? Ezt tanulmányozd, a megnyilvánult világ problémáinak megoldása ráér. Nincs helyes válasz arra, hogy 'ki vagy te?', a nincs válasz a korrektebb válasz; bármilyen választ kapsz, nem örökérvényű. Az örökérvényű, születetlen elv beszél most, amelyet születéssel vádolnak. 'Úgy érzem, bűnös vagyok.' Bármilyen bűnt magadra vállalsz, szenvedned kell. Egy országban, ahol nem jártál, rablás történt, a rendőrség pedig itt tartóztat le. Ha elfogadod, szenvedni fogsz, talán egész életedben. Visszautasítom a vádat, én nem is voltam azon a helyen. Nem vagyok rabló. Tagadok – 'egyetlen bűnöm, hogy elfogadtam, hogy születtem'. Add fel! Tudomásom szerint én nem születtem; nincs tudomásom a létezőségemről. Az Abszolútnak nincs kiterjedése, nem született. Megjelenésem (létezőség) előtt soha fordult elő, hogy lettem volna, hol érvényes hát bármiféle bűnösség? Ha bölcs lennél, elvetnéd a létezőséget. Semmilyen test nem jelent sem tudomást, sem tudatosságot, az öt elem és a három guna eredeti állapotában ezek nincsenek.

Aki feldolgozza, amit most mondok, annak nincs oka rá, hogy boldogtalan legyen. A világ tele van érzelmi boldogtalansággal. A féreg romlott ételben szaporodik. Én nem ez a féreg vagyok, habár élelemből épülök fel, a létezőség élelem eredménye.

Az Énre való ráébredés érdekében ragadd meg ezt a'te vagy' tudomást. Tedd ezt Gurud lábainál. Létezőséged azt jelenti 'Ishwara', ami szintén Guru, vagyis az Én. Láb azt jelenti 'charan', char – mozogni – ami a

mozgást biztosítja számodra, ami a princípiumot [létezőség] mozgásra bírja. Az egyedi összeolvadása az egyetemessel Sadhana (gyakorlás) révén következik be.

A cselekvés öt érzékszerve és a tudás öt érzékszerve önmaguktól működnek? Az öt elem idézi elő a tudomás öt érzékszervét. A megnyilvánulás érdekében ezek nyolcan – az öt elem és a három guna hozza létre a lényeget. A Sattva guna hozza létre a megnyilvánult világ formáit, a tudomás, hogy 'én vagyok' ezzel egyidejűleg jön létre. Ami létrejött, a létezés tudomása; az individuum feltételezi, hogy ez a tudomás őhozzá tartozik. Ebben a szobában individuális létezés van. De a teljes megnyilvánult világ Ishwara, Ishwara olyan, mint egy város, Ő van itt. Mivel egyénnek hiszed magad, meghalsz, a különbség az, hogy az individuum meghal, míg Ishwara, a teljes megnyilvánulás, nem hal meg; nincsenek korlátai, mint az egyénnek.

Tapasztalom a megnyilvánult világot, de azt megelőzőleg a 'Bindu'-t tapasztalom, a pontot. Amikor ez a Bindu vagyok, minden van, a világ is van. A Bindu és a világ nem kettő. 'Bin' jelentése nélkül, és 'du' jelentése kettő, tehát nem-kettősség. Bindu – az 'én vagyokság' pontja, én ezt tapasztalom. Mi ez? Ez az öt elem és a három guna – az egész univerzum valóságos tapasztalata. Ez az én bensőséges kapcsolatom ezzel az 'én vagyok'-kal csupán – ami Bindu csupán.

Zarándoklatokra mész, vagyis ami jó, az veled, az individuummal történik. De te nem egy individuum vagy, te a megnyilvánult világ vagy. A 'te vagy' az egész világot jelenti, akármilyen megnyilvánulást élvezel, az univerzális. Ez a tudás a kevesek számára adatik meg, de e megnyilvánulás ('te vagy') helyett az individualitásba csimpaszkodsz.

Bármi, észlelhető a megnyilvánult világban a te saját Éned, A megfigyelő az 'én vagyok', Ez az öt elem és három guna edénye. A világ tevékenysége a három gunából következik. A világ játéka az öt elemen és a három gunán alapul. De te csimpaszkodsz a testbe; a test szintén az öt elem és a három guna játéka. Az univerzum teljes üzemben van, olyan, mint egy vizelde. Egy csepp vagy, ha individuumnak tartod magad. Az óceán egy cseppje sós, és a sós íz az 'én vagyok' tudomás. Tegyük fel, a csepp felszárad, az óceánt ez nem érdekli – az óceánnak egy cseppje száradt fel a kövön. Hasonlóképpen, az öt elem játékában te vagy a csepp, akár túlélsz, akár meghalsz, az elemek óceánja ezzel nem törődik. De hogy kell megérteni ezt a megnyilvánult természetet? Légy az íz, értsd meg az ízt. Cseppek milliói száradnak fel, de az óceán ezzel nem törődik. Milliók halnak meg, de hol érinti ez az öt elemet? Azért szenvedsz, mert a testre korlátozod önmagad.

A megvalósult embert semmilyen értéktelen gondolat nem tud szórakoztatni, mivel számára, ha az egész világ elpusztul, sem történik semmi. A megvalósult ember többé nem személy, természetesen. Semmi más nincs, kivéve Énednek a központja – Bindu, semmi más nincs. Egyedül Krisna mondta, hogy nincs semmi más. Szüntelenül a Samadhi eléréséért meditálsz, de ez a tudás fog csupán sarjadni belőled. Mivel én ezt (a tudatosságot) megelőzően vagyok, ezért beszéltem Binduról. Nos, mi történik a tudatossággal, ha azt megelőzően vagy? Az ébrenlét állapotában hogyan jössz rá, hogy mégis alszol? Mit csinálsz, mikor mélyen alszol?

Vendég: Csak létezem.

M: Élvezed ezt a 'csak létezést'?

V: Nem.

M: Létezőséged nem élvezi a létezést, mikor mélyen alszol. Amikor mélyen alszol, tudatában vagy férfi, vagy női mivoltodnak? Fedezd fel, mi vagy, tudd, hogy 'vagy', fedezd fel, azután akármik legyenek annak követelményei, tudni fogod. A finom táplálék eszencia élet; a még Finomabb a tudatosság minősége. A 'te vagy' tudomás akár az égbolt egy darabkája, sokkal finomabb az űrnél, és képes felismerni az űrt.

V: Mi a kapcsolata az élettel?

M: Az egész élet a tudomás partikula, az ’én vagyok’ miatt viselhető el és tartható fenn. ’Én vagyok’ nélkül nincs élet. Kölcsönösen függenek egymástól, nincs egyik a másik nélkül. Én az ’én vagyok’-ot megelőzően, valódi, örökkévaló és változhatatlanként vagyok. Létezőség, világ és test idő-függőek, életed nem örök, keletkezik és elmúlik, akár az ébrenlét és alvás váltakozó állapotai. A megnyilvánulás teljessége addig prosperál, amíg létezőség van jelen. Az esővíznek semmilyen íze nincs, de oly sokat kapsz belőle, ízesítőket adsz hozzá, és máris ital. Én színtiszta ételt adok neked, amit te ízetlennek találsz, így beszennyezed, sót adsz hozzá, hogy ízesítsd.

7. Koncepciókon túl

1979. december 13.

Maharaj: Hozzá tartozom a természetéhez mindenének, és mégis semmiének. Az én álláspontom nem a mozgásban, hanem az eredetben van. Bármi, amit mondasz, az csak a mozgásban, a tudatosságban lehet. Az én álláspontom a tudatosságban, a mozgás előtt van. Reakcióid nem érintenek meg, a pozitív és a negatív a reakcióidtól függő dolgok, de engem nem érintenek meg. Nincsenek hozzá eszközeim, hogy valódi természetemet demonstráljam; a szavak abból a feltételből származnak, amelyben vagyok. Hogy elfogadod ezeket a szavakat, vagy sem, a te problémád, én beszélek, mivel ide jöttél.

Vendég: Lerombolod a test-elmét.

M: Nem törődöm reakciókkal.

V: De fiziológiai hatásokkal jár.

M: Tekintetbe veszem, de nem törődöm reakciókkal. Hozzáállásodtól függ, mely vagy helyes, vagy nem, vagy tökéletlen, vagy tökéletes, hogy az eredmények megfelelőek-e, és a reakciók hatnak-e rád. Mivel itt vagy, ezért szavak jutnak el hozzám, de, hogy szavaimmal kapcsolatban ki mit mond, nem érdekel. Én olyan vagyok, mint az űr. Te jössz és mész, én mozdulatlan vagyok, örökkévaló, nem belebonyolódom bele az öt elem tevékenységébe. Engem semmi nem érint; megváltozhatatlan vagyok, próbáld megérteni. A szenvedés lesz a részed, bármi olyan példát veszel, amely az öt elemmel kapcsolatos; én nem abban a birodalomban vagyok. A megnyilvánult állapotban az öt elem játéka formával és mintával bír, nekem nincs formám, ha magamban foglalom az elemeket egyáltalán, az azért van, mert minden az enyém, az elemek mintája nem az enyém. Rajnees különféle koncepciókkal áll elő; engem nem ragadnak meg ezek a koncepciók. A koncepciók a tieid; én nem vagyok belebonyolódva a konceptuális világba. Így ha engem tekintesz, én nem személy vagyok, én a nyilvánvaló vagyok, nem individuum. Ha formát akarsz nekem tulajdonítani, akkor az az öt elemre és három gunára fog vonatkozni. Az öt elem szétesik, de én nem szűnök meg.

Példának okáért, meghívást kaptam valahová. A szoba, amelyben tartózkodom az én szobám, de hozzám tartozik-e? Minden az öt elemhez tartozik. Az öt elem lényeges adaléka az ’én vagyok’, amikor az öt elem szétesik, az ’én vagyok’ eltávozik, és a személyt halottnak nyilvánítják. Bármerre megyek, mindig tudatában vagyok állandó lakóhelyemnek.

Rajnees koncepciókról szóló ismereteket fejteget. Ők (sokan) koncepciókra támaszkodva beszélnek, nem a tudatosságot megelőző álláspontról. Jelenleg, az én valódi állapotom más; formámhoz, mint az öt elemhez ragaszkodsz, amint megérted, hogy mindez illúzió, te is ott vagy, ahol nincs út, nincs mozgás. Mindaddig, míg szükséged van önmagadra, fontos vagy, ha nem akkor nem. Akármit észlelsz, nincs rá szükséged, a princípium, amely révén keresztül ’te vagy’, nagyobb. Az ébrenléti állapotban ’te vagy’, tehát szükségleteid vannak, az ’én vagyokság’ hiányában hol vannak a szükségletek? A létezés dacára nem rendelkezni a létezés tudomásával, nem-létezés, ez az állapot a béke forrása. A tökéletes ellazulást az önmagadról való elfelejtkezés

jelenti, ekkor nincs szenvedés. Minden szükséglet onnan származik, ahol ’te vagy’; vágyaid (az anyagi dolgok iránt) addig állnak fenn, amíg a létezőség.

Az íz érzése a föld elemtől jön, az észlelés a levegőtől származik és a hang a tértől, de az elsődleges koncepció az ’én vagyok’. Először hang nélkül tudod, hogy ’én vagyok’ (mint amikor mély alvásból ébredsz), majd kimondod, hogy ’én vagyok’, ezzel jön a ’lenni’ szükségessége. Az életadó lélegzet halálával nincs hang, nincs nyelv, nincs melegség – halála, egyáltalán a halál szintén koncepció. Mindazonáltal minden a táplálék minőségben (’én vagyok’) időzik, amikor az megszűnik – minden véget ér. A létezőség fennmaradása a táplálék következménye, táplálékot eszünk, de az nem az identitásod.

V: Mi a haszna a megvalósulás iránti törekvésnek? Ha valaki megvalósult…

M: Ha sürgős vécézhetnéked támad, akkor futásnak eredsz. Hasonlóképpen, ha a tudatlannak sürgős tudásvágya támad, rohanni fog felé. A tudatlanság állapotában, ha csendben maradsz, akkor a princípium csendben fog maradni. Miért igényelsz hitelt ébrenléti és alvó állapotaid számára? Ezek teljesen természetes módon megtörténnek, milyen hatáskörrel bírsz felettük? Vagy igényelni tudod talán, hogy az ’én vagyokság’ identitás folytonosan fennmaradjon? Idejössz a tudatlanság állapotában, és beszélsz. Amíg szilárd meggyőződéssel bírsz önmagadról, addig ezt vagy azt meg kell tenned.

8. Létezőség

1979. december 16.

Vendég: Meg lehet ismerni, hogy miként vagyunk testtel és test nélkül?

Maharaj: A Jnani számára igen, ő ismeri a valóságot, és a nem-kettősségben időzik. De minden, ami van, az ő formája csupán. Még Úr Ramának is segítségül kellett hívni az öt elemet, pedig ő nem individuum volt. Most ebben (Maharaj) formát látsz, az öt elemi forma korlátai miatt, ha idejössz (ahol Maharaj van), be kell, hogy végezd. Az univerzumot, mint egészet fogod látni. Amíg létezőséged fennáll, jelen van a forma; individuum nem létezik, csak az elemek léteznek. Minden földből származó dolog önmagában tudatlanság, így tehát minden tudatlanság.

V: Ez a föld tudás, vagy tudatlanság? Minden általa kisugárzott dolog tudatlanság?

M: A Jnani meghaladja a tudást; minden forma a földből származik, és a földbe tér vissza. Azt, hogy ők (a Jnanik) hogyan léteznek forma nélkül, csak ők tudják.

V: Mi az Aum? Az Aum az Maya?

M: Az Aum és a létezőség azonosak, bármi történik, te csak nevet adsz neki. Az én belső valóságom csendes, a tűz lobog, de csendes. Amíg individuális személy vagy, szenvedsz és örülsz, a nem individuum számára mindennek vége. Az ebben a szalvétában lévő tűz nem látható; benne van a láng, de csendes. A tudatosságból tér jön, levegő és tűz, mihelyst megismered az igazságot, nem számít, hogy Maya létezik-e, vagy sem. Az intellektuális beállítottságú ember sosem fog engem száz százalékig megismerni, míg egy egyszerű, normális ember igen. Még a legcsekélyebb intellektualitás esetén is nehéz, az egyszerű, normális ember számmára viszont könnyű lesz meditálni.

V: Benne van a tudás minden szóban?

M: Az Egy, az Örökkévaló teszi lehetővé számunkra a szavak használatával, hogy beszéljünk. Mihelyst megtudom, hogy mi vagyok, és mi nem vagyok, nem kell nyugtalankodnom más dolgok miatt. Én az Örökkévaló vagyok, vég nélkül, kezdet nélkül.

V: Az egyszerű ember elegendő tudással rendelkezik ahhoz, hogy tudja, hogy ő mi nem, ezen túl semmi másra nincs szükség.

M: Az ember tekintse önmagát annak, ami, nem szükséges mással vesződnie. Ha valaki azt mondja, például, hogy te ez, vagy amaz vagy, akkor te megvizsgálod, és felfedezed, hogy te nagyobb vagy, te vagy az Örökkévaló princípium. Minden szó csak rizses curry. Végső soron a Sattva az, ami megszületett, az ugyanazon entitás, a többi csak nevek, apa, anya stb., létezőség révén kiterjesztett létezés. Az állatok, növények és a többi, minden Sattva, megszületett tudatosság. Az anyaméh rejtettet jelent, ‘Hiranya garbha’ (az arany méh) azt jelenti, rejtett, akár a vár méhében a tűz. A vár föld, a táplálék burok eleven, és a lélegzet is az. Merre tartotok? Semerre, ez a fogalmak árka. Az ’én vagyok’ objektív, ez az ’én vagyok’, amely kutat, és ez az ’én vagyok’ hozza rendbe, és szilárdítja meg önmagát az Örökkévalóságban. A lombik bébit emberi lény nedvéből hozták létre, lehetséges-e embert növényekből létrehozni? Tarts fel egy fáklyát, és fény fog sugározni, hogyan tudnál a fény sugarán túlra futni? ’Közel’ és ’távol’ minek a tulajdonságai?

V: A cukornak édessége van. A létezőségnek mije van? Mit tartalmaz? Mi az oka a létezőségnek?

M: A létezőségnek a táplálék-test az oka, a szirup édességét a cukor okozza. A test elemekből épül fel; a kvinteszencia vagy minőség (guna) az ’én vagyok’. Töltsd fel a táplálék-testet vagy ’én vagyokság’-ot vízzel és táplálékkal. Hallgasd, amit mondok.

V: Az ’én vagyokság’ jelenik meg először?

M: A Tudatosságból az öt elemmel, a három gunával és a világgal jön. A létezőség a világegyetemet, az univerzumot jelenti. Hol vagy születés előtt és halál után? Abban a Tudatosságban vagy, a világmindenség rétegeiben.

9. Imádd az ’én vagyok’-ot

1979. december 17.

Maharaj: Elkülönítettem önmagamat a táplálék-testtől. A virágok különféle színekben pompáznak, de ugyanabból az öt elemből épülnek fel. Miért kellene törődnöm a különbségekkel? Ugyanabból az öt elemből keletkezik minden forma, különböző idő korlátokkal, senki nem tudja befolyásolni ezeket az idő korlátokat. Különböző formák, gondolkodásuknak megfelelően különböző tevékenységekkel.

Ti mindnyájan, szeretitek az igazságot; ez egyéniségetekből adódik, így igyekeztek megvalósítani azt.

Vendég: Maharaj Ishwarát imádta.

M: Mi Ishwara? Gurum azt mondta nekem, hogy aki hallgat, az Ishwara maga. Az ’én vagyok’ Ishwara, különféle neveket adtak az ’én vagyok’-nak, de az ’én vagyok’ nem a tested. ’Én vagyok’ tudomásod magában foglalja az egész világmindenséget, jelenleg nehéz ezt elhinned, így pillanatnyilag imádd azt. A létezőség magában foglal mindent, imádd azt, és minden szükségleted teljesülni fog. Végső soron a tudás a tiéd. (Megjegyzés: Maharaj számára az imádat tudatlan állapot volt, a jelenlegi állapota más. Attól a pillanattól, hogy úgy lát téged, mint önmagát, mindent magában foglal. Nincs többé egyéniség, bármit látsz, őt

látod, és te szintén őbenne foglaltatsz. Ő nem egy formával rendelkező individuum, ő mindent átható. Ez nem keveredik össze benne azzal, aki a bhajanokat végzi, Guruja kérésére végez bhajanokat, ezért kántálja azokat.)

Minden forma az öt elemből áll, és a víz benne van minden formában. Mivel individuumnak hiszed magad, a tudatlanság a tiéd, és nem az enyém. Számomra nincs születés, nincs halál, teremtés, pusztulás és szenvedés folytatódik.

(Megjegyzés: Maharaj mindent átható, és ez az ő Nisargája (természete). Az öt elem, a három guna, a Purusha és a Prakriti miatt folytatódik a természet keletkezése, minden forma benne keletkezik és vele olvad egybe, Buddha szintén egybe olvadt a természettel. Nincs individuum, nincs megnyilvánulás az elemek nélkül, Purusha és Prakriti, a férfi és női aspektusok nélkül. Te férfi és női kategóriákban gondolkodsz, de Maharaj számára a Purusha és Prakriti forma nélküli.)

Test-elméd miatt nem vagy képes megérteni Purushát és Prakritit. Mivel ezek tevékenysége miatt folytatódik a teremtés, valójában nincs férfi és nő. Van acél, és van sokféle termék, ami belőle készül, attól függően, mire akarjuk használni. A tudatosság ugyanaz minden formában, de a viselkedése mindegyiknek más, ami a születés időpontjában dől el, a különbségek addig maradnak fenn, amíg a forma.

A formák szétporladnak, de én nem tapasztalok különbséget. Nincs különbség a megszületett és a meg nem született gyermek minősége között, ez a nagyszerű híre a megvilágosodásnak. A megszületett és a meg nem született egy, a különbség csak születésben és nem születésben van, valójában nincs különbség. A megszületett eltűnik, és ismét azonossá válik a meg nem születettel. A különbség átmeneti, az én testem hasonló a nem születetthez, és én olyan boldog vagyok. Ez a létezés átmeneti, minek fontosságot tulajdonítani neki? Azt hisszük, hosszú ideig tart, de az futólagos, mint az álom. Az álom öt percig tart, de egy száz évig tartó életet foglal magában. A film egy élettörténetet ábrázol, de ez az író képessége – valóság? Az élet ehhez hasonló.

Az összes teremtmény, a világ és Brahman a te létezőséged eredménye. Tudom, nehéz elhinni, de hidd csak el. Csak Krishna fejtette ki részletesen ezt a tudást, hogy minden én, és én vagyok minden. Amikor hozzád beszélek, Joseph, akkor önmagadról adok át ismeretet számodra. Te lehet, hogy azt hiszed, valaki másról beszélek. Gurum azt mondta, önmagadról beszélek, és ily módon tudtam meg, Joseph, hogy ez a te tudásod. Mielőtt meghalsz, ki fogod jelenteni meggyőződéssel, hogy minden lény, a világ és Brahman, mindezek én vagyok? Ki tudod jelenteni ezt meggyőződéssel? Ez a világ álom, de az én vagyok, bármilyen információt hallottam magamról, ki tudja ezt meggyőződéssel kijelenteni? Nagyon nehéz ilyen meggyőződésről hallani, bárhol is.

Az tartjuk önmagunkról, hogy férfi, vagy nő vagyunk. Ezt a melléfogást azért követjük el, mert a testünkkel azonosítjuk magunkat. Brahman se nem férfi, se nem nő. Eljutva e tudásra, saját tapasztalatod alapján, mindenre kiterjedővé, mindenütt jelenlévővé válsz. Ez a test, illetve férfi-nő tapasztalat betegség. Ne másról beszélj az embereknek, hanem ehhez tartsd magad. Állapodj meg a Tudásban, ne beszélj róla, váljon szilárd meggyőződéseddé. Amikor érted, állapodj meg, azután nincs szükséged szavakra, a szavak feleslegesek. Csak kevesek fogják elmondani mindazt, amit Krishna kijelentett, ’önmagamat látom, nem a világot, akármit látok, az önmagam’. Amint megállapodtál ebben a tudásban, meg tudsz halni bármelyik pillanatban, amelyikben akarsz. Mohamed próféta és Krisztus is ilyenek voltak; az én természetem szintén ilyen. Ők eszerint viselkedtek, az ő természetük az én természetem. Hasznosítsd ezt a tudást, asszimiláld azt, és el fogod hagyni azt a szokást, hogy másokat kritizálsz, Krishna mondta, amikor az vagy, ki fog kritizálni kit?

Nisarga tudja, a magatartásnak, természetnek az nem szabálya, a halál elkerülhetetlen, kövesd tehát Gurudat, és halj meg, a Guru azt mondja, te vagy minden, válj azzá. Bármilyen tudást adok, spontán jön, én senkit sem idézek. Bármi legyen, amit nem közvetlenül tudok, azt nem hiszem. Az én tudásom nem Brahman vagy Ishwara tudása, Brahman és Maya az én velem született természetem szülöttei csupán. Soha semmikor nem éreztem semmilyen szükségét, hogy az állapot tökéletes legyen. Amikor szükségleteket éreztem, igények nőttek, és én tökéletlenné váltam. A halál elkerülhetetlen, hát miért ne halnál meg a Guru szavaiban időzve, ’én vagyok Brahman’. Ez a ’Brahman’ az individuális tudatosság számára természetesen nem hitelt érdemlő!

10. A Tenyereden tartod!

1979. december 18.

Maharaj: Hiába kiabálsz a vadonban, mert ezzel nem tudsz létrehozni semmilyen individuális változást. Figyelj, legyél, élvezd, és ne próbáld megváltoztatni a megnyilvánulást. A legjobb állapot a puszta, vágytalan létezés. Individuumként, a részletekre figyelve beszélsz, innen a szenvedés. Tudsz valamit is változtatni a víz természetén? Mint tudatlanságban lévő individuum halálfélelmet érzel, amibe belepusztulsz. Nem létezik halál, ha elmész a forráshoz, ahonnan származol. Felhalmozott tudás révén azt akarod birtokolni, ami szenvedéshez vezet. Bármit is halmoztál fel tudásként, hagyd elfolyni, és csak legyél. Amikor mindent feladsz, az emberek a lábaid elé fognak omolni, csak figyelj. A létezőség pillanatától, mindennek a kezdetéig, azt is beleértve, ami ma vagy, minden spontán.

Felvetted ezt a jelmezt (okker színű lepel), valódi természeted szerint nem tartozol hozzá. Amikor ezt a fajta állapotot megvalósítod, minden magától fog történni, ne légy résztvevő, csak figyeld erőfeszítés-mentesen a történéseket. Rajnees, Muktananda és a többiek nem csinálnak semmit, minden erőfeszítés-mentesen történik. Én ezt a saját felfogásom szempontjából mondom neked. A spiritualizmus logikája, hogy örömet okoz; a spirituális megkülönböztetés segít, hogy ne légy boldogtalan. Individuumként hajlamos vagy az összehasonlításra, és ez által a boldogtalanságra. Az Egy, aki egybeolvadt Gurujával, nem fél semmilyen csapástól.

Világok jöttek létre és pusztultak el, hogyan éltem túl és figyeltem meg mindezt? Csak a mindent meghaladott Egy alkalmaz ilyen megkülönböztetést. Spontán jelentem meg, a tudásom nélkül, és minden spontán történik. Megvalósítván ezt, tégy, amit akarsz, még ha sivatagban ülsz is, az a zarándokút helyévé fog válni.

Gurum azt mondta ’az egész világ forrását a tenyereden tartod, itt, te nem az a létezőség vagy’. Ha valaki tisztán gondviselés vagy jószerencse révén hajlandó mindezt megérteni, a folyamat során az ő saját lénye elégedetté válik vele, és minden tudást biztosít számára.

A létezőség betegsége az öt elem káoszának az eredménye. Saját koncepciód miatt szenvedsz, az ’én vagyokság’ miatt szenvedsz. Az emberek Jnaninak hívnak engem, csak figyeld meg. Szent Tukaram mondta ’figyelj elismeréssel, csodálattal, és ne bonyolódj bele’. Koncepciókkal szórakozol, és azok miatt szenvedsz belsőleg és külsőleg. Képes vagy kihasználni valamilyen eszközzel saját korlátozottan megnyilvánult természetedet? Ramák és Krishnák jönnek és mennek, de a természet önmagától, pártatlan módon működik. Mikor meghalsz, halj meg teljesen, te vagy minden, halj meg vele. Miképpen érted önmagad? Jobb az mondani, hogy ’nem értem’, mintsem azt mondani, hogy ’mindent értek’.

11. Seb

1979. december 19.

Maharaj: Be tudsz-e fejezni teljesen bármit is egy emberöltő alatt? Különböző tanulmányokat, spirituális gyakorlatokat, japát, tapát például, és így tovább? Semmi hasznuk ezeknek. Rám csak a Gurummal, a létezőséget meghaladott Abszolúttal való találkozásom fejtett ki hatást, a másodperc tört része alatt.

A táplálék-test, a létezőség eszenciája, ami távozik, a létezőség távozik, de te nem a létezőség vagy. Mert aki meggyőződött, az nem igényel meditációt, illetve nincs szüksége rá. Amíg a létezőség fennmarad, a meditáció is folytatódik. Az ’I AM THAT’ című könyvben bemutatott módszert, ha Maurice Frydman élne, részletesen kifejteném. Mostanra meghaladtam az ’I AM THAT’ könyvet, jelen pillanatban nincs formám és nevem. A tudatossághoz ragaszkodj, ne a szavakhoz, akármi vagy, legyél az könnyedén, minden erőfeszítés nélkül, erősítsd, amit hallottál, a

hallgató és a hallott dolog végtére is haszontalan. A létezőség nem más, mint a három guna által aktivált öt elemi eszencia. Miután felismered, hogy te nem a létezőség vagy, hagyd lenni a létezőséget, téged az nem érint. Minden beszédnek a létezőség az oka, a létezőség beszél, nem te.

Vegyük például a banánfát, elültették, felnövekszik, gyümölcsöt terem, és azután legyengül és meghal, noha van a fának még néhány rügye. Negyven negyvenöt éves kora után ereje csökken, végül bekövetkezik a halál. A fához hasonlóan mi is születünk, megerősödünk, majd elgyengülünk. De mi az, ami most beszél? A születés-princípium – az 'én vagyok', a létezőség (a gyermek forrás). Végül a gyermek-tudatosság princípium is eltűnik; egyél bár, amit szeretsz, a gyermek-tudatosság princípium akkor is elgyengül, a test elgyengül. A halott test nehéz, az a kis szikra (tudatosság) eltávozott, azzal a szikrával együtt az eltávozott. A gyökér azután újraszületik, de kinek a születése ez? Olyan sok születés és olyan sok forma van, mindez a létezőség, az elsődleges illúzió, a mool-maya játéka. Minden beszéd a halálomra vonatkozik, amit megtapasztalok. A halott elhamvasztásra kerül, minek gondolkodni róla? Meghallgatása után a beszédemet minek gondoljuk át újra, mert hajlamos vagyunk rá végül is.

Vendég: Erről nehéz megbizonyosodni.

M: Meditálj azon, hogy a létezőség az eszencia, de te nem az vagy. Miért törekszel megbizonyosodásra? A halál az halált jelent, mihelyt az 'én a test vagyok meggyőződés' megszűnt, úgy emlékezel ismét önmagadra, hogy – 'én nem a test vagyok', hagyd a testet visítani, ordítani, vagy meghalni. Az intellektualitás, vagy konceptualizáció nagyon erős; nagyon erősen kapaszkodik belénk, ez a baj. Én megértettem ezt; azóta nincs hatalma felettem. Ez a beszéd olyan számodra, mint egy seb, egy folyamatos fájdalom, gondolkodj el rajta.

12. Nisargadatta

1979. december 20.

Maharaj: Nisarga jelentése természetes, természet, ami nem születik, nem hal, csak van. Ebben az univerzumban fajok születnek, és visszatérnek a természetbe, nem mennek sehová. Sattva, Rajas és Tamas (a három guna) a természet lábai, az öt elem és a három guna elválaszthatatlanul a természet részei. Ez a test (deha) a természetben született, és természet csupán, semmi más, és identitás nélküli.

A világ tisztátalanságból lett teremtve, a természetes fizikai kisugárzások gyönyörű emberformákká alakulnak át. Nevem – NISARGADATTA – a természet maga. Minden helyzetnek vannak korlátai, de én e fölött álló vagyok, természet csupán, határtalan természet, nincs alakom vagy formám, és nincsenek korlátaim. Ha Nisargadatta akarsz lenni, csupán egy dolgot kell tenned, legyél a harmónia állapotában, ami a tudatosság, természetes harmóniában tartózkodva, minden rejtély megoldódik. Miután elfogadta valaki ezt az állapotot, (tudása csak a létezésre irányul), mindenféle dolgok történhetnek. Egyesek hosszú életűek lesznek; mások bepillantást nyernek abba, amit általában mennyországnak neveznek, az állapot (létezőség) maga fogja megteremteni a mennyországot. A létezőség az oka és ura minden megnyilvánulásnak – Vishnunak, Ishwarának. Amikor ez a táplálék-test semmivé lesz, ez a létezőség szintén semmivé válik. Mit tesznek? A reinkarnáció és a többi csak időtöltésül szolgáló koncepciók.

Halak milliói élnek a vizekben, tudsz számukra kundalinit adni? Az identifikáció miatt teremtünk problémát. A halnak nincs problémája, mivel nincs identitása; a koncepciók csak az idő múlatását segítik. Mindenki mindenféle dolgot akar, míg él, ezt csináljuk, azt csináljuk, a halál után, mikor a lélegzet elszállt, a tudatosság eltávozott, mi az, ami belőle megmarad? A természet nem ismer sem véget, sem kezdetet, minden koncepció csak egy momentum a tudatosságban; az ember individuumnak tekinti magát, és szenved.

Mi a meditáció folyamata? Én és az univerzum egyek vagyunk, ez a koncepció ugyanaz, mint az elme és a lélegzet, nincs lélegzet, ezért nincs elme. Mondhatom akkor, hogy akarok valamit? Mondd el nekem, tehát, mit csinálsz pontosan, mikor meditálsz?

Vendég: Nem várok el semmit, illetve próbálok eggyé válni Ramanával. Mikor hatékony a meditáció?

M: Miután olvastál könyveket, hogy találod önmagadat, mint önmagadért való önmagadat? Csinálhatsz akármit, ami a pillanatban vagy, az a tudatosság, az 'én vagyok' az egyetlen vagyonod. Tejet ittam az imént, az erő a tejből származik,

itt ülök és beszélek, a tej életben tartja a létezőséget. Nem a táplálék eszenciájától függesz? Ha a tudomást nem táplálod étellel, a lélegzet megszűnik, a tudatosság megszűnik. Ha az utánpótlást elvágjuk, hol van a ’te’? Hol van a múló létezőség? Ugyanakkor, a létezőség az univerzum ura. Ezért hát, légy szakadatlanul a megnyilvánulás ura, és minden problémád, és rejtélyed tisztázódni fog. Az ’én vagyok’ tudomás teszi az észlelést lehetővé, tedd magadévá. Bármit akarhatsz, csak tedd ezt, és minden a tiéd lesz. Az ’én vagyok’ tudomásban az egész univerzum benne van. A tudatosság az ura minden megnyilvánulásnak, csak a test miatt, mert a tudatosságot testi princípiumnak tekintjük.

A testem halott, én magam soha nem fogom ismerni a halált, vagy azt, ami voltam. Mindeme tudás hatalmas, de amint megszerezted, semmi haszna. Fogadd el ezt, légy a létezőségeddel, nem szükséges feladnod semmit, folytasd, amit csinálsz, csak tartsd ezt (a létezőséget) állandóan az elmédben. A leány nagykorú lesz, férjhez megy, és korábbi kapcsolatai elsorvadnak, de mindez akkor történik, mikor nagykorúvá válik. A lány szüleinek a következménye, a dualitás (dvaita) szülötte, az ’én vagyok’ férjet, dualitást (dvaitát) keres. Bármiben leled kedved, nem lesz kielégítő, amíg a létezőség jelen van. Mi a lényeg? Mióta vágysz a másikra? Egy dologban egyet értünk, a dualitás terméke istenes (mivel vissza fog vezetni téged a nem-kettősséghez, az advaitához). Ragaszkodj önmagadhoz, az én Az (Atman) vagyokhoz, légy egy a létezőségeddel, a tudás csak ekkor fog kicsírázni. A férfi és a nő egyesül pár pillanatra, és elkezdődnek a szenvedések, miért? Csak hogy fenntartsák létezőségüket. Az anyag (spermium) kicsi, de a probléma nagy; csupán egy csepp spermium az, ami az összes baj okozója.

V: Nem gondolja azt Maharaj, hogy valami jónak kell történnie az összejövetelünkön?

M: A felismerésnek nincs színe, nincs alakja; valódi identitásodnak nincs alakja, nincsenek szükségletei. Ezt a princípiumot az elmével kell megérteni. Az öt elem miatt minden teremtés szenvedés. A táplálék felvétele nélkül nincs lehetőség azt mondani, hogy ’én vagyok’, a föld eszenciájából sarjadzik a vegetáció, és abból csírázik ki az ’én vagyok’, ismerd fel ezt látás, vagy intellektus nélkül. Ez a princípium szeret kiabálni, élvezni, és nevetni, de te nem az vagy, csupán ezt ismerd fel. Válj eggyé az ’én vagyok’-kal, azután haladd meg, akkor ’én az Abszolút’ nem az ’én vagyok’ vagyok.

13. Tekintsd (az ’én vagyok’-ot) végzetnek

1979. december 22.

Maharaj: Az ’én vagyok’ miatt eltávolodsz a valóságtól. A felismerés érdekében ne tekintsd a testet önmagadként, sem a testet, sem a nevet. Próbálj meg csupán lenni; ez a te valódi éned. Ha egy pillanatig nem tekinted magad úgy, mint test és név, le tudod írni önmagad? Ez a test az öt elem miatt létezik, a szavak kiáradnak, és te azt mondod, ’az én elmém’, ez a test és elme nem te vagy, az az öt elem, a három guna, a Purusha és a Prakriti következtében létezik. Minden ebből a tízből van, és e tíz megjelenésével jön létre a létezőséged, a ’te vagy’ tudomás, de te nem ez a tíz vagy. Az öt elem alkotja a testet, miközben a három guna teszi lehetővé a tevékenységet. Amikor tudomást szerzel róla, hogy ezek léteznek, és hogy te független vagy tőlük, akkor elveszíted a testet és az elmét.

Vendég: Ha nincs test és elme, akkor minden egy?

M: Önmagadat én vagyokságnak (individuális entitásnak) tartani szenvedés, ez helytelen, te mindenütt jelenlévő vagy, nem korlátozódsz a testre.

V: Nincs szükség erőfeszítésre, hogy megértsem?

M: Nincs, de hajlamaid miatt nem tudsz meglenni erőfeszítések nélkül, mi szükség erőfeszítésre? Tudod, hogy ’te vagy’. Táplálékot veszel magadhoz, hogy fenntartsd a testet, és annak tevékenységeit, hogy eljuss a tudásig, hogy ’te vagy’ az a szenvedés, de a táplálék ciklus folytatódik, így tudattalanul az erőfeszítés is folytatódik, noha lehet, hogy te nem akarod azt. Ez a létezőség az öt elem miatt van, nem tudod befolyásolni, jóllehet táplálékot veszel magadhoz, hogy ’legyél’. A létezőség spontán módon jön, és spontán módon fog távozni, mégis védelmezed, és így folytatódik. Hogy jelent meg ez a létezőség? Tudtodon kívül jelent meg, tettél érte erőfeszítést? Mi vagy akkor? Az öt elem miatt tudod, hogy ’te vagy’, nélkülük nem tudod, mi vagy tehát? Egy pillanatig tekintsd önmagadat a létezőségnek, ne különítsd el azt a világtól. Te, a létezőség és a világ egyek vagytok, de te nem a test vagy, te a létezőséged (Sattva) miatt vagy, ha az eltűnik, a világ is eltűnik.

V: Én teremtettem a világot?

M: Igen, tudattalanul teremtetted, tudattalanul és erőfeszítés nélkül fog elmenni, mindkettő egyidejűleg – a létezőség miatt van a világ. Ez a létezőség maga a 'Bhagavan', az Isten. Miért akarsz erőfeszítést tenni? Miért? A Maya, az elsődleges Illúzió miatt. Az önmagad iránti szereteted Maya, belőle ered az összes tevékenység. Minden tevékenység azért van, mert tudod, hogy 'te vagy'; ez maga a Mayaban van, az ön-szeretet.

V: Miben különböznek a tudatlan ember és a bölcs cselekedetei?

M: A tudatlan esetében az ön-szeretet a motivációs tényező, míg a Jnani esetében az én-szeretet, a Maya, vagy az 'én vagyok' tudomás hiányában nincs világ. A Jnani aki ismeri a valóságot, a világot haszontalan illúzióként látja, ez minden. A Jnani számára nincs forma, nincs név, míg a tudatlan ember önmagát valódinak tekinti. A tudásod miatt minden tevékenység és minden szenvedés meg fog történni. Minden szenvedés kívül áll az ön-szereteten, szereted önmagad, ezért hatha jógát végzel.

V: Szenved a Jnani?

M: A Jnaninak nincs neve és formája, úgyhogy ki szenvedne? Az ön-szeretet spontán; nem tudod kontrollálni, mégis megteszel érte mindent. Hogyan jöttél ebbe a világba? Az ön-szeretet miatt, nem tudod azt elkerülni. Lehet, hogy azt gondolod, te vagy a cselekvő, de nem te vagy.

V: Valójában nem szenvedek, vagyis hiszem csupán, hogy szenvedek?

M: Így van, nem szenvedsz, hanem csak azt hiszed. Amíg fennáll ez az elsődleges illúzió, az ön-szeretet, vagy Maya, nem tudod azt elkerülni. A fájdalom és öröm a létezőség következményei, ennek hiányában rendelkezel velük? Minden tapasztalat a létezőség miatt van, bármi tetszik neki, azt meg fogja csinálni, ez spontán jön, és spontán megy.

V: Nem kontrollálhatom a szenvedést?

M: Nem, amíg önmagadat a testnek tartod, addig nem.

V: De nekem nincs hatalmam efelett.

M: Amikor tudod, hogy nem a test vagy, akkor nem fogsz szenvedni.

V: Nem fogok szenvedni, de a cselekvés folytatódni fog?

M: Nem te cselekszel, hanem az öt elem. Még a 'te vagy' megnyilvánulás is azok miatt van.

V: A tudatlanságot szintén az öt elem okozza, így hát milyen kontrollal rendelkezem? Hogyan tudok a tudatlanságtól megszabadulni?

M: Ne arra törekedj, hogy megszabadulj tőle, értsd meg, és el fog tűnni. Minden spontán meg fog történni, amint felébred benned a késztetés, hogy önmagad légy. Még a tudatlanság megértésére való késztetésnek is spontán kell megérkeznie. Az idejöveteled késztetése is spontán következett be, jóllehet azt gondolod, hogy akaratlagosan jöttél. Spontán módon fogod megérteni, hogy te az Abszolút vagy; ehhez nem fér kétség.

V: Mindez tudatlanság, és minden spontán, de a megértés érdekében szükség van bizonyos erőfeszítésre?

M: Az idejövetel késztetése spontán jelentkezett; az vezetett ide, jóllehet te azt gondolod, akaratlagosan jöttél. Na és, történik itt? Minden itteni beszélgetés világos számodra, így azt mondod 'megértettem'.

V: Nem kell tennem semmilyen erőfeszítést, hogy eltávolítsam a tudatlanságot?

M: Annak ellenére, hogy te bírsz a 'te vagy'-gyal, te semmi olyasmi nem vagy, aminek tartod magad, te mindent átható vagy.

V: Egy játék résztvevője vagyok, mi ez?

M: Csak légy meggyőződött, hogy nem tudsz csinálni semmit, hanem természeted olyan, hogy bár nincs választásod, folytatni fogod a tevékenységet.

V: A bölcseknek van létezőségük?

M: Nincs.

V: Így, ha nem tudják, hogy ők léteznek, mit tudnak nyújtani másoknak?

M: 'Te' tudsz csinálni bármit?

V: Tehát a létezőség az én szenvedésem.

M: Igen. Imádd a létezőséget, ami semmi más, mint szenvedés. Imádd a szenvedést, és az egyre kevesebb lesz. Ez szintén segíteni fog megszabadulni a szenvedéstől; ez az 'én vagyok' maga a szenvedés, használd, ahogy tetszik. Ha úgy óhajtod, tekintsd Prarabdhának (Sors).

V: Érez Maharaj 'én szeretem' érzést?

M: Nincs szükségem rá. A szeretet mindent átjár, az egész világ az én szeretem ('én vagyok') kifejezése, de ki szeret? Mivel nincs 'én', 'én szeretem' sincs. Aki még rendelkezik személyiséggel, azt elkaphatja, de én mindent átható vagyok, engem hogy kaphatna el? Az entitás, amely született, kell, hogy ragaszkodjon a tudáshoz, egyébként nem rendelkezhetsz vele. Kérdéseket teszel fel, bármit tudok, te ugyanúgy tudod. Megfigyelted? E tudás megszerzéséhez az embereknek nem a forráshoz kell menniük, ahonnan az ered. Visszafelé kell menniük, és megnézniük, hogyan történt, menj a kezdethez, és értsd meg a véget. Mi a példa a tudásodra?

V: A világról való tudás.

M: Az én tapasztalatom szerint a testem mintha tűzben égne, nem jól van, ezért a doktor. A doktor mit fog megérteni? Jobb átélni, hogyan történik ez? Minőség ez? Az ön-ismeret miatt van? Mondhatsz, ami akarsz, én mégsem érzek fájdalmat. Nincs elég erőm, hogy felüljek, de amikor ülök, beszélek, nem vágyom semmire. Egyedül Krishna mondta 'én vagyok minden', az én létezőségem mindent jelent, Krishna arról beszélt, amit te én magamként látsz, imádd azt, mert minden az én formám.

A jógik, akik hosszú életet éltek, koncepciók miatt szenvedtek. Mit tehetnének ők teremtéssel és pusztulással kapcsolatban? Minden tevékenység az öt elem miatt van, milyen kontrollal bírhatsz felettük? Egyesek azt mondják, vissza fognak térni a következő születéskor, én nem mondok ilyet. Bármi, amit látsz, én magam vagyok, én itt vagyok, mindig. A létezőség az öt elem játékának az eredménye, a létezőség maga a szenvedés. A tudatosság birodalmában nincsenek szabályok, a szegény gazdaggá válik, és a gazdag szegénnyé, nem tudsz megjósolni semmit.

14. Az elme nem tud téged interpretálni

1979. december 24.

Maharaj: Az, Aki tud (attribútumok nélküli), Parabrahman.

Vendég: Fény jelenik meg, amikor az ember megismeri Brahmant?

M: Ott lehetsz, mielőtt meglátnád a fényt.

V: Mi a gunák minősége? Sattva – tanúság, Rajas – tevékenység, Tamas – 'elvégeztem a tevékenységet'?

M: Ezek mind a Sattva nevei, emiatt vagy te. A Sattva az 'én vagyok', a Rajas a tevékenység felé mutató tendenciák, és a Tamas az 'én elvégeztem ezt' számításba vétele, vagy kimondása, e három egyikének sincs formája, mindegyik forma nélküli. Mindvégig valami ennek vagy annak tekinted magad, de ez nem marad így örökké, a név és forma eltávozik. Te az az entitás vagy, amely el fogja hagyni a testet; te nem a test vagy, bárminek tartod önmagad, nem vagy az.

V: Az ’én vagyok’ időhöz kötött, míg ellenben, ami valójában vagy, örökérvényű.

M: A létezőséged a láng, ha nincs gáz, nincs láng. Az ’én vagyok’ Tudomást a táplálék tartja fenn, ’én olyan vagyok, mint ez’, vagy ’mint az’ (megjelenését illetően stb.) semmilyen tulajdonság nem jár együtt veled; még emlékezeted is el fog gyengülni. Hát akkor, mi vagy te? Bárminek tartsd is magad e pillanatban, nem az vagy. Ha valami olyasmit tulajdonítasz magadnak, ami tartós boldogságot kell, hogy biztosítson, például fiatalság, igyekszel fenntartani azt, de nem sikerül! A létezőség a Sattva eredménye, de mikor megöregszel, a Sattva is eltűnik.

V: Az ’én vagyok’ időhöz kötött, az teremti az időt. Különbözik egymástól a kronológiai és a pszichológiai idő?

M: Az ’én vagyok’, vagyis a létezőség, azonos az idővel, a Nappal, egyek. A létezőség a tudás Napja, maga az idő, vagyis a Nap.

V: A kronológiai idő és a pszichológiai idő (mint ’én vagyok’) egyek?

M: Nem különböznek egymástól. Neked van testi emlékezeted, nekem nincs. ’Én vagyok a test’, ez a te emlékezeted. A testi emlékezet a cukormáza a boldogságnak, amely végül fájdalmasnak bizonyul.

V: A kronológiai idő és a pszichológiai idő, ahogy én látom, különböznek egymástól. Helyes ez a megállapítás?

M: Ha te nem vagy, hol van a Nap, és a belőle fakadó idő? Ismerd fel, hogy ez az egész Univerzum, vagy megnyilvánulás a bőre, és rejteke a te létezőségednek, a bőre a te megvilágosodásodnak; minden megnyilvánulás a te kifejeződésed, ’te vagy’.

V: Az igazsága annak, ami van, a múlt emlékezete által torzított.

M: Mit értesz a múlt emlékezetén?

V: Ha te vagy, akkor beszélhetünk a múltról is.

M: Mi az összefüggés közted (’én vagyokság’) és a tudatosság között?

V: Az ’én vagyok’ időről időre változik, egyszer jól érzi magát, máskor rosszul, és így tovább.

M: Nincs különbség az ’én vagyokság’ jellegét tekintve, most kimerültnek érzem magam, korábban jó egészségnek örvendtem, de a közös tényező a létezőség, amely soha nem változik. Minden illúzió, az ’én vagyok’ – tudás, de szintúgy illúzió, mondhatsz bármit, semmi nem dominál, a ’te vagy’ tudomást kivéve. Feltételezésed szerint a világ a te létezőséged nélkül is létezett, a te világod veled érkezett, nem létezett azelőtt, ha te nem vagy, a világ nincs. A Jnani számára az örökkévalóság bizonyosság. A létezőség a megnyilvánulás forrása, a tudatlan ember azt hiszi, hogy van a világ, és én a része vagyok neki, de a Jnani tudja, hogy a világ a létezőség teremtménye. A te megnyilvánult világod azt jelenti, ’te vagy’, és a ’te vagy’ jelenti a te megnyilvánult világodat. A létezőség az ’én vagyok’ ön-ismeretét jelenti, se sörényt, se oroszlánt. A világ nem előzheti meg létezőségedet, amikor saját létezőséged megnyilvánul, a világ megjelenik.

Értelmezni próbálod az előadásomat; nem asszimilálod az elmondottakat. Megnyilvánulás vagy, hajlamokat szaporítasz, ritka, aki az ’én vagyok’ tanításhoz ragaszkodik, mindenkit elragad az elme.

V: Ez az emberi természet.

M: Az elsődleges tanítás, vagy Vritti (elme-hajlam) az ’én vagyok’, a szóáradat az elmén belüli, a fejen belüli mozgás.

V: Az ember nem tud uralkodni magán.

M: Legyél benne biztos, hogy az elme nem tud téged interpretálni. Amit az elme mond, az nem te vagy, ne hagyd, hogy az elme diktáljon, te nem az elme vagy. Az elme rávesz a lovagolásra, úgy érzed, hogy te lovagolsz, de elme-hajlamaid akarják az élvezetet; te azt mondod, én akarom az élvezetet.

V: Amikor szolga az elme, akkor ’én vagyok’-ként működik?

M: Mi szükséged az elmére?

V: Hogy szolgáljon engem.

M: Amikor mélyen alszol, szükséged van az elmére?

V: Mit jelent az ébrenlét?

M: A ’nem ébren lenni’ jelenti a valódi ébrenlétet. Van valódi és nem valódi ébrenlét?

V: Ébrenlét alatt azt értem, mint Ön – az Abszolútat.

M: Ha nem teszel erőfeszítést, bármi vagy, az vagy. Erőfeszítéssel nyugtalanságot okozol, ezért nem vagy a te természetes ’te vagy’-od.

V: Van különbség megfigyelés és megvizsgálás között?

M: Amit magamról mondok, rólad mondom. Érjen az érdemes ember bármily magasságba, bárhová, mégis időhöz kötött. Minden magasság! Csak egy szakasza az időnek. Az idő jelenti a Napot – a világ miatta van –, a létezőséget. Végösszességében a jelentése ’te vagy’, csupán létezőség, amikor az ’én vagyok’ tudomás bekövetkezik, a világ megsemmisül, ez a Nivritti – ekkor nincs ’én vagyok’ üzenet. Természeténél fogva, eredeti és elsődleges állapotod a nem-létezésé, közbevetőleg, van létezőség. Amikor nem a létezőségben időzöl, akkor a test-elmében vagy. Jelen pillanatban bármilyen idea bukkan fel, az a te tudásod, nincs szükség több ismeret megtanulására, bármi van, hadd legyen, csak időzz a létezőségben. Akármit mondok, az velem van összefüggésben, nem társadalommal, vagy emberekkel, a tudás az enyém, ha osztozni akarsz rajta, Isten hozott, biztosan el fogod viselni. Most azonban csupán hallgass, nem tudod azonnal feldolgozni, így hát, csak legyél. Mindennek dacára szeretsz kalandozni, és kedvére teszel hajlamaidnak. Az a baj, hogy éhessé tetted az elmédet, a te éhséged, úgy követeled, mint a magadét; értsd meg ezt, és az elme el fog csendesülni. Az elme féktelenül vágyakozik, hogy új országokat, és városokat lásson; szokásoddá vált, hogy az elmédhez tartsd magad. De mostantól bármit mond az elme, ne vonatkoztasd magadra, ettől az új szokástól az elme le fog csendesedni, és akkor majd önmagaddal kívánsz lenni. Ha ezután gondolatok bukkannak fel, és elábrándozol, mondd elmédnek, hogy távozzon. Ráadásul, miközben ételt veszel magadhoz, másokra gondolsz, fogyaszthatnál finomságokat is, és nem tudnál róla. Sokan vannak úgy, hogy miközben meditálnak, gondolataik támadnak, és megpróbálnak harcolni ellenük. Ez a test-elméjükkel való erőteljes azonosulásuk miatt van.

V: Mit tegyek hát? Emlékeztessem rá magam, hogy nem az elme-test vagyok?

M: Emlékeztetned kell magadat arra, hogy itt ülsz? Tedd gyakorlattá, és fokozatosan fejleszd, hogy nincs test, nincs elme.

15. A létező**ő**ség dinasztia

1979. december 25.

Maharaj: Amikor megkapod a tudást, identitásodnak, szereposztásodnak, vallásodnak és a többinek mennie kell. Ez a létezés, a létezőséged idézi elő a világot.

Vendég: Tudd, hogy mi nem vagy, és amit ezután tudsz, az, ami fennmarad.

M: Mit értesz tagadáson?

V: Úgy vélem, ha látom önmagam, akkor látom annak valótlanságát. Ennek tagadása a hamis hamisként látásán keresztül történik.

M: Megértetted a Guru szavait. Értsd meg a létezőséget, tudd, hogy a világ a te létezőséged eredménye. Úgyhogy, a megértéshez Ishwarának kell lenned, meditálj, hogy Ishwara légy.

V: Mik az irányelvek?

M: De hát közöltem már veled, hogy te vagy Ishwara. Meggyőződésed kell, hogy legyen, hogy az 'én Az vagyok' mentális determináns. Az 'én vagyok' tudomás megjelenésével megjelenik a tér, és a négy többi elem, a te létezőséged idézik elő ezeket, előbb a létezőség, azután a többi. A spiritualitás, amit magad körül látsz, egyszerű tevékenység, merő szórakozás. Tudni, hogy a létezőség a szülője az öt elem világának – ez a spiritualitás. A létezőség és a világ közötti kapcsolat olyan, mint a szülő és a család kapcsolata. Ha valaki azzal a meggyőződéssel hal meg, hogy az egész világ az én létezőségem, mi fog történni? A férfi és nő koncepciója meg fog maradni, és te ezzel fogsz meghalni. Végül, te még csak nem is a létezőség vagy. Amikor azonosulsz vele, és stabilizálódsz a létezőségben, akkor még csak nem is vagy az. A Jnani (vagy az Abszolút) tudomásában a világ egy látványosság, a Jnanitól távol áll az 'én vagyok' tudomás.

V: Bármi is legyen, amit megfigyelsz, az nem valóság, bármit gondolsz, az nem én vagyok, ami 'én vagyok', az tiszta tudatosság.

M: A létezőség – a kémlelőlyuk – segítségével helyesen láthatsz a fűszál élétől Brahmanig. De a létezőség nem értheti meg az Abszolútat, mivel az Abszolút túl van létezésen és nemlétezésen. A létezőség és az Abszolút nem ugyanazon dolog részei, önmagukként érinthetetlenek. A figyelem az edény kiürítésének, és tudással való újratöltésének a folyamata, de nem a nem tudás (az Abszolút) edényének, az Abszolút nem megismeri önmagát, csupán megszabadul minden koncepciótól. Gyermekéveid óta szívod magadba az információkat, készségeket, mi az emlékezet mögötti lényeg? A létezőség megértése helyett belekeveredsz a koncepciókba és az emlékezetbe.

Te csak Az vagy, ezeket (a koncepciókat és az emlékezetet) megelőzően van az 'én vagyok', és azon túl, ha még tovább hátrálsz, az Abszolút. De a legtöbb ember emlékezettel és koncepciókkal hal meg. Ki az, aki megérti, hogy az emlékezet nem működik ma? Ez az 'én vagyok' tudomás. Add meg magad a létezőségnek, amely miatt minden mozgás történik; menj a mozgás forrásához, amely a létezőség. Sulykold bele önmagadba, hogy saját létezőséged a szülője a teljes megnyilvánulásnak. A létezőség segíteni fog neked, hogy benne maradj, a létezőséget figyelő Végsőnek (az Abszolútnak) nincsenek érzékszervei, nincsenek szemei, tanúja csupán a történéseknek. Bemutatom neked saját létezőségedet, az első stádium, hogy meditálj a létezőségen, időzz benne. (Megjegyzés: Maharaj állapota a tanúé, amely az Abszolút álláspontjából tanúja a létezőségnek. Ez az állapot annak a jellemzője, aki felismerte a létezőséget, és meghaladta azt.)

V: Állandóan figyelmeztessem magam?

M: Csak tartsd az emlékezetedben; semmi haszna, hacsak nem az vagy.

V: Elveszek a különböző tevékenységekben, szükségem van rá, hogy emlékezzem önmagamra.

M: Azért haladsz előre (a tevékenységben), hogy hátrálj? Mivel te már eleve a valódi éned vagy, miért kellene hátrálnod? Mi a táplálék haszna? A test táplálása, hasonlóképpen, a mantra is a táplálékod. Mit jelent ez? Akkor fogod megérteni, amikor belépsz ebbe a tartományba, nem most. Egy idegen országban azt mondják neked, hogy Bombay tengerparti város, mit fogsz érteni ez alatt?

16. Mindenki hallgat, kevesen gyakorolnak

1979. december 26.

Maharaj: Használd a gondolatokat a gondolatoktól való megszabadulásra.

Vendég: Lépjek hátra, nézzem, amint felbukkannak, és tudjam, hogy nem vagyok velük azonos?

M: Éppen úgy, ahogy hozzám is idejönnek emberek, és én azt mondom néhányuknak, hogy 'menjenek el', ugyanezt kell tenni a gondolatokkal. Ha téves hívást kapsz, te is ilyesmit mondasz, és leteszed a telefont. Hasonlóképpen, ne foglalkozz nemkívánatos gondolatokkal, ne diskurálj velük, de szentelj figyelmet nekik. Tedd szokásoddá, hogy

elutasítod a nemkívánatos gondolatokat azzal, hogy figyelmedet rájuk irányítod, azt követően ez válik természetessé. A test-elme gyermekkorodtól fogva benne foglaltatik a nem kívánt gondolatokban.

V: Alakítsak ki jó szokásokat?

M: Ez az információ nem azoktól a 'Jnaniktól' származik, akik összezavarnak téged, azt közvetítve tanításaikkal, hogy az elme ez vagy az.

V: A negatív gondolatokat pozitívakkal kell felváltanom?

M: Igen, ha azt gondolod, hogy 'én nem személy vagyok', akkor cseréld ki azt az 'én forma nélküli vagyok'-ra. Valahányszor egy gondolat támad, fecsegés indul az elmében.

V: Igen.

M: Úgyhogy, küldd vissza a gondolatot.

V: A gondolatok a test velejárói.

M: Ehelyett fogalmazz úgy, hogy hatással van rá a Sattva. A legjobb gondolatok nélkül lenni, ha ez nem lehetséges, kántálj egy mantrát; szét fog terjedni az egész testedben, az öt vitális lélegzet révén. A sadhunak nincsenek tendenciái vagy hajlamai, az ő individualitása szertefoszlott. A Guru szavaiba vetett hit az énbe vetett hit, amely automatikusan megváltoztatja az embert. Azonosnak tekintheted magad a Guruval, amikor a forma szertefoszlik. Az elmének nincs formája, az értelemnek nincs formája, és te vagy az ismerője ezeknek. Hogyan lehetne formád? Meggyőződéseddé kell válnia, hogy nincsen formád. Ne azonosítsd magad semmivel, bármivel azonosítod magad, az kötelék. Voltaképpen nincs különbség a tanítvány és a Guru között, ha a Guru nem lenne megszabadult, akkor tanítvány volna. Valahányszor határozottan saját önazonosságán kontemplál valaki, előre fog haladni, és odaérkezik, ahol a Guru van. Akármilyen koncepciókkal mész a Guruhoz, ha ő Jnani, akkor megszabadít minden koncepciódtól. De mi az a fő koncepció, amelytől az minden függ? Az 'én vagyok' az, maga az 'én vagyok' ez a koncepció. Ez a kiindulási forrás, amelyből minden más koncepció következik. Szilárd meggyőződés kialakításával te magad válsz a Sadguruvá (azzá, aki az 'én vagyok'-on túl van). Bármi legyen is, amit Parabrahmannak – az Abszolútnak – neveznek, az a te valódi Éned.

V: Amíg a Gurut formaként látom, addig a Guru koncepciókat fog adni, amibe bele fogok kapaszkodni. Ha például, a Guru azt mondja 'Parabrahman', az egy koncepció.

M: Igen. De ennek a koncepciónak az alkalmazása segít megszabadulni a többi koncepciótól, és miután (a tanítvány) minden koncepciótól megszabadul, végül ez a koncepció is szertefoszlik. A tanítvány számára, amit a Guru mond, koncepció, de meditációt fog eredményezni. Amikor a virágra nézel és önmagadra, mi a különbség? Az Abszolút miatt jutsz el oda, hogy tudod, hogy te vagy, ez az igazság, amit tudsz, ebben a tudásban maga az univerzum van benne, ez a tudás, amely mindent áthat. Általános esetben azt gondoljuk, hogy individuumok vagyunk, ez nem változik az idővel, és a változatlan tudja ezt. Sok ember nem változik, de aki magába fogadja a tudást, abban létrejön a változás.

Az általános tendencia szerint az ember a testnek gondolja magát, ami kapcsolatokkal és képzettársításokkal jár, mivel az individuumot sikerre akarod vinni, és az ember nem készül arra, hogy változzon. Meg kell, hogy értsd, a valóság te saját magad vagy, ezt nem fogadod el puszta 'elmondás' alapján. Én tudom, hogy én nem a test vagyok, ez az én felismerésem, ennél fogva, meg vagyok róla győződve.

V: A meggyőződés ebből származik.

M: Mindenki hallgat, kevesen gyakorolnak. Ez nagyon egyszerű, de borzasztó módon komplikált. Láttam, hogy sokak számára nagyon nehéz elvágni a koncepciókat, könnyebb számukra elvágni a semmit. Bármi, amit itt hallani fogsz, annak e változásoknak megfelelően kell zajlania.

V: Az embernek nyitottnak, koncepciómentesnek kell lennie.

M: Igen. Ha nem hiszel abban, aki a tudásban részesít, akkor nem nyersz semmit.

17. Rúgd ki a gondolatokat!

1979. december 27.

Maharaj: Miért kellene, hogy befolyásoljon bennünket, ha valaki csinál valamit?

Vendég: Mert azt hisszük, hogy elkülönültek vagyunk.

M: Ezen a világon nagyon sok állat él, befolyással vannak rád?

V: De az emberek befolyásolnak bennünket.

M: Ha ismered önmagad, nem befolyásolnak, amíg nem ismered önmagad, mások befolyása alatt vagy. Bombayben él most egy Babaji, sokan mennek hozzá, én nem, mivel én ismerem önmagamat. Amit ő tud, ugyanaz, mint amit én itt, ezen a helyen ülve tudok, így hát nem szükséges odamennem. Még ha maga Úr Krishna jönne el ismét, és csak kétmérföldnyire lenne, hozzá sem mennék el, mivel ismerem a Krishnának nevezett entitást. Ismerd önmagad, és ismerni fogod a világot, fedezd fel, hogy mi az ember. Nincs különbség, az embereknek csak a tevékenységeik és a hajlamaik szerint különböznek. Bármit tett Úr Dattatraya, nekem most kell cselekednem, csak az idő változik, és a tevékenységek változnak; a tevékenységeket a három guna váltja ki.

(Megjegyzés: Van, hogy más tanítók tanítványai látogatják meg Maharajt. Ő nem szeret senkit sem kritizálni, noha ismeri a valóságot. Mindig azt javasolja, kövessék saját Gurujukat. Azt mondja nekik ’az én tudásom arról szól, hogyan jelenik meg a létezőség; ugyanez a többire is alkalmazható’.)

Krishna a szülei, Vasudev és Devaki pontos mása volt. Sírva kérték Krishnát, és tudatlanul haltak meg, de fiuk megvalósult lett. Emlékezz saját Gurud szavaira, és meditálj azokon, én a saját Gurum szavaiban hiszek: ’én vagyok’, nem kell idéznem senki mást, átláttam, mi voltam a létezőség előtt, és mi leszek utána. Mindez az én Gurum szavaiban való hitem miatt történt. Nem találok semmilyen hibát más vallásokban; azok csak koncepciók, minek kritizálnám hát őket? Az én szüleim nem ismertek engem, és én sem ismertem őket, mégis, vagyok, ami vagyok. Rám fogták, hogy születtem, de én felfedeztem, hogy nincs születés. Ne kritizálj másokat, csak ismerd önmagadat, és idődet szenteld önmagad megismerésének.

V: Hogyan szabaduljak a haszontalan gondolatoktól?

M: A téves telefonhívás esetéhez hasonlóan, szüntesd meg a kapcsolatot a haszontalan gondolatokkal, ne diskurálj velük. Hasznosítsd a hasznosakat, és meg fogsz szabadulni a gondolatoktól, amint lehetséges. Lefoglalnak a gondolatok, figyelj oda, mondd nekik, ’távozz, nem óhajtalak’. Ezzel a gyakorlattal meg lehet szabadulni a gondolatoktól; saját gondolataid váltak spirituális fejlődésed akadályává.

V: Ezért jöttem ide; könnyebb elgondolni a telefon után.

M: Akármit mondok, én gyakoroltam, nekem is voltak régebben gondolataim, de emlékeztem rá, mit mondott nekem a Gurum, ’te vagy, tehát, Csak legyél’. A legkevésbé sem aggódtam mások miatt, önmagammal törődtem. Bánj úgy a gondolatokkal, mint valamilyen személlyel, kérd őket távozásra. Amikor lazítasz, jönnek a gondolatok, és panaszkodnak, ki panaszkodik másokról? Azok a te saját gondolataid, rúgd csak ki őket!

V: Milyen könnyű!

M: Igen, de csak gyakorlással. A saját ellenségeddé válsz, a gondolataid miatt.

18. A tudásnak nincs formája

1979. december 28.

Maharaj: Minden tudomány feltételezéseken alapszik, de bármi történik, spontán módon történik, nincs teremtő. Mi vagy létezőség nélkül? A létezőség oka a Sattva guna (minőség). A különféle testi formák a földből keletkeznek, az öt elem kombinációinak megfelelően. Ha a beteg álmatlan, vagy étvágytalan, megfelelő gyógyszert kap rá; a pirulák

ugyancsak táplálék anyagok. A számtalan testi forma az öt elem külső térbeli súrlódásának a folyománya. Viselkedésük és tevékenységük odakint dől el, de hatásuk a földön érződik. Hitler cselekedeteinek az okai azok voltak, amik megszületése előtt a térben történtek. Az individuális léleknek a test és a tudás az oka. Az embernek szenvednie kell, szó sincs érdemről vagy bűnről, az individuum a tudás miatt szenved. Aki tudományról ír, hová pozicionálható? Nem tud semmit.

Vendég: Mi idézi elő a külső történést?

M: A formák az öt elem közötti súrlódás, és a test miatt szenvednek. Bármi történik a térben, az öt elem miatt történik. De én 'Nisarga' vagyok, természet, nincsenek szüleim. Azt szokták mondani, hogy Ishwara teremtette a világot, viszont az egyik állat táplálékul szolgál a másik számára, Isten hogyan teremthetett ilyen képtelenséget?

V: Ahogy vetsz, úgy aratsz.

M: Ez a mondás egy csupán az emberek fegyelmezését szolgálja, az öt elem nem értesül semmilyen irányításról, vagy fegyelmezésről, nem tanítható.

V: A vágy az öt elemmel kezdődik, vagy a testtel?

M: Minden formának nevet adunk, hogy azon melegében jellemezzük a jelentésüket, a valóságban senki nincs. Senkinek nincs hatalma semmiféle történés felett, az csak úgy megtörténik; ennyi. Még a beszédnek is van formája, Ishwarának nincs formája. Minden atomban jelen van Krishna, Bombay csak egy hely, ez a rész Bombay, vagy az a rész Bombay? Ishwara éppen ilyen! A változások a Sattva tendenciái – a táplálék kiventeszenciája – miatt mennek végbe. Nincs individuum, nincsenek tendenciák, a táplálék eszencia a Sattva, ebből csírázik ki az 'én vagyok' tudatosság, majd ebből keletkezik az elme. Tehát csak tendenciák és jellegzetességek vannak, a Sattva minőségei változnak a formákkal, az elme folyamatainak megfelelően. Vegyük például ezt a kekszet, a kekszen lévő likacsok a száma és struktúrája a megsütött anyagtól függ; befolyásolni tudod valamiképpen a likacsokat? Ugyanez a helyzet a Sattvával, a tevékenység csak úgy megtörténik.

Jelöld meg pontosan az entitást, amely megszületik, formaként megjelenik, létezőségként megjelenik. Nem tudsz megnevezni semmilyen megjelenő entitást, semmilyen megjelenő tudást; ennyi. A formával együtt ébrenlét, alvás és tudás jelenik meg, a születés a tudatosság sajátja. Most itt vagy, és vissza fogsz jönni, mondjuk tizenöt év múlva, eközben ki viszi az ügyeket?

A Jnanának (tudás) nincs se formája, se természete. Az 'én vagyok' tudomás, az öt elem, a három guna, a Purusha és a Prakriti – a Jnani ezek egyikével sem azonos. Ő meghaladta mindezeket; ő a tudás tudója, a testnek végével, minden problémának a végével.

V: Ez a test csak azért van, hogy megtudjuk, hogy az ember nem test?

M: A létezőség a cukor édességéhez hasonló. Ki Isten, és ki hívő? Egyik sem létezik.

V: Látott Maharaj Akasha (tér) feljegyzéseket meditáció közben? Látott indiai falvakat és városokat meditáció közben?

M: Szavakból állnak a kérdések, és szavakból áll a válasz is, a helyszínen azonban semmi nincs. Amíg a test jelen van, addig a 'te vagy' is jelen van. Ha a 'te vagy' nincs jelen, Isten sem lesz jelen. Amikor létezőséged nem volt jelen, volt-e tudomásod Istenről?

V: Nem tudom.

M: Bármi tudsz jelen pillanatban, az hamis, ha az 'én vagyok' jelen van, Ishwara jelen van. Az 'én vagyok' Ishwara lelke, és Ishwara az én lelkem, ezek együtt léteznek. Ishwara korlátok nélküli, én szintén ilyen vagyok, Ishwarához hasonló, nincstelen. Most felejts el mindent, és derítsd ki, mi leszel egy állandó alapon? Mindez az Istenről és önmagadról szóló beszéd csak az idő agyonütésére való. Gyerünk, nincs Isten, nincs én, amíg nem ellenállhatatlan a vágyad, a tudás nem lesz a tiéd, Ishwara előttem fog meghalni.

V: Maharaj Ishwarát Brahmannal azonosítja.

M: Ishwara, Isten, Brahman, Parabrahman, ezek szavak csupán, semmi tartalmuk. (Megjegyzés: Parabrahman az abszolút, ahol nincs létezőség.) Minden félelem oka a halál, emiatt jársz kedvében másoknak. Amint tudatában vagy a valóságnak, nincs többé félelem, az ember halálakor egy holttestet látsz, láttad már valaha a tűz, vagy Ishwara holttestét? Minden dolog mozgásban van, a létezőség azért ismert, mert a megnyilvánulás, az öt elem ismert. Mi az identitásod a halál után? Minden a pillanatban létezik csak, akárcsak te, semminek nincs identitása. Ha nincs identitásod, mi jó vagy rossz történhet veled? Rendelkezel olyan formával, amely örökké használható marad?

V: Nem

M: Akkor minek küzdesz annyit? Nincs forma sem most, sem később, akkor minek vesződsz? Minthogy olyan vagyok, mint a természet, ez a tudás mindenki számára elérhető, nem kaphatod meg másoktól, mert számukra a presztízsük a tét, ők csupán követőket akarnak. Senki nem tudja megoldani számodra a rejtélyt, csak, aki ismeri önmagát, és nem érdekelt a létezőségben. Mi szükségem van most? A létezőség kivételével minden megteszi, egyszóval, nem akarok semmit.

19. A születés illúzió

1979. december 29.

Maharaj: A gáz (az öngyújtóban) miatt ég a láng. Ugyanígy van a testtel, ha élelmiszer van benne, akkor létezőség van jelen, és e miatt a létezőség miatt tudatosság van jelen. Az ember az állapotától függően válik boldoggá a tevékenységétől. Ha egy magasan fejlett személy jön ide, nem mondok neki olyasmit, hogy mi történhet vele, csak azt, hogy felejtse el a koncepciókat, és ez elegendő számára. Mások számára (akik nem magasan fejlettek) más szolgál gyógyszerként, olyan ez, mint orvoshoz menni, aki 125 rúpiát kér, a felét a kezelésért, a fennmaradó részt a gyógyszerért. De ha az orvos ugyanezért a kezelésért keveset kér, nem fogsz hinni benne.

Vendég: Meg tudsz tanítani csodákra?

M: Idejöttél, aztán megtudtad, hogyan jelent meg a létezőség, ez a tudás a tiéd.

V: Igen.

M: Mitől függ ez? A létezőségtől csupán, ha tudod, hogy mitől függ, meghaladtad a halált. Mi a bizonyítéka létezőségednek, vagy létezésednek? Most már tiéd a tudás, amit birtokolnod kell. Ha rendelkezel ezzel a tudással, képes vagy a transzcendenciára. Én csak egy bizonyos határig vihetlek el téged, azon túl önmagadra vagy utalva.

V: Keresnünk kell, vagy megértenünk?

M: Tedd, ahogy szeretnéd, értsd, vagy keresd.

V: Ha egyvalami biztos, amit az ember tapasztal, akkor az a tudás.

M: Igen, teljesen így van. Önmagad ismerete, létezőséged, függ valamitől, mitől?

V: Ez a Sattva, a táplálék-test.

M: Nem elmondanod kell, csak megértened. Amikor megszerzed a tudást, elveszíted az ’én test vagyok’ ideát. Akkor még életedben megtapasztalod a halált, és ez senkinek nem áll módjában! A születés a három állapot, az ébrenlét, az alvás és a létezőség születése, ’én nem ez a három vagyok’, ez a tudás. Létezett ez a három állapot a születést megelőzően? Egy nap az ébrenlét, alvás és létezőség távozni fognak, tapasztalni fogsz akkor halált?

V: Attól függ, miben áll a tapasztalatunk a Jnanival kapcsolatban.

M: Még meg kell, hogy bizonyosodj, hogy nem az ébrenlét, alvás, vagy létezőség állapotában vagy. Amikor azt mondod, ’én vagyok’, az magában foglalja az ébrenlét, alvás, és létezőség állapotait, az ’én vagyok’ tudomás magában foglalja ezeket. Ha ezt a komponenst eltávolítod, akkor mind el fog tűnni, együtt jelennek meg, és tűnnek el. Ha valaki végképp érvénytelenítette, és már nem képes a létezőséget tovább vállalni, akkor azt szívesen látom, ha még fenntartod azt, akkor ne gyere ide. Ha bármilyen állapot sokáig tartana, az kibírhatatlan lenne számodra, ezért váltogatják egymást

a különböző állapotok. A születést megelőzően nincs ébrenlét, alvás, vagy létezőség (’én vagyok’ tudomás), ez a három, ami született, és függ a táplálék eszenciától. Amikor ez az eszencia elgyengül, a három állapot eltávozik. Ki születik és hal meg? A három állapot hiányában tudtál Istenről? Tudtad, hogy létezel? Indiában ajándékot (étel, ruházat stb.) adnak az elhalálozott Brahminoknak, el fogja ez érni a személy távozását az ébrenlét, alvás és létezőség hiányában? Az, hogy a lélek szomjas, vagy éhes, koncepció csupán, de éltető lélegzet hiányában lehetséges lenne ez? A táplálék kvinteszencia eredményeképpen a Sattva és a három állapot megjelenik, amikor a Sattva kimerül, a három állapot eltűnik, ez után hol a lélek?

V: Mi jött el, és beszélt hozzám? (Paul King tapasztalta, hogy halott emberek jöttek hozzá.)

M: Az olyan emberek, akik rendelkeznek ön-tudomással, nem jelennek meg, ha az ön-tudomás nem elég erős, akkor megjelennek.

V: Ha egész végig tanulnak, akkor nem jelennek meg?

M: Te miért jöttél ide? Volt én tudomásod az anyaméhben, miért jöttél (ide)?

V: Ha az ember megszorul, és szenved, akkor idejön. Megbízom benned.

M: Hogy jön ide bizalom és hit?

V: Amikor egyedül voltam a hegyekben, ez olyan volt, mint egy radar – nem ez, nem ez…

Tolmács: Láttad az ő formáját?

V: Bizonyos tekintetben.

T: Megvan neked a fényképe? Meditáltál a fényképére?

V: Igen.

M: A madarak odarepülnek, és a vállára ülnek annak, akiben Siddhi (erő) van. Egy költő a képzelőerejére támaszkodva ír, és amit ír, az megtörténik, rendben? Valódi a születés, vagy hamis?

V: Hamis.

M: Legyél benne biztos, hogy szabaddá fogsz válni, amikor kétségek nélkül nyilvánvalóvá válik, hogy nincs születés. Csak akkor válasz szabaddá, amikor tudod, hogy a születés illúzió, előtte nem. Téged most az általános tudás, a koncepciók burokba vonnak; nehéz dolog megszabadulni a koncepcióktól (Paul King halál élménye visszatér).

V: Ők (a holtak) meg voltak győződve róla, hogy a test valóság, ezért tértek vissza.

M: Erre a tudásra (’én vagyok’) támaszkodva el tudod oszlatni a finom testet. A pirula – a három állapot (ébrenlét, alvás és létezőség) – feloldódik. Akkor nincs visszajövetel, csak amíg a finom test fennmarad. Amíg a táplálék eszencia jelen van, az ’Én vagyok’ tudomás is jelen van, amint az eszencia kimerül, a tudatosság eltávozik.

20. A hamisság a szüleiddel kezdődik

1979. december 30.

Maharaj: Végül is, te vagy a felelős a formádért, mivel a te létezőséged, te vagy a szenvedő. Tudatlanságban azt hallod, imádd Istent, és így tovább. Az értelem állapotában ismered önmagad, így nincs ott szükséged. Nem tetszik neked, amit mondok; férfinak tartod magad, és ennek, meg annak, ami úgy érzed, téged igazol. Amíg az ’én a test vagyok’ koncepció jelen van, nem lehetséges ráébredés. Transzcendálj, válj keresővé, de azok, akik spirituális ideákat követnek, és testüket továbbra is valóságnak tartják, újra fognak születni. Az első fázisban győződj meg róla, hogy te nem a test

vagy. A Sattva miatt jelenik meg az alvás, ébrenlét és létezőség, de amikor idejössz, hogy megtudd, hogy te nem létezel, akkor mi van?

Ha nem veszed tekintetve szüleidet, képes leszel megtalálni önmagad? Szüleink a tőke, amelyről mindannyian eredünk. Ismerd fel, hogy az alvás, ébrenlét és létezőség állapotai szüleiddel kezdődnek. Ismerd fel, hogy hamisságod szüleiddel kezdődik. Formád megjelenéséhez szüleid milyen adománnyal, vagy hozzájárulással szolgáltak? Nem kell kimondanod, csak tudd. Szüleid hozzájárultak valamivel a formád megjelenéséhez. Hozzájárultak a testrészeidhez, ami által a forma megjelent. Minden ember a szülei élvezetéből származó boldogság képe.

A saját tudásunkat szolgáljuk; minden, amit teszünk, csupán ezért tesszük. Minden tevékenység az 'Én vagyok' tudomás miatt megy végbe. A Gangesz Úr Shankara fejéből ered, a 'Gangesz' az öt érzékszerv általi tudás. Brahmát négy fejjel ábrázolják; a fejek a négy féle beszédmódot reprezentálják, Para (forrás szó), Pashyanti (érzékelhetetlen szó), Madhyama (érzékelhető szó vagy gondolat), és Vaikhari (kimondott szó). Példának okáért verset írsz, a szavak Para és Pashyanti-ból erednek, aztán felemelkednek az elmébe (Madhyama), majd recitálod (Vaikhari) azokat. Nem adhatok neked éltető tudást, de olyat igen, amely segíthet felemelkedned a világban. A nyugodt elméjűek számára mindenféle szó nélkül is könnyebb az önismeret elérése. Ha elméd a mondókáim meghallgatása után is még mindig aktív, akkor az azt jelzi, hogy az ön-tudomás még messzi van. Lehet, hogy csendesen ülsz, de ha elméd erre-arra kóborol, az annak a jele, hogy nem állsz készen az ön-tudomás megszerzésére. Az elmének abszolút nyugodtnak vagy csendesnek kell lennie, egyáltalán nem lehetnek gondolatok.

21. Paul megszabadulása

1979. december 31.

Maharaj: Csak gondolj arra, amit adni készül neked a társaság, már hosszú ideje.

Vendég: Milyen arcom volt a fogantatás előtt?

M: Azt akarod, hogy minden tapasztalatodból megtarts valamilyen tapasztalatot örökre?

V: Jelen pillanatban minden tapasztalat a tudatosságban van. Megpróbálok túllépni a tapasztalaton, túllépni a tudatosságon.

M: Ez a test el fog tűnni. Az éltető lélegzet megszűnik, az elme megszűnik, hogyan fogok látni?

V: Azon a módon, ahogy a születés előtt.

M: Mi fog történni a világi tapasztalatokkal?

V: Azok a testtel együtt fognak eltávozni.

M: Végül a test és a tapasztalatok eltávoztak, mi leszel akkor?

V: Egy magánvaló dolog.

M: Akkor a test nem tapasztalható, és nappal és éjszaka nincsenek.

V: Nincsenek.

M: Amidőn nem tapasztalsz nappalt és éjszakát, és létezőséget sem, mit értél el?

V: Semmit.

M: Mi a teljesítések, tapasztalatok következménye?

V: A pénzhez hasonlóan szertefoszlanak.

M: Minden megnyilvánult eltűnik végül. Ki a szülője? Mitől függ?

V: A testtől, a test pedig a létezőségtől, a létezőség pedig…

M: A létezőségtől függ. Vagyis sem tudatosság, sem szavak nincsenek a leírására?

V: Így van.

M: Vagyis, ki állapodik meg ebben a tudásban? Hogyan fog cselekedni?

V: Ahány ember, annyiféle cselekvés, természettől függően. Maharaj az Nisarga, több mint fejlett, több mint természetes. Mi a különbség létezőség és elme között?

M: Ki az, aki kérdezi, elme, vagy létezőség? Ki vagy te?

V: Az elmém kérdezi.

M: Ki mondta ezt?

V: Az elme.

M: Létezőség nélkül ki fogja azt mondani, hogy 'az elme'?

V: Mi a különbség elme és Tudatosság között?

M: Te vagy az elme és a Tudatosság ismerője; te Az vagy. Nem az elme vagy. Mély alvásban és Samadhiban az elme nincs jelen, Te mégis jelen vagy.

V: Igen.

M: Az entitás, ami állandóan jelen van, TE vagy. Ha nem veszed tekintetbe, hogy férfi, vagy nő vagy, le tudod írni?

V: Nem.

M: Ha 'te vagy Az', akkor szükséged van bármire?

V: Mindenem megvan.

M: Akkor?

V: Én 'AZ' vagyok, nem pedig 'AZ'-om van.

M: Ha te az Abszolút vagy, és nincs jelen Tudatosság, akkor mire van szükséged?

V: Semmire.

M: Nem lesz 'én' Tudatosság. Tudod ezt?

V: Tudom, elméleti szinten.

M: Akármilyen világi tapasztalatod van, az örökérvényű?

V: Nem.

M: Az ébrenlét és az alvás állapotai örökérvényűek?

V: Nem. Semmi közük az Abszolúthoz.

M: Mi a végső hasznuk a spirituális tapasztalatoknak? A tudatosság semmivé lesz, és nem fogod tudni, hogy ’te vagy’.

V: Nincs haszon. Nincs kérdés.

M: A létezőség, és bármi, amit általa látsz, illúzió, nemde?

V: Nem fogok fennmaradni. Minden teremtett dolog el fog tűnni, el fog pusztulni.

M: Mihelyst tudod, hogy a létezőség és a világ tapasztalata illúzió, valótlanság, hogyan fogsz tevékenykedni? Jóllehet, a világ valódinak látszik, tényleg valódi?

V: Ezt tudom az elmével, de fizikailag nem tapasztalom.

M: Az elme örökké veled lesz?

V: Nem.

M: Ne válaszolj. De mit kell tenned a döntéshez? Aki megállapodik a létezőségben, elveszti a világ iránti érdeklődését, nincsenek kívánságai és vágyai.

V: Ez hogyan fog történni?

M: Már megválaszoltad a hogyan fog történni kérdést. Amíg testtel létező emberi lénynek tartod önmagad, addig lesznek vágyak, de ha a minden Ismerőjének tartod magad…

V: Olyan sok tapasztalat van mögöttem, meg kell először szabadulnom tőlük.

M: Ki halmozta fel a tapasztalatokat?

V: Az az entitás, amely független energia csomagnak gondolta magát a múltban.

M: Van valamilyen tapasztalatod erről a születésről?

V: Nincs.

M: Akkor tudásból?

V: Igen.

M: A létezőség testnek tekinti önmagát, de a létezőség nem a test, szintén átmeneti. Amikor az entitás nem volt, voltak bármiféle szükségletek? Amikor nem vagyok jó egészségben, orvosságot veszek be. Függ az orvosságtól a létezésem? Ennek a dolognak (a létezőségnek), amely az orvosságtól és a tápláléktól függ, mi a haszna? Létezőségem orvosságtól függ, és a (bevett) gyógyszer válik a lélekké. Minden ember létezése az élettől függ. Az élet igényének hiányában mi fog történni azzal az emberrel, akinek a létezése valójában táplálék-gyógyszertől függ? Mit tehet érte Isten? A gyógyszer és a táplálék válnak a testté.

V: Milyen szükséglete van a test iránt?

M: Létezőség hiányában semminek nincs semmilyen haszna.

Másik vendég: E tudás (megszerzése) után tovább fogod folytatni a tevékenységeidet?

V: Igen.

M: Ezek a tevékenységek, minek az eredményeképpen történnek meg, és ki által?

V: A Jnani teljesen ellenállás nélkül él. Amikor éhes, eszik; amikor álmos, alszik, és így tovább.

M: Mi a legvégső? Akár az álom esetén, ahol semmilyen tudatos erőfeszítésre nem kerül sor, a Jnani úgy cselekszik, mintha ez a világ egy álom lenne. Belenézel egy teleszkópba. De a Néző, és a teleszkóp, különböznek egymástól. Az ember, aki néz, különböző. A Jnani tanúja a létezőségnek, mi a teleszkóp a Jnani számára? Te vagy a Jnani, a világ, és a teleszkóp.

V: A teleszkóp (a Jnani számára) a létezőség.

M: A létezőség a táplálék eszencia terméke.

V: Mi a véleményed a fájdalomról? Nekem szenvednem kellett volna, mégsem tapasztaltam fájdalmat, csupán boldogságot. Bokaízületi problémám van, de nincsenek fájdalmaim. Úgy érzem, mintha egy felhő venné körül a bokámat. A világbeli érzett fájdalom olyan, mint az álombeli fájdalom, mondja Sri Ramana Maharshi.

M: Hogyan jelent meg az 'Én vagyok' tudatosság? Fedezd fel. Sri Ramana Maharshi válasza az, hogy a világ álom. Az egész világ a táplálék eszencia egy cseppjében, a Sattvában van. A létezőség a táplálék függvénye, a táplálék pedig illúzió. Tudással, és tapasztalattal rendelkezel a világról, hogy miért, most már tudod.

V: Igen.

M: Ez a világ régóta fennállónak tűnik. Mi az oka ennek a csodálatos megjelenésnek?

V: Mi jelenik meg álomban?

M: Ébredj Fel! Ez a tudás – a Sattva, a táplálék kvinteszenciája – felelős a világért.

V: Igen.

M: Ez a táplálék eszencia lehet új, de a benne megjelenő világ régóta fennálló kell, hogy legyen. Nem csodálatos?

V: A táplálék eszencia új, de a világ régóta fennállónak tűnik. A Jnani nem tulajdonít fontosságot a fájdalomnak, még ha tapasztalja sem?

M: Így van. Lehetséges, hogy élsz öt évet, de az öt év alatt a benned lévő világ négy generációt átfog, nem csodálatos? Évek tízmillióit megtapasztalod a világból egy rövid élettartam alatt? Most akkor ki a hamis, te, vagy a világ?

V: Mindkettő.

M: Ne feledkezz meg erről, amikor a világban cselekszel.

V: Rendben.

M: Tapasztalataid alapján mi a haszna a világnak és neked?

V: Semmi.

M: Nos, ha ennek tudatában cselekszel, az emberek azt fogják mondani, hogy te vagy Brahma, Krishna vagy Mohammed.

V: Ez nem változtat semmin.

M: Nincs entitásod, ami változzon.

V: A Jnaninak vannak tapasztalatai, de a hozzájuk való kötődés nem fontos számára, míg ellenben, mi felelősek vagyunk. Hogyan húzod meg a határt felelősség és felelősségmentesség között?

M: Ne legyenek túl szigorú szabályaid, hogy mit kell tenni, vagy mit nem kell tenni, ez kötelék.

V: Nem lesznek majd problémáink a kötelességekkel kapcsolatban?

M: Ki végzi a kötelességeket? Amikor tevékenységet mondasz, akkor a gumi kígyó harapásáról beszélsz. Valakit megmérgeztek; minden cselekedete arra irányul, hogy a méregtől megszabaduljon. De mi a haszna az ilyen tevékenységeknek? A medicinák ellenére sem csökkentette a mérgezést. Bármit teszel, erről a tudásról vallott meggyőződésed nem fog eltűnni. Akik idejönnek, nem fognak soha többé megszületni, ez az utolsó születésed, egyetértesz, Paul?

V: Egyetértek. Tetszik a dolog.

22. A nappal és éjszaka nélküli falu

1980. január 1.

Maharaj: Mindenkinek más a perspektívája, te nem látod, amit én látok.

Vendég: Tehát a legjobb a figyelmet a létezőségre, vagy az 'én vagyok'-ra fordítani.

M: Noha a létezőséget szemléled, te nem vagy benne abban, kívül vagy azon. Általa leírhatod a világot, de a Látó, az a valaki, aki lát, felette áll. A szavak a tudatosságon belül vannak, nem tudják leírni a Tudót. Létezőséged szintén átmeneti, az is koncepció. Ezzel a teleszkóppal (létezőség) látni tudsz, Az, aki lát, különbözik a teleszkóptól, nem láthatod vele a Látót. Minden szó a létezőségen belül van, én vagyok a létezőségnek a tudója, nem hibáztatok senkit a világon, az emberek szegények, de a legszegényebbek a gazdagok, egyre többet és többet akarnak. Amíg a létezőségen belülinek tartod önmagad, lesznek szükségleteid; a létezőség tudójának nincs szüksége semmire.

V: Hogyan érjem el tudással a megerősítés első megpillantását?

M: A tudás, amely az értelemtől függ, egyáltalán nem tudás; az általam adott tudás örökérvényű. A világról szóló ismeret addig terjed, ameddig a világ. Amikor azt mondjuk, hogy valaki harminc éves, az időt a létezőség megjelenésétől számítjuk. Ez nem a te korod, így az élet a létezőség időtartama. Te már a létezőséget megelőzően voltál, a létezőséggel születés és halál jön, de te örökké vagy. A létezőség miatt nappalt és éjszakát tapasztalsz, azelőtt teljes voltál, nem volt szükséged egyikre sem. Amikor a tenyérjós megjövendöli az élettartamodat, a létezőség korát jövendöli meg, nem a tiédet, te a létezőség előtt voltál. Te az örök elv vagy, amely tanúja mindennek, de mivel személynek tartod magad, aggodalomtól szenvedsz.

V: Eltört a lábam, ezért fájdalmaim vannak.

M: Igen, ez a test miatt van. A létezőség a test következménye, úgyhogy fájdalom van jelen. De semmi baj, ez a test a táplálék eszencia hagyatékában van, ebben az eszenciában van a létezőség, és te egyik sem vagy, te ezek tanúja vagy. Annak, aki testként születettnek tartja magát, nem fog tetszeni ez a tudás, de annak, aki azt mondja, 'én nem a test vagyok', tetszeni fog. A létezőség előtt nem volt éjszaka és nappal, az élet a 100 évtől órákig terjedő napok tapasztalatát jelenti. Amint megállapodtál a tudásban, mi a teendő?

V: Bármit teszel, jobban jársz vele. Nem lesz félelem.

M: Kitől kellene félni? Ha azt mondjuk születés, azt jelenti, hogy a születés ideje, nem a te születésedé, az idő napokat jelent. Az emberek a napokkal azonosítják magukat, ebből ered a haláltól való félelem, egyébként ezek napok csupán. Véget ér a nap, hát véget ér. Még ha marad is fenn cselekvőség, nem számít, legyél tanú. Te nem a létezőségben vagy, a dolgok megtörténnek, te nem csinálsz semmit. A létezőség miatt szenvedés van jelen, de te a tanúja vagy mindennek, akármi történik. Kérdéseid a tudatlanságból erednek, a test koncepció miatt, míg az én válaszaim annak az álláspontjáról, ami valójában vagy, így a kérdések és válaszok általában nem esnek egybe. A nappal és éjjel tapasztalatával kezdődött az élvezet és fájdalom tapasztalata. A létezőséggel kezdődött ez a szűkölködő természet, a létezőség előtt nem volt jelen. Azok, akiknek nincs én-tudomásuk, mit mondanak általában? Mint amikor egy gabonaszemet tartasz a tenyereden, és tisztán látod, a tudásnak is ilyen tisztának kell lennie.

Az ébrenléti és alvási állapotokat a fejben lévő Brahma apertúra (Brahma-Randhra) miatt tapasztalod. Mi az, amit látsz? Az érzékszervek a test különböző részein vannak, de tapasztalatok a Brahma apertúrában keletkeznek. Nagyon sok leírása van, de végső soron ez nagyon kicsi. Én Abból a Faluból jöttem, ahol nincs nappal és éjszaka. A napok ezrei nagyon, nagyon haloványnak látszanak.

A születést te a saját születésednek tekinted, de az csak a létezőség megjelenése és tapasztalata, és semmi több. Koncepcióid a kötelékeiddé váltak. Nem hibáztatok senkit, mert a létezőség nincs emberi kontroll alatt. Idejössz, s miután nem kontrollálod, automatikusan feszült vagy. Az ember már megszabadult; a kötelék az 'én'-ben és az 'enyém'-ben rejtezik, ezek az akadályok, amelyek nem engedik, hogy eljuss az igazságig. Akinek sok a rokona, sokkal többet aggódik miattuk (rokonok), mint saját maga miatt, ily módon számára azok akadályt jelentenek. Még miután megszerezte is ezt a tudást, leköti a családi élet és a szex; nincs ideje semmi másra. A megszabadulás már jelen van, de koncepcióink megkötöznek bennünket. Ez az élet meghatározott bizonyos számú napig, és aztán vége.

23. Az 'én vagyok' az Isten

1980. január 2.

Vendég: Mit értünk Életadó Lehelet alatt?

Maharaj: Az életadó lehelet annak az 'én vagyok' tudomásnak a mozgása, lüktetése, amely 'én vagyok' tanúja minden tevékenységnek, ugyanakkor az életadó lehelet elmét is jelent, az életadó lehelet és az elme egyek.

V: A tudatosság magában foglalja az elmét?

M: Tudatosság és elme függetlenek-e?

V: Mozgás a tudatosságban.

M: A tudatosság tanúja minden tevékenységnek és mozgásnak, beleértve az elmét is. Minden egyidejűleg jelenik meg – a tudatosság, az életadó lehelet, és a táplálék eszencia. A víznek energiája van, ahogy a testnek és a hőnek is, elillan a hő, elillan a lehelet.

V: Hol a határ tudatosság és hit között? Nevezhető-e a hit a tudatossághoz vezető útnak?

M: Az életben maradás érdekében mit kell tenned? Tudod, az 'én vagyok' szeretet, azért eszel, mert szeretsz élni, létezőséged maga a szeretet, a 'te vagy'-ra vonatkozó tudásod a hit, általa működsz.

V: Ha ez ilyen egyszerű, akkor nincs több kérdésem.

M: Az összes kérdés a tested koncepciója miatt merül fel. Tekintsd magad csupán a tudásnak.

V: Egyszer valamikor visszatér (a test), így minden időt az 'én vagyok' észben tartásának kell szentelnem.

M: Különös, ismételgetned kell, hogy nőnemű vagy?

V: Nem.

M: A valóságot nem kell ismételgetni; csak tudd azt. Ha nem veszed tekintetbe a testet, mondhatod, hogy te nő vagy?

V: Nem.

M: Mennyit növekedett a tudásod az utóbbi öt évben, vagy amióta utoljára itt voltál?

V: Most nem sokat gondolkodom arról, hogy mit csinálok, csak megtörténik. Mi az irányítás szerepe spirituális dolgokban?

M: Az irányítást haszna, hogy megtudod, mi a különbség a 'a hír' és a 'halál utáni' között. Irányításra addig van szükség, amíg a test jelen van, amikor a test nincs többé, mi leszel?

V: Az irányítás erő.

M: Igen, erő.

V: Tudsz vele dolgozni?

M: Az erő az, amely dolgozik, csak te nem érted. Önmagad ráfordítása és a világ azért van, mert nem vagy tudatos. Az élet érdekében eszel, ha nem eszel, a test elpusztul, ez esetben mi történik? Állapítsd meg most, hogy te is elpusztulsz-e? Az esetben, ha nem eszel, nem tudsz fennmaradni, a test rendellenessége a táplálék rendellenességét jelenti, mi az, ami meghal? Minden imádság Isten kedvére van, ő (Teréz Anya) tudott ezzel dolgozni.

V: Milyen Isten?

M: Az ő koncepciója szerinti Isten.

V: Ő hiszi Istent, de amikor én itt ülök, én nem tudom, mit érzek.

M: Minden ember mást érez, amit ő érez, azt te nem érzed. Az összes Szent és Bölcs más és más életet élt.

V: Isten koncepciója ugyanaz, mint a tiszta tudatosság?

M: Minden ember a saját tendenciáinak megfelelő hiedelmekkel és koncepciókkal bír. A tiszta tudatosság test nélküli (Megjegyzés: Maharaj ezt Istennel azonosnak tekinti, és ezért nincs teste.) Az 'én vagyok' tudás az, ami miatt megtudtad, hogy 'te vagy', ez szeretet, te ön-szeretetnek tekinted, és meditálsz rajta. De ne keverd össze a testtel, mert az nem a test, a tudás az tiszta tudás, Tudatosság, vagy Isten – ugyanis, ha így teszel, akkor hibát követsz el. Az 'én vagyok' tudás Isten, ne felejtsd el, hogy te és Isten nem elkülönültek vagytok. Mihelyt többet meditálsz, ez tisztábbá fog válni, és mindent meg fogsz szerezni. Teréz Anya azért sikeres, mert hiszi, hogy Isten őbenne van, azután dolgozik. Az Én kegyelme nélkül nincs siker. A benned lévő hit következtében kapod meg azt. Imádhatod Istent, de ne úgy tekintsd Istent különállónak. Az 'én vagyok' tudomás benned van, ezzel a meggyőződéssel együtt imádd. Aki az 'én vagyok' tudomáson meditál, annak a tudás birodalmában minden világossá válik. Az ilyen a nélkül él, hogy beszélne róla, ennél fogva erről a helyről kapod a meggyőződést önmagadról, hogy tudod, az 'én vagyok' tudomás Istennel azonos, nem lehetséges semmilyen más nyereség. Vannak, akik a nélkül, hogy ismernék önmagukat, prédikálni kezdenek.

V: Az én kérdésem a tudás csökkentéséről szól.

M: Abbéli meggyőződésedet, hogy az 'én vagyok' tudomás Istennek azonos, naponta növelni kell. Ne törődj a testtel, állandó meditációval, amikor Istennek tetszik, teljes tudásra fogsz szert tenni a Tudatosság birodalmában. Ennek részleteiről csak akkor beszélj (másoknak), ha múlhatatlanul szükséges. Ez az öntudomás néhány szóval kifejezhető, de ők (mások) egyre többet akarnak hallani róla. Létezőséged nélkül mi lenne fontos számodra? Lehet, hogy Isten magasztos, de a létezőség nélkül ki mondaná ezt? Tehát, amikor kifejtem a tudást, az Énről (Atman) beszélek neked, és annak történetéről. Bárhová mész, ne feledd, hogy az 'én vagyok' tudomás maga Isten. Te azon meggyőződés miatt jössz ide, hogy Maharaj Isten. Én-tudomás nélkül minden tevékenység értelmetlen. Még az Én-tudomás elérése után is értelmetlen minden tevékenység, az Én-tudomás, az elérése után haszontalanná válik. Önmagad megismerése előtt szenvedsz, az Én-tudomással ez véget ér.

A Jnana tulajdonságok feletti, időtlen; mihelyt megismered önmagad, minden értelmetlenné válik, beleértve a tapasztalatot, hogy azok értelmetlen illúziók. Azok Tudója túl van téren és időn.

V: Ma este alvás alatt problémák fognak keletkezni, ami alvás közben keletkezik, lehet valós?

M: Minden a Parabrahmanban jelenik meg és tűnik el, napok millióit is beleértve. Rendelkeztél Én-tudomással születés előtt, de a világ, és annak tapasztalása miatt elfelejtetted azt. Mint ahogy a király koldusnak álmodja magát, úgy felejtetted el te önmagadat.

24. Az önmegsemmisítő kiáltása

(‘Har Har Mahadev!’)

1980. január 3.

Vendég: Minden tevékenység értelmetlen, ezek szerint csupán ülnünk kellene?

Maharaj: Amint felismered, hogy te nem egy individuum vagy, bármit csinálsz, minden a te munkád. Az öt elem hatókörén belül minden te vagy. Addig is (hacsak és amíg fel nem ismered) folytasd a munkádat; de ne gondold azt, hogy te a test vagy.

V: A test nem tudja élvezni a fagylaltot? A tápláléknak nincs értéke?

M: Ki eszik? Ezek a növények itt vizet fogyasztanak, a láng (Maharaj meggyújtja az öngyújtóját) gázt eszik, levegőt nyel. A táplálkozás az öt elem által történik, amikor táplálékot veszel magadhoz, lenyeled, áthalad a torkodon, ki emészti meg utána? A létezőség az öt elemből származik. Ki eszik akkor? Ki hal meg? Ki él?

V: Értem!

M: A figyelem is a létezőségben van, az is meg fog szűnni. Amikor megbánod teteidet, csak akkor változol, egyébként nem. Valmiki, a nagy bűnös megbánta, és meditált azt követően, azután akármit leírt, az igazzá vált (Valmiki írta a Ramayanát).

V: Tehát, a Sattva minőségnek kell uralkodnia.

M: Igen, meditációban a Sattva, az Istenimádás, a spirituális gyakorlatok folytatása felé való vonzódás a szembetűnő. A szokások változnak idővel, és az embernek meg kell értenie az individuális és univerzális életet, ami csak akkor lehetséges, ha az ember ismeri önmagát. (Megjegyzés: Maharaj 1921 óta Bombayben él, ami majdnem hatvan évet jelent. 1921 előtt egy néhány házas faluban élt, ahol mindenki ismert mindenkit, mostanra a falu megváltozott.) Az önátadás és a Sattvával való egyesülés folyamatában elkezdesz önmagadról gondolkodni. Sok dolgot eldobsz, képzettársítások elvetésével, ezt tekintsd úgy, mint jutalmat. Ezt meditáció révén fogod megérteni. A falu, ahol éltem, a fejlődése során megváltozott, a fák eltűntek, nagyarányú változás következett be, most senki sem ismer engem. Éppen ehhez hasonló dolog történik a Satsang vagy meditáció folyamatában, fejlődés következik be, elkezdesz változni. A test érzékein keresztül beszélgetsz velem, de én nem tekintelek téged szavakkal leírható dolognak. Valójában nincs se formád, se identitásod, se színed. Te magad készíted önmagadnak a csapdát, a szavaid hordozta koncepciókkal. Mihelyst felismered a létezőség, a születés okát, megszabadulsz. Miről ismered fel önmagad?

V: ’Én vagyok’.

M: Mióta?

V: Mióta szüleim közölték velem.

M: Amíg szóbeszédektől függsz, nem fogsz megszabadulni.

V: Mi a születés oka?

M: Szüleid sok mindent mondtak neked, de születésed titkát nem mesélték el? Mivel te vagy, ezért az Úr van, és mivel az Úr (Ishwara) ’te vagy’, a ’te vagy’ rá a bizonyság, hogy a szüleid voltak. Sanatana Dharma, emberemlékezet óta voltak a szüleid, voltál te. Ez a létezőség az örökkévalóság, a Sanatana Dharma, a Végtelenség bizonyítéka. Mikor nevezel engem Jnaninak, vagy miért használod a Jnani szót?

V: Mert kérdéseink tudatlanságból erednek.

M: Felismerted a tudatlanságot?

V: Igen.

M: Akkor hogy lehet benned félelem, szorongás, vagy aggodalom? Egyszerű, először van az Ajnani (tudatlan) állapot, amikor azt hiszed, ’én nem tudás vagyok’, vagy ’én nem létezőség vagyok’. Ezt követi a Mumukshu (a tanulási hajlam) állapota, amikor csak tanulásra való hajlandóság van. Azután találkozol egy Guruval, Sadhak (komoly kereső) leszel, olyan, aki komolyan keres, a Sadhak piócaként tapad a Guru beszédére, ez az átmeneti állapot. Amíg jelen van a testtel való azonosulás, addig az ember Mumukshu, addig még nem vagy teljesen spirituális. Végül Siddha leszel (megszabadult), és megszabadulsz. A politika a csirkefogó legmagasabb fóruma; a spirituális embernek nincs menedéke. Végezetül, Harihar eltávozik, a hinduk legfelsőbb Istene szertefoszlik, eltávozik. Az önmegsemmisítők azt kiáltják, ‘Har Har Mahadev’, ami azt jelenti, ölni és megöletni, így a végén Har Har Mahadev is megy.

25. Korlátoktól mentes vagy

1980. január 4.

Maharaj: Ez a forma addig nem jöhetett létre, amíg tudatossá nem váltam, addig nem vehettem részt, nem tehettem semmit. Amíg ez a forma és létezőség létre nem jött, mit kezdhettem volna magammal?

Vendég: Egy terminológiai kérdés. Az Atma Jnana (Én-tudomás) és a Brahman Vidya (Brahma-tudomás) azonosak?

M: Nincs különbség közöttük, a tudás Brahman, és Brahman tudás. Minden teremtményt magában foglal, csupán az emberi szavak beszélnek egy másik világról, mindennek semmi értelme, és a tudás korlátok nélküli. Azért van ez, mert az individualitás átkozottságával azonosulunk, és annak a korlátai közé szorítjuk magunkat, ezek örökölt nehézségeink. De ha a tudást úgy fogadjuk el, azonosulás nélkül, mint ami teljes és határtalan, akkor nem lesznek problémák. Csupán koncepcióink miatt vagyunk korlátozottak. Én korlátok nélküli vagyok, a tudás korlátok nélküli.

V: A koncepciók karmok.

M: Ne törődj vele, hogy mit kell, vagy mit nem kell tenned. Gondolj arra, hogy korlátok nélküli vagy, nem születtél, és nem fogsz meghalni. A testtel való azonosulás miatt gondolod azt, hogy születtél. Amíg nem volt formám, nem aggodalmaskodtam, még csak nem is tudtam róla, hogy volt formám. Szenvedtem én a testtel való azonosulás előtt? Nem, az egész az azonosulással kezdődött, azzal, hogy én ez a forma vagyok. Most eljöttél, hogy megismerd az igazságot, bizonyos vagy benne, hogy minden tapasztalatod hamis? Nem vagy tudatában annak, hogy amivel rendelkezel, az időfüggő? Valótlan? Az élet korlátozott; akármi legyen is az, ami korlátozott, nem a valóság. Tudod, hogy az élet korlátozott, és aki tudja ezt, az birtokolja az igazságot. Egyetlen vagyonod az ’én vagyok’ tudomás, időzz ebben a létezőségben, és ez által minden rejtély meg fog oldódni.

V: Az, hogy létezel, az egy meggyőződés? Csak az kell, hogy ezzel együtt legyen az ember, és ne nézzen másfelé?

M: Mi az elképzelésed önmagadról?

V: Én nem a test vagyok; valami más vagyok, amit az érzékek nem tudnak megragadni.

M: Ez következtetés, mi teszi ezt a megértést lehetségessé?

V: (Francia nő, zen gyakorló) Szeretnék kapcsolatban lenni mindenkivel, érezni az összefüggést. Az összefüggéseket, amelyek univerzálisak, és individuálisak. Érezni az emberekkel való egységet.

M: Tulajdonképpen nem a létezőséged miatt mondja az értelmed, hogy létezel? Ami miatt megértesz mindent, az az a tudás, hogy ’te vagy’. Valami azt mondja neked, hogy ’te vagy’, engedj el mindent és kapaszkodj ebbe. Amíg nem rendelkeztél ezzel a tudással, voltak szükségleteid? A tudatosság előtt volt bármire szükséged?

V: Nem tudok róla.

M: Még ezt (nem tudok róla) is csak azért jelentheted ki, mert tudod, hogy ’te vagy’; válj eggyé azzal, akik azt mondja neked, hogy te létezel.

V: Nincs szükségünk a másokkal való egység összefüggésére?

M: Nem szükséges beszélni az egységről, minden más világossá fog válni, csak legyél vele. Menj, ahová akarsz, de légy egy ezzel a tudással, hogy ’te vagy’, a többit felejtsd el. Ez azt mondja neked, hogy létezel, és meg fogja oldani az összes rejtélyedet.

V: A ’te vagy’ fogja lerombolni az egoizmust?

M: Amíg a tudatosságnak ez a hangja (’én vagyok’) nem jött, addig nem voltam érintett. Amint elhagyott, én is elmentem, legyél tehát ezzel a (az ’én vagyok’) tudatossággal, minden tanításnak ez az alapja. Ez a világ iránti érdeklődés is a tudatosság miatt van, és jelen is marad, amíg a tudatosság jelen van.

26. Semmisítsd meg saját identitásodat

1980. január 5.

Maharaj: Csak fordítsd a figyelmedet önmagadra, és minden más rendben lesz.

Vendég: Keményen és nagy intenzitással dolgozunk, hogy alapvetően észben tartsuk ezt, sőt, még a Japamalát is végzünk (számoljuk a rózsafüzér szemeit), ez egyszerűnek is hangzik, de örülnék, ha többet hallanék tőled, a saját szavaiddal.

M: Az ’én vagyok’ a minden, az Isten, csak azt tudd, hogy az ’én vagyok’ az Isten, ez az első lépés, hogy maga az ’én vagyok’ tudomás vagyok. Minden más tevékenység követni fogja, te csak helyezkedj bele a tudomásba. ’Én vagyok’ – ez a nap, és az összes többi tevékenység a sugarak.

V: Minden az ’én vagyok’ folyománya?

M: Az emlékek és koncepciók nélküli ’én vagyok’ tudomás minden. Az ’én a test és az elme vagyok’ idea nem a tudás. Nincs szükség erőkifejtésre, a legfontosabb dolog az, hogy ’te vagy’ (illetve ’én vagyok’), ha rám hallgatsz, és ott tartózkodsz, érteni fogod, hogy az ’én vagyok’ tudomás független a test-elmétől. Frydman olyan tényszerűen írta le az Én-tudomást, amennyire az lehetséges. Na, rád bízzam, amit tudok? Emlékezz, hogy tapasztalatok ezreivel rendelkezel, de mi az, ami megelőz minden tapasztalatot?

V: Ha csak tudatában vagyunk az ’én vagyok’-nak, az elég?

M: Amikor gyermek voltál, tudtad, hogy jelen vagy? Mit csináltál?

V: Semmit.

M: Megértetted, hogy a világ és önmagad tapasztalati a nélkül léteznek, hogy tennél valamit?

V: Igen.

M: Menj a forráshoz, és állapodj meg ott, akkor nincs változás. Olvashatod a Gitát, ki az, aki megítélheti a megbízhatóságát? Az ’én vagyok’ tudomást kell erősíteni, bármit is mondjanak ott. Állapodj meg az Énben, bármi is legyél az’én vagyok’-ot megelőzően, állapodj meg benne. Amikor ezt az Énben tartózkodást elérted, minden beszédet halandzsának fogsz hallani. A köznapi értelemben vett tudás tanult tudatlanság, a gyermek tudatlanságához hasonló. Én tudom, hogy a világi tudás a tudatlanság terméke, és minden valódi tudás a Jnana – Az Abszolút előtti tudás. Add át önmagadat a Gurunak, és meditálj az Énen. Az emlékeztető, hogy szüleid vannak, annak az emlékeztetője, hogy ’te vagy’. Az emlékeztető, hogy a szülők voltak az alapanyag, az elsődleges forrásként szolgáló anyag. A tudatosság fő összetevői ugyanezek. Szabadulj meg a büszkeségtől, hogy te egy Jnani vagy. Bár törekszel rá, hogy megragadd ezt az állapotot, a létezőség és az Abszolút határát, az tiszavirág életű.

Normális esetben még a bölcsek sem ismerik a valós helyzetet. Hogyan jött létre a létezőség és az öt elem uniója az Abszolútból? Szüleid magyarázatot adnak neked önmagukról, de tudod valóban, hogy ők voltak a szüleid? Amire jutnod kell az, hogy ’én egy ilyen szánalmas princípium vagyok, amely a szülők terméke csupán?’

Melyik álláspont, állítás, vagy szó igaz? Még a négy Véda is így kiáltott fel: ’Neti, Neti’ (nem ez, nem ez), de a Védák a világ folyamatos tevékenysége alapján mondták ezt a valóságról? Ez rejtély előttünk. Emiatt, ha újfent őszinte akarok maradni, a tapasztalatok, még ha az Istené is, szavakra korlátozottak csupán. Istennek nincs szavakon túli története. Ha

Krishna figyelne engem, azt mondaná, ’áldott vagyok az ő (Maharaj) szavai szerint’. Az igazságnak se formája, se neve, míg a vallások szabályok és rituálék szerint működnek. A szavak nem lehetnek igazak, neked mégis meg kell találnod, hogy milyen szavakkal szeretnél azonosulni. Milyen identitással szeretnéd a megsemmisülést?

Az Én keresése során, Mohamed próféta és a többi bölcs sem tudott volna semmilyen konklúzióra jutni identitásuk tekintetében, és nem mondták volna, hogy ’én Parabrahman’ vagyok, vagy bármi más, és ez hogyan fordulhatott volna elő? Krisztus, Mohammed próféta és a többi Bölcs beszéltek a valóságról? Mi a bizonyíték Parabrahmanra vagy a valóságra? Valamennyi világi tevékenység során szenvedni és élvezni vagy kénytelen, tudod bizonyítékát nyújtani a Parabrahmannak? Ki fogja elfogadni a bizonyítékot, és melyik tekintély révén?

A formát és nevet rám erőszakolták, az elsődleges koncepció a létezőség, nekem se nevem, se formám, csak emocionális megértésem. Semmisítsd meg saját identitásodat. Ne abban lubickolj, amit mások mondanak, mi a te legőszintébb identitásod? Nincs tudatosság, nincs világ. Tanulmányozd identitásodat, aki felismerte saját identitását, nem fog figyelembe venni semmi mást, ami becsületesebb dolog ennél, mert ez a létezőséggel való azonosság csalás.

V: Nem kellene spirituális gyakorlatokat tanulmányoznunk? Vannak tapasztalataink, de nem ismerjük az igazságot.

M: Szerezz tapasztalatokat, de derítsd ki, hogy valódiak-e a tapasztaltak? Az első esős évszak a születés ideje volt, a második a halálé, ki született? Az esős évszak, vagy a személy? Csak a megvalósult ember mondhatja, hogy ő semmi, üresség. Bármi, ami van, az eltűnik, bármi, ami nincs, az nincs, mindkettő megsemmisül, csak az igazság uralkodik. Miután mindkettő – létezőség és nem-létezőség – eltávozik, bármi marad, az igazság. A test-formáció bekövetkezésének e balesete előtt, mindenki ismeri azt (az igazságot). Csak az tudhatja, hogy a végtelenség és a bőség létezik, aki tudja, hogy nincs semmi. Minden gondolatunk másokra vonatkozik, de ne törődj vele, hogy mit mondanak mások. A születés említett balesete miatt szenvedek csupán, de valójában nem születtem.

27. A hangtalan hang

1980. január 6.

Maharaj: Az ébrenléti és az álom állapot kombinációja a létezőség, emiatt van a világ. A létezőség az étel eszenciától függ, mik vagyunk akkor hát?

Vendég: Milyen utat kövessek?

M: Meditálj az Énen, és semmi máson; a létezőség maga fogja elmondani neked, hogyan keletkezett, és hogyan fog eltűnni. Valamin meditálni könnyű, de az Énen meditálni meglehetősen nehéz. Buddha beszélt minderről?

V: Teljesen ugyanezt mondta.

M: Követik Buddha utasításait?

V: A viselkedési szabályokat igen, de a lényeget nem. Millióknak nincs ötletük sem, mi van az olyan magatartási szabályokon túl, hogy ezt egyed, vagy azt egyed.

M: Tudás ez, vagy időtöltés csupán? Végső soron, emberek az idő rabszolgái; azt követik, amit az idő diktál. Én semmit sem tudok újraszületésről, csak erről a születésről, és ennek ismeretében, tudom, hogy nem létezik. Az emberek a testtel társulva fogadják be az úgynevezett tudást, és ennek megfelelően viselkednek. Milyen tudással rendelkezel, eltekintve a külvilágból összegyűjtött információktól?

V: Ez minden, amit kapunk.

M: Mi az, amit kapsz?

V: Nem sok.

M: Miután a születés általi megbélyegzés megtörtént, milyen tudással rendelkezel? Beszéltek neked a születésről, milyen egyéb információról még?

V: Semmiről.

M: Ez a (az ’én vagyok’) tudás minden ember számára megértendő, és legyél nyugodt benne. Az Én megértésével a világot érted meg, mi létezik még ezen kívül? Te világnagyságú vagy, ha te vagy, a világ van, máskülönben nincs. Mi az identitásod, amikor könyvet olvasol? Nőként olvasol? A tudás se nem férfi, se nem nő.

V: Nem, nem nő, és nem férfi.

M: Mi van az olvasóval?

V: Velem?

M: Miközben olvasol, nőnek tudod önmagadat?

V: Nem.

M: Olvasás után?

V: Nő vagyok.

M: Isten vagy mennyország átmenetiek, semmi nincs utánuk, és én számomra ez egyáltalán semmit nem jelentenek. Hol vannak az Istenek? Mit ígérnek? Hogyan léteznek? Milyen állapotban vannak? Jelenleg én abban az állapotban vagyok, ahol a létezőség erőszakkal terhelt, minél tovább marad, annál tovább tart a szenvedés, de ez el fog tűnni. Egy pillanatig marad fenn, értsd meg a pillanatot, a pillanat mennyi ideje tart? Mennyi ideje, és minek tulajdonítható? E világ összes tartozéka annak a megnyilvánulása. Aki felismeri ezt, az egyre jobban informálttá válik ezen információ gyűjtési folyamat során. Ily módon eljutsz a tudás gyökeréig, felismered, és meghaladod azt, önmagadat az intelligencia előtt stabilizálva.

V: Az itt kifejtett tudás értékes, de az emberek nem érettek arra, hogy megértsék, a kellő időben. Sokan vannak, akik önsanyargatást végeznek, és mély, ellenállhatatlan kényszert éreznek, de a tudás mégsem elérhető számukra.

M: Azt gondolod, te érted?

V: Emlékek, szavak…

M: Kétféle hang létezik, az egyik, amit hallasz, és van az ősi, felemelkedett, hangtalan hang. Amit az ébredés pillanatában érzékelsz, az a felemelkedett hang. Később, tudod, hogy te vagy, és az összes többi hang ezt követi. A ’te vagy’, illetve ’én vagyok’ az, amire az összes hang épül, ez a nyelv szavak nélküli, felemelkedett, hangtalan.

V: Létezik-e egyfelől egy, az ébrenléti és az álom állapotok közötti párhuzamos állapot, és másfelől a tudatosság, amely az úgynevezett születés?

M: Igen, létezik egy nagyon finom állapot, jelen pillanatban inkább durva, de gyermekkorban nagyon finom finomállapot. Az ’én vagyok’ mint eszköz kerül alkalmazásra, mint például a szemek látása, ahányszor csak látvány van jelen, jelen van a világ; a valóságos megfigyelőnek nincs színe, nincs dizájnja. A születés és halál csapdáját az ’én vagyok’ állította, időzz benne, ismerd fel és haladd meg, ebben áll a tudás. Minden tapasztalat időhöz kötött, minek neveznéd azt, ami tanúja a gondolat eltűnésének? Gondolkodj, ha tetszik, de a gondolkodási folyamat meg fog szűnni. Összegyűjthetsz tömérdek tudást, de továbbra is a test-tudatosság csapdájában maradsz.

V: A tudásgyűjtés csapda.

M: Csakúgy, mint a pók a hálójának, a születés koncepciója is forrása a szenvedésnek. Amíg fenntartod ezt az ideát, addig nem fogsz megszabadulni. Amikor megszabadulsz, Nirguna (minőségek nélküli) lettél, az örökre megszabadult. A Nirvana nem példát jelent, a Saguna (minőségekkel rendelkező) Brahman éri el a Nirvanát. A létezőség a léthez szükséges minőség, a Nirguna minőség nélkülit jelent, és a Nirvana szintén azt jelenti, hogy minőség nélküli.

28. A nem-létező**ő**ség felismeréséhez csak legyél

1980. január 8.

Vendég: Hogyan történnek a dolgok a Jnani körül? Ha a gyermeket nézzük, az ő kialakulásának az oka a szülők.

Maharaj: A létezőség miatt a test-képződés a világban spontán módon megy végbe, míg a Jnani a természet maga, így a természet problémája, hogy törődjön vele.

V: Egyes jógik száz éveket élnek, tótágast állva, víz és miegyebek nélkül.

M: Az életük meghosszabbítása, személyes kielégülésük érdekében, és egyfajta, a spirituális terület iránti kötelességtudatból cselekszenek így. A létezőség minek a függvénye? Arra törekszel, hogy meghosszabbítsd az életedet, de ha valami elromlik, az halált eredményez. Az önhittség, és a tudás, hogy 'te vagy', mitől függ? A létezőség nem-létezőséggé, és a nem-létezőség spontán módon létezőséggé válik, kit kell hát kérdeznünk? Neked magadnak kell azt megvizsgálnod, mi az 'én vagyok' támogatása? Milyen szerepet játszik a hit, amitől a 'te vagy' függ? Miért van létezőség? Miért vagyok én? Milyen vagyok? Az emberek csak képzelik, hogy ők test és lélek, aztán jön a halál, és az 'én vagyok' hit semmivé lesz.

V: Egyesek meg akarják hosszabbítani az életet, ők vajon önző emberek, akik beleragadtak a Mayába?

M: Mihelyt meghaladják az 'én a test vagyok' ideát, a hosszú élettartam nem számít többé, mivel létezésük semmitől sem függ. A semmitől sem függés hiányában, meg kell, hogy találd önmagadat. Valahányszor azt hiszed, amikor valami miatt azt gondolod, hogy nem vagy, hogyan gondolsz az énedre? Nem tudsz mást, csak szabadnak gondolni magad. Gondolhatod azt, hogy Ishwara nem létezik, de nem gondolhatod ugyanezt éneddel kapcsolatban. Mit csináltál a fogantatás előtt nyolc nappal? Tudja ezt valamelyikünk? A nyolc nappal az anyaméhbe való belépés előtti állapotról csak te tudsz beszélni. Mi a helyzet a fogantatás előtti létezőséggel? Ha tudatában lettél volna a létezőségnek, be kívántál volna lépni az anyaméhbe?

V: Nem emlékszem rá.

M: Nem is lehet, mert az egy figyelem nélküli állapot. A figyelem a létezőséggel kezdődik, az anyaméhben az szunnyadó állapotban van. A létezőség és nem-létezőség határa, az a pont, egy nagyszerű állapot, a figyelem nélküliség állapota. Mi volt a neve ennek a gyújtónak (Maharaj fölmutatja öngyújtóját), mielőtt legyártották? Amikor beteg, gyógyszert vesz be az ember, a létezőség miatt meditálunk, és tudásra törekszünk, mi szükség erre? A létezőség előtt nincs szükségünk tudásra. Még Visnu is behunyta a szemét Samadhiban, és eltűnt.

V: És semmit sem csinált?

M: Mit lehetne tenni? Jelen pillanatban, az életadó lehelet következtében, úgy érzed, hogy 'te vagy'. Amikor ez a gondolattársítás nincs jelen, tudsz-e csinálni bármit?

V: Tudok tenni valamit, hogy elnyerjem a tudást?

M: Ne tégy semmit, csak ragaszkodj önmagadhoz, legyél a Létezőségben. Csak legyél, és fel fogod ismerni, hogyan fog az nem-létezőségbe fordulni. Ragadd meg, időzz benne, és szemléld a létezőséget. Csak legyél.

V: Egész nap?

M: Ki mondja, hogy egész nap? Ki más tudná mondani, ha nem a létezőség? A létezőség mindent meg tud ragadni a szemlélődése során, de saját magát nem tudja megragadni.

Tolmács: A hang mindent el tud vágni, önmagát kivéve.

V: A Karma az oka, hogy visszatértem?

M: A 'Parabrahman' állapotában nincs Karma.

V: Miért szükségszerű a testi formában való visszatérés?

M: Ebben a szobában tér van, miért van neki kiterjedése? Miért, és hogyan? Tér kint, és tér bent, csak tér létezik, örökösen. Hol a hogyan és miért kérdése?

V: Miért térek vissza testi formában?

M: Ez addig lényeges számodra, amíg 'te vagy'. Amíg a test energiával rendelkezik, addig tapasztalja a világot. Bármi volt, nyolc nappal a fogantatás előtt, most is az uralkodik. Mi vagy te, a jelenleg szenvedő? A név, és a testi formával való társítás, és a létezőség. Gondolkozz el rajta (a fogantatás előttről), és közvetlen megoldásra fogsz jutni.

V: Milyen kapcsolat van az 'Az'állapot, és a Karma között? A Karmát mi hozzuk létre?

M: Ki teremt téged? Bárki teremt téged, az teremti a Karmát is, a Karma az a mozgás, vagy tevékenység. (Az Elaine nevű tanítványnak) megpróbálom megtartani, amit csapdába ejtettél, de mintha anyaméhben lennél. Csak hallgass figyelmesen, és minden ki fog benned csírázni.

V: (Elaine) Nem tudok elviselni rossz kérdést.

M: Ez egy apró baklövés, hogy megyünk, és azonosulunk a test-formával, az első és az utolsó hiba. Emlékezz a magra, amely a testet létrehozta, annak életét; tapasztalatod szerint a világ miatta van, a mag elment, és te örök állapotban vagy. Ahogy a magból kinőtt fa, ugyanúgy van a létezőség, és ez az egész megnyilvánult világ.

V: Az én egóm, a többi egó, akármit is hallok, minden a létezőségben van?

M: Igen, ezek az álmaid. A kérdések az ember szintjétől függően fakadnak, és helyesek. Ebben a pillanatban, ha valami egyáltalán, a fogantatást megelőző nyolc nap érdekel; a 'Parabrahman' állapot. Használatos az 'egó' kifejezés, de miért kapta ezt a címkét, és mikor? Minden a legmegszenteltebb, és minden a legszentségtelenebb. Addig, amíg a létezőség jelen van, mindez önszeretet – ami illúzió. Mindenki létezőséget akar, az 'én szeretlek' illúzió, más bölcsek mégis dicsérik. Nyolc nappal az előtt mi voltál? Egy intellektuális ember nem azt mondja, hogy 'szunnyadó állapotban voltam szüleim eszenciájában', ez konvencionális válasz. Próbáld nyomon követni szüleidet, menj az örökkévalósághoz, a szunnyadó formában lévő princípium az örökkévalóságba tart. Két lehetőség van, vagy megállapodsz a létezőséget megelőző állapotban, vagy különböző koncepciókba ragadsz, és nem sikerül megvizsgálnod igaz természetedet. A konvencionális tudás, mint olyan, nem semmisíthető meg, és a megsemmisítésére nincs is ok, mivel alapjában véve valótlanság.

Másik alapgondolat a 'Purna Purusha', a tökéletes (vagy teljes) ember koncepciója. A tökéletes princípium a születés előtt is létezett. Van valamilyen hasonlóság a tudatlan csecsemő és a Jnani között, a gyermek nem tesz különbséget a vizelet és a fekália anyaga között, csak a gyermek tudja, miként ismeri az önmagát, és ugyanígy van ezzel a Jnani is.

V: Akkor hát fel kell adnunk mindent, és váljunk gyermekké?

M: Miért kell mindennek elnevezést adni? Ez spontán jön, csak azt értsd meg, hogy a létezőség miatt szenvedsz. Odamentél, és megragadtad? Nem, spontán jött. A gyermek nem rendelkezik koncepciókkal, ideákkal és egóval. A Jnani, miután megértette a tényállást, transzcendálja mindezt, és örökösen a létezőséget megelőző állapotban időzik, függetlenül attól, hogy jobb a létezőség, avagy nem jobb. Milyen identitással fogsz most ennek nekilátni?

V: Semmilyennel.

M: Biztos vagy benne? Ha igen, szükség van bármilyen spirituális tevékenységre?

V: Valójában nincs – semmi értelme.

M: Mi a tudatlanság? Az ébrenlétből belealudni a létezőség állapotába, tudatlanságot jelent. Ez a születésnek nevezett tudatlanság az ébrenlét, alvás és létezőség állapota, és amint erről tudomást szerzel, és meggyőződsz róla, szabad vagy. Csak lásd a hamisat hamisnak. Azután a cselekvőség is eltűnik, akár ezt csinálsz, akár azt keresel, nem lesz rád hatással. A létezőség megjelenése előtt, korszakokon át tökéletes és teljes voltál, mint Parabrahman. A Jnani nem tulajdonít jelentőséget az ébrenlét, alvás és létezőség állapotainak. Se kötél, se kígyó. Szükséged van ahhoz erőfeszítésre, hogy ezt az egészet hamisnak mondd, Paul? Mihelyt tudod, hogy semmilyen erőfeszítéssel nem jár, elutasítod, mint tudatlanságot, és nincs regisztráció.

29. A teleszkóp

1980. január 9.

Maharaj: Az öt elem teljes működése mindenféle önző indítéktól mentes. Hasonló módon, minden, ami itt történik, abban semmiféle ön-azonosság nincs. A létezőség távozásával az Én hiánytalan beteljesedése jár együtt, ami azt jelenti, hogy azt meghaladtam szintúgy. A tér mindenütt jelen van, az összes többi elem – levegő, tűz, víz és föld az aspiránsok, ahol a három Guna működik, de nincs jelen ön-érdek. A létezőséggel ön-érdek jelenik meg a vegetáció közvetítése révén. Minden vita, háború és konfliktus az öt elem világában zajlik, de az öt elemet ez nem érdekli. A jó vagy rossz gondolatok semmilyen szerepet nem játszanak, ez az egész az öt elem játéka.

Vendég: Az ember állandóan az öt elemnek van alárendelve, amíg a test meg nem szűnik?

M: Mi ez az 'Ember'-nek nevezett objektum? Amikor meghal, elhamvasztják, miben különbözik az öt elemtől?

V: Létezik olyan ember, aki uralkodik az elemek fölött?

M: Ez spontán történik, ha tűz üt ki, azonnal oltani rohanok. Amíg az öt elem lényege, eszenciája uralkodik, az az 'én vagyok'-nak az érintése –tevékenységek fognak történni.

V: A megvalósult ember nincs alávetve az öt elemnek, amíg testben van?

Tolmács: Létezősége is és teste is alá van vetve.

M: De ma, hol vannak a csodatévők? Hol voltak a test-formát megelőzően?

V: Gautama, a Buddha azt mondta, 'nézz rám, hová jutottam öreg koromra', ez a Nisargadatta természete, a természet maga.

M: Mondjam másképp? Csodák történnek, de mi a jelentése ennek? Mit változtattak azok az öt elemen? Mindezen játékkal, a pillanatról-pillanatra zajló változásokkal, ellen tudnak állni a természet arzenáljának? Krishna, Krisztus és a többi, jöttek, és mentek. A létezőségüket megelőző állapotra utalok, és arra, hogy ahogy és amikor ők a megnyilvánult világban megjelentek, az az öt elem lényegének, eszenciájának tulajdonítandó, az 'én vagyok' tudomás volt az, ami megjelent, hol vannak most ők? Hogyan jöttek létre? Feltéve, hogy a világ létezik, mi az oka a megjelenésednek? Van egy teleszkópod; ez egy tárgy, amelynek a segítségével megfigyeled a világegyetemet, de a megfigyelő a teleszkóptól különálló valami. Nem fogod a békét világi tudás révén megtalálni; ennek a teleszkópnak (testnek) megszámlálhatatlan árnyalati eltérése és címkéje van. Az öt elem durva anyagából való előállítása öt hónapig tart, és mindent megfigyelsz rajta keresztül, de a megfigyelő nincs benne a teleszkópban.

V: Mit csináltunk nyolc nappal a fogantatás előtt?
M: Tévedés azt mondani, hogy a fogantatás fázisában 'én voltam a megfigyelő', abban a fázisban tudatában volt (a létezőség) önmagának? Brahmannak se léte, se létezősége, a fogantatást megelőzően nem emlékszik önmagára. Mi a teleszkóp, amely ölt a testben testet ölt? Nem a létezőség, amit őrzöl? Azonban te az Abszolút vagy, nem a létezőség.

A békét nem világi tudás révén fogod megtalálni; ennek a teleszkópnak megszámlálhatatlan árnyalata és címkéje van, amely az öt elem durva anyagából készül, kilenc hónap alatt. Azon keresztül figyelsz meg mindent, de a megfigyelő nincs benne a teleszkópban.

V: Volt olyan valamikor, hogy nem voltam megtestesülve?

M: A megfigyelés a teleszkóp miatt nyilvánvaló, amikor a teleszkóp eltávozik, a megfigyelő is megsemmisül? A megfigyelőnek nincsenek tulajdonságai.

V: A megfigyelő nem definiálható teleszkóp nélkül?
M: Mihelyt megérted az öt elem játékát, nem leszel érintve általa; kívül fogsz állni azon. Milyen eszköz révén tapasztalom a világot? Hogyan jött létre ez az eszköz? Mi az oka? A holttestet nem avatkozik az élő ember dolgaiba. Aki megértette és felismerte a létezőséget – a megfigyelő – nincs kapcsolatban vele, és nem érdekelt benne. Dobj ki totálisan minden világi beszédet, és koncepciót. Az elme folyamatosan fecseg, és eggyé akar válni veled, csak távol kell tartanod ettől, és fel fogsz ébredni. A fecsegő elme összehangolódik az életadó lehelettel, és spirituális törekvésről

beszél neked. Ne feledd, te a fecsegő elmét megelőzően is létezel. A lélegzés megszűnik, a fecsegés megszűnik – a fecsegő elme hozott ide téged a spiritualitás nevében, de azt megelőzőleg, te voltál.

A mély alvásból felébredsz, hogy a határ Paravani, a szavakon túl. Amikor megmozdulsz, tudatossággá válsz, az 'én vagyok'-nak érzed magad, ekkor megkaparint az elme, a szavak átveszik a hatalmat, és belekevernek a világba. A Paravani más, mint a nyelv, a 'Para' jelentése 'más', vagy ' meghaladás' – a puszta létezés nyelve szavak nélküli, de én, Az Abszolút, nem az vagyok. Paul pszichikai tapasztalatai spontának.

V: Mi mozgatta őket? Az öt elem, és aztán a Kundalini általi sokk?

M: A legfontosabb kérdés most az 'én vagyok', csak legyél ott.

30. Te nem az vagy, amit tapasztalsz

1980. január 10.

Maharaj: A Jnanira, aki távol áll a testtel való azonosságtól, nincs hatással a szomorúság, amit test-elme okoz. Joseph, milyen szempontból fogsz leírni engem?

Vendég: (Joseph) Az 'én vagyok'-éból.

M: Ő (egy női vendég) már közel egy hónapja ír. Te milyen szempontból fogsz leírni?

V: Válaszolnom kell?

M: Ugyanabban az állapotban fogsz írni? Aki arra törekszik, hogy az Énben időzzön, elveszíti az egóval való identitását. Valójában az 'én vagyok'-kal való identitás az, ami szertefoszlik. A te valódi identitásod – az Abszolút – megelőzi az 'én vagyok'-ot. Hogyan tudsz egyenruhát (az okker köntösre céloz) adni rá?

V: Elfogadjuk minden ember életszemléletét, régebben sokkal nagyobb volt az intolerancia, mint most. Most oly sok dolgot tolerálok, amiket az ember a teleszkópján keresztül lát.

M: Igen, de a koncepciókkal való játék nem azonos a valódi Énben való időzéssel.

V: Az Én felfedezéséhez el kell menni egy csendes helyre, amit kedvelsz. De ha az ember rendelkezik a szellemi meglátással, akkor erre nincs szükség.

M: Ki mondja, hogy keresi a csendet? Régebben azt feltételeztem, hogy én teremtettem, majd amikor meghallgattam Gurumat, megértettem, hogy a tapasztalat teremtette, vagy jelenítette meg, nem pedig én. A létezőség, a tapasztalat teremtése az öt elem, és azok kölcsönhatásának az eredménye. Az 'én teremtettem' hozzáállás miatt keletkezett az élettől és a haláltól való félelem. Én csupán az öt elem eredményeképpen uralkodom, és a létezőségnek ez a tapasztalata minden ok nélkül jött létre. Én, az Abszolút, nem a teremtett vagyok, ez az Abszolút esetében kizárt dolog. A megfigyelő (a teleszkóp mögött) nem a teremtett, az objektum lett teremtve. Csendben akarsz lenni, meditáció nélkül, amit nem végzel. Mit csinálsz? Honnan tudod, hogy 'te vagy'? A 'tudomás'-ban nyugszik minden. Feltételezed, hogy a teleszkóp mögött állsz, de nem értetted meg, hogy bármi, amit megértesz, az valami más, te nem értheted önmagadat.

V: Nem tudom, megérteni, mondta ő.

M: Bármi is legyen, amit megértesz, te nem lehetsz az. Te egy ilyen kérdést teszel fel: megy a szamár az úton, és te felőle érdeklődsz, hogy milyen kapcsolatban vagy vele. Tudod, hogy nem a szamár vagy. Akármit tapasztalsz, az nem te vagy. Ebben a vonatkozásban nem fog kielégíteni a beszélgetés iránti vágyódásod; lehetséges, ha másutt beszélgetsz, az kielégít. Mi a meditáció? A meditáció azt jelenti, hogy minden tapasztalat elvetésre kerül, a tapasztalatmentes állapotban érdekében. Ennek a trükknek a felismerése érdekében kell meditálnod. Mi a tapasztalat? A 'lenni' tapasztalata ezt is elnyomja. Aki a nem-létezés és a létezés állapotát egyaránt megfigyeli, az van a valódi állapotban. Te csak azt tapasztalhatod, ami nem te vagy, a létezőség is egy tapasztalat, amely összeolvad a nem-létezőséggel. A létezőség a nem-létezőségbe merül, az Abszolút nem tudja, hogy van, csak uralkodik. A létezőség nem-létezőséggé

változtatásához szorgalmasan meditálnod kell, különben olyan leszel, mint a szökdécselő borjú. Meditálj, és meg fogsz szilárdulni, és akkor nem fogsz mozdulni, máskülönben olyan leszel, mint a borjú, akinek a fülére ráment a huzat.

V: A meditációhoz fel kell ismerni, hogy nem mi tapasztalunk.

Tolmács: Az elsődleges tapasztalat a 'te vagy', amelyet szintén tagadni kell.

M: A tapasztalatnak láthatatlanná kell válnia, az 'én szeretem' a létezőséggel együtt.

V: Mi a véleményed a meditáció közbeni zajról?

M: Érzékeid és végtagjaid továbbra is aktívak, nincsenek az irányításod alatt. Elmédnek ezt a gyengeségét meditáció révén le kell győzni. Milyen intenzíven kell meditálni? Miközben Kabir meditált, megharapta őt egy kutya, valaki jött, és azt mondta neki, 'megharapott egy kutya', mire Kabir azt válaszolta, 'a kutya tudja, és a bőr is tudja'. Mélyen kell vágyakoznod, mint amikor aggódsz valami miatt, és arra gondolsz, 'holnap reggel meg kell tennem valamit, hogy pénzhez jussak', emiatt nem alszol, egyenesen a pénzért indulsz, olyan kétségbeejtő szükséged van rá, így folyamatosan arra gondolsz. A spirituális területen olyan intenzíven kell haladnod, hogy állandóan arra (valódi identitásodra) gondolsz, ha kitartó vagy, akkor eléred, de nagyon kell akarnod.

31. Hogyan találkoztál a Szüleiddel?

1980. január 12.

Maharaj: Amíg a légzés fennáll, addig az elme-folyam is áramlik. Ha a testnek tekinted önmagadat, az elme hatással lesz rád. A tudás minden fogalomtól való megszabadulást, azokra való nem szert tevést jelent, ezzel együtt szabadulj meg az olyan fogalmaktól, mint a születés. Éppen a születésről nincs is tapasztalatod. Ne fogadj el semmit, amit hallottál, bölcsekkel sem kell konzultálnod, tudod, hogy 'te vagy', tehát a világ megjelenik. E tudás birtokában fordítsd a figyelmedet erre a tudásra, akkor a tudás el fogja mondani neked, hogy mi vagy te. Azt, hogy 'te vagy', magadtól tudtad meg, mint ahogy az anyaméhen belüli táplálkozás is automatikusan történik. A szülők rendszerint nem tudják, hogy a valódi születés kilenc hónappal megelőzi az úgynevezett születést. Csak három éves kor körül ismeri fel a gyermek az anyát, és kezd el tanulni, ami tudatlanság.

Vendég: A tudatosság egy, de a forma sok, miért?

M: A tudatosságnak tulajdonsága, hogy sokféleképpen jelenik meg, a lélek egy, az öt elemből keletkeznek a különféle formák. Erre a tudásra ('én vagyok') a testtel való téves azonosulás miatt van szükség. Atman, az ön-szeretet hozott ide téged sértetlenül, imádd őt Uradként, Ishwaraként. Tekintsd önmagadat Ishwarának, és akkor tudni fogod, hogy mi vagy, és mihelyt tudod, hogy mi vagy, minden vágyad teljesülni fog. Az 'én vagyok' tudomás olyan, mint az édesség, nincs formája. Amikor halat eszel, az egyik test a másiknak a tápláléka, ez a test az 'én vagyok' tápláléka. Amikor az emberek kérdeznek, úgy tekintek rájuk, mint tudatlan gyermekekre, akik három évesen elkezdték megtanulni az úgynevezett tudást. (Megjegyzés: Maharaj megelőzi a létezőséget, ismeri azt az állapotot, így az emberek olyanok számára, mint a gyermekek.)

Identitásod folyamatos áramlásban van, mikor megöregszel, kanállal etetnek, nincs memóriád, sem hűséges, és becsületes identitásod. Az Én-tudomást követően hűséged és önszereteted eltűnik. A testtel való azonosulásod következtében mondod magadról, hogy férfi, vagy nő vagy, ha nincs test, hogyan mondhatnád ezt? Nem születtél, illetve nincs tapasztalatod a születésről, de a tudatlan ember nagyon fél a haláltól. Annak, aki meghaladja a létezőséget, amíg az életadó lehelet el nem hagyja, nincsenek félelmei, nincsenek fogalmai, csak hatalmas öröm.

Kérlek szépen, mindazok, akik itt összegyűltek, önzők, őket az Én érdekli csupán. A valódi tudás tudni azt, hogy nincs identitásod.

V: Szükség van erőfeszítésre az Én-tudomás eléréséhez?

M: Milyen kérdéseket tettél fel, mielőtt találkoztál volna a szüleiddel? A hallgatás tevékenység-mentességet jelent, a tevékenység totális szünetelését. Miért váltja ezt fel tevékenység? Amikor nincs szükség szavakra, és azok jelentésére, akkor csend van,'én vagyok Brahman' (AhamBrahmasmi), Az Abszolút. Amikor nincs test, akkor nincs guna

(minőség), a tanításom egyszerű, én nem vagyok a test, és nem vagyok a létezőség, a létezőség a táplálék eszencia terméke.

A tudatosságnak nincsenek szabályai; a király anyaméhbeli tapasztalata nem különbözik a közönséges emberétől. Az Abszolútban nincs létezőség, és a létezőségnek nincsenek szabályai. Gurum kegyelme révén tudom, hogy a létezőség hogyan jelent meg. 'Én olyan vagyok, mint a létezőség előtt', én nem születtem. Nem lehet tanúja a tapasztalataimnak, ha létezne tanú, akkor nem lehetne valódi. Folyamatos meditációra van szükség e tudás megragadásához.

V: Léteznek Mithya rokonok?

M: Igen, láthatja a nap az ő halott sugarait? Ez az álláspontja a Jnaninak. Amíg a testnek tekinted önmagadat, addig problémák fognak fölmerülni; a Jnani már meghaladta ezt az illúziót. Csak felejts el mindent, és időzz benne, hogyan találkoztál a szüleiddel? Ha a kétségek nem szűnnek meg, menj el a megismerkedés pillanatához, oda, ahol megismerkedtél a szüleiddel.

V: Ha valójában semmi nem létezik, hogyan lehetséges, hogy a Jnani felkelti másokban a Jnani iránti szükség érzését?

M: A növényektől kezdve minden teremtett lény akarja és tudja, hogy az 'én vagyok' jelen legyen, mihelyt bírunk a létezéssel, folytatni akarjuk azt. A létezőséged miatt vannak tapasztalataid, a világ a létezőségtől függ, boldogság ez, vagy boldogtalanság? Amikor nincs létezőség, az boldogság, vagy boldogtalanság?

V: Ramana miért dolgozott édesanyja megvalósulásán, annak halála előtt?

M: Ismerte a valóságot, ami anyja volt, de szeretetből tette, amit tett.

V: Mi iránti szeretetből?

M: Amikor nincs létezőség, megérinthet-e bármi? Az 'én vagyok' tudomás az egész univerzummal azonos, nem csupán a testtel.

V: Ramanának, tehát, nincsen édesanyja?

M: Ő maga nem létezik, a Jnani Az Abszolút. Ha valaki imádja a Jnanit, neki nincs róla tudomása. Az imádóban még mindig jelen van a létezőség, és a Jnani, bár nem ismeri őt, mégis segít neki. A Tudatosság egy misztérium, légy alázatos, ne légy gőgös, köss barátságot az Énnel, és ő mindent el fog neked mondani. A mag teljes képe a növénynek; a rizsszemből nem fog búza teremni, hogyan lenne az lehetséges? Menj a forráshoz. Hatalmas fa fejlődik ki, a magból, mivel az a teljes fát magában foglalja, hasonlóképpen foglalja magában a létezőség a teljes univerzumot.

32. Az 'én vagyok' az Elsődleges Illúzió

1980. január 13.

Maharaj: Sok mindenről beszéltem ma reggel, de enélkül Ishwara teremtése nem jönne el. Beszéltem a kiválasztásról, amely nélkül Ishwara nem teremtene. Azt mondtam, én vagyok Rama, Krishna, Mohamed, és így tovább, de mióta? Amíg jelenlegi állapotodban maradsz, ilyen dolgok (fekete mágia) fognak történni. Úgy beszéltek jövőbeni születéseitekről, mintha a Lamasba vezető útról adnátok felvilágosítást, ez azért van, mert szerettek élni, és hisztek az újjászületésben. Egyes siddhák még rendelkeznek is a reinkarnálódás, vagy egy másik testbe való belépés hatalmával, ilyen volt Shankaracharya is.

Vendég: Hogyan tudnál reinkarnálódni, ha nem inkarnálódtál?

M: Igen, ezt a nézetet vallom én is. Mikor jött ide valaki, hogy megtudja, voltak, vagy vannak-e szülei? Csak születése álmának az álomvilágában, 'gati' jelentése mozgás, és 'sruti' jelentése emlékezet, ezek egyidejűleg keletkeznek. Te nem vagy egy hétköznapi ember, ravasz és okos vagy, és kérdéseidet is ez motiválja. Bonyolítottad a világot, aztán idejöttél, míg mások a mindennapi fajta. Nagy kém vagy te, aki spirituális titkokhoz próbál hozzájutni.

V: A titkok fejlődést, nem publikálási célt szolgálnak.

M: ’Pragrati’ jelentése haladás, és valaki felé való közeledést is jelent. A valaki más felé való közeledés segít abban, hogy megértsük az Ént?

V: Attól függ, hogy ki az a ’valaki’.

M: A ’valaki’ egy fogalom.

V: Nem.

M: Szabadulj meg a fogalmaktól, ne legyenek fogalmaid, az ’én vagyok’-ot kivéve.

V: Az ’én vagyok’ az Moolmaya?

M: Az ’én vagyok’ az elsődleges fogalom, az elsődleges illúzió.

V: Egyidejű vele a születés?

M: Az elsődleges fogalom maga, amely a fenntartásához nagyon sok anyagot teremtett, például búzát és liszt termékeket. Az ’én vagyokság’ érintéséből nagyon sok fogalom, és sok különféle név keletkezett.

Másik vendég: Ő (Maharaj) korábbi, mint Isten?

V: Igen.

M: Az elsődleges fogalom nagyon sok készséget kifejleszt, például a ‘Chaya Shastra’-t (a ’Chaya’ szakértője múltat, jelent és jövőt jósol a Chaya, vagy Árnyék, vagy egy fénykép alapján). Engem ezek nem lepnek meg.

Másik vendég: Nem nyugtalanít?

M: Miért kellene nyugtalankodnom? Az én kiirtódott, megsemmisült. Jóllehet érzékelhető, valójában kitörlődött. Bármilyen képet alkotsz, valamely fogalom alapján, lehet az őszinte, vagy maradandó? Bárki, aki meglátogat (engem), és hatalmas energiával rendelkező, kihívó, de abban a pillanatban, hogy idejön, diffúzzá válik.

V: Szentségtörő dolog, az ember a tanítójának a leírása?

M: A barátod ragaszkodni fog hozzá, hogy mesélj neki.

V: Szeretném megosztani vele, az ő szintjén. Nehéz róla beszélni most.

M: Sok Én-felismert ember van, de ők beszéd helyett hallgatnak csupán! Fekhetnek mocsokban, de emelkedett állapotban fekszenek.

V: Vannak néhányan, akik csatornában fekszenek Indiában, akár ebben az államban is.

M: Figyeled a beszélgetést, de nem időzöl az öt elem eszenciájában. Nem semmisítetted meg az ’én vagyok’-ot. A víz elpárolog, de jóléttévválik, ehhez hasonlóan, amikor a létezőség megsemmisül, jóléttévválik.

33. Meditálni annyi, mint a Létezősséggel egyesülni

1980. január 15.

Maharaj: A gunák (minőségek), a létezőség és a létezőség birodalma születése használatosak, de én nem vagyok az. Ember, légy üdvözölve itt, mint a Sattva guna minősége. A három elfogadott guna egyike, a Sattva guna, az Én-tudomás magjában van.
A létezőség nem a végső Én-tudomás, noha olyan magas címekkel illetik, mint Brahma, Vishnu és Mahesh, a teremtő, megőrző és pusztító. Az Egy, aki tanúja megjelenésnek és eltűnésnek, szemek nélküli megfigyelő.

Vendég: Szokott gondolkodni a Jnani?

M: Kommunikáció céljából szavakat kell használnia.

V: Valójában semmi nem létezik?

M: Így van.

V: Van különbség érzések az érzelmek között?

M: Az érzelmek és az érzések kifejezése a három guna tradicionális kiáramlása. A létezőség az vendég, el fog távozni, ő Az Abszolút vendége. Minden világi tudásod haszontalan, a létezőség játéka és a három guna mégis folytatódik, és te nem ezek vagy. Amikor meditációban minden eltűnik, az marad, ami 1000 évvel ezelőtt uralkodott, az állapot, amely az ébrenlét, alvás és létezőség hiányában uralkodott.

V: Hogyan kell elkerülni a Samadhiba kerülést meditációban?

M: Ne törekedj a Samadhi megakadályozására, az jön és megy, a Samadhi a három guna természetes játéka.

V: Gurum azt mondta, ne menjek Samadhiba.

M: Meditálni annyi, mint egyesülni a létezőséggel, a létezőségben időzés az 'Dhyana'.

V: A létezőség célja önmaga?

M: Igen, mint ahogy az arany célja az arany, a víz célja a víz, úgy a létezőség célja a létezőség. Gurud elmondta neked, hol találkozol a tudomással, az 'én vagyok'-kal, vagy mely ponton találkoztál létezőségeddel?

V: Erre nem tudok válaszolni.

M: Csak egy Jnani tudja megmondani, hogy mi a tudatlanság.

V: Minden, ami jön és megy, az tudatlanság.

M: Az ébrenlét és alvás állapotai jönnek és mennek, ezek a létezőség két formája, e három nélkül hogyan tehetnél fel kérdéseket?

V: Sehogy, tehát használom azokat.

M: Az elérés folyamata a három guna velejárója, de a cél azok mögött van. A meditáció szintén nem valódi.

V: Ez az utolsó akadály.

M: A meditációnak a célja valódi. A könyv annak számára hasznos, aki tudatlanabb a másiknál. A másik emelkedett stílusban ír az ő tudatlanságáról, és az olvasó figyelmét ez leköti. Láttad valaha a holdat és mindent, mielőtt megjelent a létezőség, Brahma vagy ez az illúzió? Jóllehet az 'én vagyok' számos és bőséges, ez egy illúzió, amit a sokféleség indukál. Ez a megnyilvánult világ az öt elem dinamikus játéka, és ott nincs helye az individualitásnak. Éppúgy, mint a gyémánt, amely minden oldalról sugároz, hasonlóképpen mély meditációban fogod felismerni, hogy te vagy ez az egész megnyilvánulás.

V: Van egy párizsi vendéglő, 'Lila', ahol egy lámpa fénye 1000 tükörben tükröződik.

M: Fel fogod ismerni, hogy a princípium, maga a létezőség az, amely megvilágítja az egész világot, a világ az ő teste. Amikor a televízióban drámát közvetítenek, akkor az a fénynek a játéka. A megnyilvánult világ ugyanígy a te játékod, a létezőség játéka, ezt felismerve, merülj nyugalomba. A létezőségben számos univerzum játszik, minden ember, beleértve európaiakat, és a többit, az öt elem játékának a termékei.

V: Ez egy gyönyörű játék.

M: Nagy megtestesülések jöttek és mentek, de az öt elemnek ezt a játékát nem voltak képesek feltartóztatni. Az egyik életforma tápláléka a másiknak, változik e téren valami? Van az állatbarátok közössége, akik csupán meghosszabbítják az állatok életét, így azok hosszabb ideig szenvednek. Tartóztatta fel már valaki a teremtést? Következett már be valamilyen előrelépés a – az emberi, vagy állati – családtervezésben? Senkinek nem áll hatalmában, hogy megállítsa az öt elem játékát.

34. Nyeld le a létezőséget

1980. január 16.

Maharaj: A formában a létezőség van, a létezőségben a 'szerelem'.

Vendég: Mihelyt nem a gondolkodó vagy, hanem a tanú, mennyi ideig tart, hogy túllépj rajta?

M: Ne kérdezz butaságokat. Abból az egy folyadék cseppből áradt ki az egész létezőség, hol van hát a helye a túllépés kérdésének? A nedvességből spontán következett, nem kértem belőle. Hogyan merült fel a tanúságnak ez a kérdése? Azt mondtam neked arról, hogy mi a 'te vagy', hogy te a kilövellésekből, a létezőségből teremtődtél, és ez a létezőség valóban megvetendő. Megértetted? Az egoizmusod az, amit ki kell dobni. Amikor tanú vagy, akkor nem ez, vagy az vagy, mi az állapotod jelen pillanatban? Erről beszéltem neked. Jeleztem, hogy a létezőséged előtti címkék nem valódiak, utalások csupán.

V: A létezőség tanúság, így hát kérdezek.

M: A létezőség szintjén álló tanúság a kifejezett durva világra vonatkozik. Én arról beszélek neked, hogyan áradt ki a létezőséged. Az emberek el vannak ragadtatva a csodáktól, de a legnagyobb csoda a létezőség, az egész világ ennek a kifejeződése. A saját állapotomat magyarázom, hogy mi vagyok én? A világgal egyidejűleg kaptam a formámat, ami a legnagyobb csoda. Gurummal való találkozásom után egyedül önmagamat tanulmányoztam. Nem figyeltem semmi másra, csak önmagamra figyeltem. Jelenlétem a legfontosabb tényező számomra, nincs szükségem más bölcsekre, meg minden. Gurum megtanított rá, hogy mi az 'én vagyok', és én csak azon elmélkedtem. Tudatosságom testi formámmal együtt jelent meg. Eredeti állapotom az az állapot, ahol nincs 'én vagyok'. Elmagyarázom a helyzetemet, az én álláspontomból kell felismerned önmagad. 'Én vagyok'-ként minek vagy a tanúja?

V: Mindennek és semminek.

M: Ahhoz a létezőségnek ott kell lennie. Akkor milyen tanúságról van szó? Minek a tanúságáról? Vázoltam, hogyan megy végbe az inkarnáció. Azon a bizonyos folyadékon kívül, mi vagy te? Milyen jóról és rosszról beszélünk hát? Félre tudnám tenni a folyadékcseppel kapcsolatos véleményemet, amennyiben teljes volna a kapcsolat. Ez azon egyszerű megközelítés, hogy figyelem a világot, és érzem, hogy 'én vagyok'. Mély meditációban Gurum rámutatott, hogyan jött össze ez a forma és a létezőség, valamint a világ. Erre mély meditációban megmutatta számomra. Krishnamurti soha nem fogja feltörni a diszkréció kagylóhéját, ő ezt csak bizalmas körben fogja felfedni.

V: A tudó ismeri önmagát?

M: Igen, bár ahogy Gurum mondta, felismertem, hogy a legfontosabb a létezőséget megelőző állapotom, amikor a létezőség még nem volt jelen. Ha a létezőség üzenete nem lenne jelen, ki lenne tanúja ennek a csodának?

V: Ki teremtette volna őket?

M: Ez spontán teremtés; nincs teremtője a létezőségnek. A mag kicsírázik, és növény lesz belőle, azt mondjuk Isten teremtette, de mindez spontán. Egy apró magból hatalmas banyan fa csírázik ki. Az emberek a haláltól való félelem miatt imádják Istent; ez azért van, mert elfogadott számukra a halál.

V: Ami a létezőség előtt van, az Maharaj tudatos tapasztalata?

M: Az az örökkévaló állapot. Már beszéltem a tudatos állapotról, ahol a létezőség tiszavirág életű, és én nem vagyok az. Akármi van előtte, az örökkévaló.

V: Maharaj tudása a saját tapasztalatán alapul?

M: Mivel én uralkodom mindeneket megelőzően, az én címeim a tudatosságot megelőzően Parabrahaman, vagy Parmatman. Abban az állapotban nincs kapcsolatom semmivel.

V: Ez mindenre nézve igaz? Van olyan, amit ismer, míg másokat nem ismer?

M: Nem érintenek mások, ki más lehetne, ha nem 'én'? Amikor lenyeled a létezőséget, ami marad, az az állapot. Nincsenek kapcsolataim abban az állapotban; egyedül vagyok abban az állapotban, egyedül, szavak nélkül, a szavakat megelőzően. Van egy mondás, 'én vagyok egyedül, legyek hát sok', ez a Maya.

V: Nem érezted magad magányosnak a Parabrahmanban?

M: Ez a mondás akkor jutott eszembe, amikor a létezőség megjelent, amikor vibráció volt. Elutasítom az Upanishadokat, ezek mély tanítások, de nem érintenek engem, az Upanishad azt jelenti, 'ki innen'. Bármit is írnak a Filozófia nevében, a durva anyagot használják, ami nem más, mint tudatlanság. A három Guna az érzelmekkel azonos, és azok nem az igazság. Ez egy nagy csalás, ez a csaló világ a cseppből lett teremtve. Ezek (az emberek) is ösztönösen szégyellik, ezért akarják elrejteni azt (az intim részeket). Erre a szempontra tekintettel, hogyan lehetne egónk? Ez egy nagyon megvetendő állapot, honnan áradt ki, és hová folyik!

V: Sehonnan, sehová.

M: Az a folyadék, te hajlandó lennél megmutatni nyilvánosságnak? A táncosnőknek barátaik vannak minden faluban. Egy ilyen nő találkozott egy nagyszerű emberrel, és elveszítette önmagát, amikor megismerte őt, ilyen nagyszerű embert még nem ismert. Amikor találkozott vele, elmúlt születéseinek minden bűne hamuvá égett. Kabir elmondta, hogy recitálta a szent nevet milliószor is, penitenciát gyakorolt, de felismerése nem érkezett meg, amíg nem találkozott a tökéletes Guruval, aki minden világokon túlra, a tökéletességbe dobta őt. A létezőség nem valódi, a világ sem valódi, az a nem kívánt létezőség kifejeződése csupán. Hogyan érhetné el bárki a békét puszta tapasztalat révén? Minden tapasztalat hamis, van talán valaki, aki az 'én vagyok'-ot a nyugalomba vezette, tapasztalatok felé fordulva? Csak akkor juthatsz nyugalomba, amikor a létezőség teljes mértékben kielégült, és elfelejti önmagát, mert csak a nem-létezőségben van helye a békében.

35. A test identitás Illúzió

1980. január 17.

Maharaj: Krishnamurti az egész megnyilvánulásról beszél, míg én arra mutatok rá, ami a megnyilvánulást létrehozta. Ha bármilyen történéssel kapcsolatban azt gondolod, hogy te vagy a cselekvő, akkor beképzelt vagy. Krishnamurti nem egy személy, ő az általam leírt állapotban van. A Legfőbb létező mindenben benne van, a Jnani elfogadja ezt, millió között csak egy van, aki ezt felismeri. Az intellektuális tapasztalatokat nem tekintve, a legtöbben csak valamiféle hasznot akarnak a test révén. Ahelyett, hogy csupán a test révén szerzendő haszonra törekednél, stabilizáld önmagad, ha valódi identitásodat nem ismered fel, a test identitással és a névvel együtt fogsz meghalni.

Az 'én vagyok' tudomás a kellős közepén van. Honnan tapasztalod a megnyilvánult világot, és testet? Az nem a középpont miatt van? Ha az 'én vagyok' középpont nem létezne, tapasztalnád a testet? Add fel az identitást, hogy nő vagy, a férfi vagy női formához való ragaszkodás maga egy illúzió.

Vendég: Intellektuálisan tudatában vagyok, hogy a nőiség illúzió, de az a kínos helyzet, hogy elkülönült vagyok, és mégis…

M: Amint megérted, nem fogsz a kínos helyzetbe kapaszkodni, megszabadulsz.

36. Az ’én vagyok’ időleges jelenség a Végtelenben

1980. január 16.

Vendég: Ramana Maharshi a Guru kegyelméről beszélt, Maharaj mit tudna erről mondani?

Maharaj: Indiában a Guru kegyelmének óriási jelentősége van. A kegyelem állandóan jelen van, a tanítványtól függ, hogy azt a saját meggyőződésének megfelelően hasznosítsa. A szentírások szerint a Guru, ahogy az már korábban is elhangzott, a legfelsőbb valóság, a tanítvány ezért imádja a Gurut. Krishnamurti szerint nincs szükség Gurura, neki is igaza van.

(Megjegyzés: Vannak az úgynevezett Guruk, de Maharaj az Abszolút. Vannak Guruk, akik lehetséges, hogy svindlerek, akik versengenek a tanítványokért. De, hogy megértsd az arányt, egy a 10 millióhoz az esélye, hogy egy Gurura találj, és nagy részük megközelíthetetlen, nem érdekli őket, hogy átadják a tudást.)

Az én örökkévaló tulajdonom a Gurum, a Sadguru, minden más mulandó az öt elem birodalmában. Oly sok univerzum megsemmisülése, és oly sok káosz következett már be, de az én Gurumat ez nem érinti. Bármit értsen a Gurun a tanítvány, azzá válik, a különbség eltűnik, eggyé válnak. Az első találkozón a Guru azt mondja, ’te nem a test, nem a név vagy’, amíg ezek nélkül való vagy, a valóság vagy.

A létezésemnek semmi haszna számomra, az én szempontomból nézve haszontalanná váltam, és most a fogalmak felett állok. Az emberek olyan fogalmakat kapnak, amilyeneket szeretnek, és ennél fogva a hasznára válnak.

(Megjegyzés: Már nem szeret beszélni, ha van kérdés, válaszol. Régebben volt, hogy problémákat gyártott, majd megoldotta azokat. Most már nem érdekli, abból a nézőpontból fog beszélni, ahogyan a kérdést értelmezi. Ha egy kérdést még mindig az ’én a test vagyok’ idea alapján tesznek fel, nem fog rá válaszolni. A testtel való azonosulás az halál, azonosulj a (az ’én vagyok’) tudással, és nem lesz halál. De az emberek még mindig ragaszkodnak a testhez.)

V: Az ’én vagyokság’-ot a ráébredéshez hasonlónak tekinti?

M: Az ’én vagyok’ tudomás Az Abszolút hirdetménye. Az Abszolút ismeretlen, amit Ishwarának, Brahmának, és hasonlóknak nevezel azok Az Abszolút plakátjai.

V: Az az ember, aki megszabadult az ’én vagyokság’-tól, az Jnani?

M: A Jnaninak nem szükséges megszabadulnia az ’én vagyokság’ érintésétől. Az Én-megvalósított állapot finomabb, mint a tér, a Jnani meghaladta a tudatosságot. Akinek nincs ébrenléte, mélyalvása és létezősége, az Jnani. Épp úgy, ahogy Paul Brunton nyilvánosságot adott Ramana Maharshinak, úgy Ishwara vagy Brahman is Az Abszolút sajtóosztálya.

V: Két férfi megy az utcán; az egyik ’én vagyokság’-tól szabad, a másik én-megvalósított…

M: Az én-megvalósítás az Én végső ismeretének a szilárd meggyőződését jelenti, ekkor nincs eltérés Az Abszolúttól.

V: Miben áll az Én-megvalósítás folyamata?

M: Először kereső vagy, majd amint kialakul a meggyőződésed (az Énről), a másik oldalon találod magad. Koncepció alapján követsz el öngyilkosságot, vagy spontán?

V: Az öngyilkosságot önmagaddal szemben követed el, spontán követsz el öngyilkosságot?

M: A valódi örökkévaló állapotban semmilyen bizonyíték nem kiált valótlanságért. A valótlanságban keresed a bizonyítékot, hogy az a valótlanság káosza.

V: Megvalósulás csak a testben lehetséges, aki testetlen, és mennyben repül, az nem valósulhat meg.

M: Abszolút korrekt, a felismerésben se szín, se dizájn, se forma, ezt a meggyőződést kell stabilizálni.

V: Mi történik, amikor valaki fogalmakkal hal meg?

M: A fogalmakkal összhangban, konkrét alakot fog felvenni, az adott fogalom tapintható alakot fog felölteni.

V: Amikor a táplálék test szétoszlik, a fogalomalkotás is távozik, vele együtt?

M: Kinek a fogalmai oszlanak szét?

V: A testé.

M: Amikor a Jnaninak lehullik a teste, meghaladta a létezőséget.

V: Ha az illető bele van vonódva a létezőség fogalmába, akkor az 'én vagyokság' érintése nem szűnik meg?

M: Az 'én vagyok' örök üzenetét, akármi is legyen az, a pillanatban kell kitalálni. Az 'én vagyok' üzenet – kémiailag – azonosul a testtel, és azt mondja, 'én vagyok'. A gyermek név nélkül születik, te adsz neki nevet.

V: John Smith úgy képzelte a halálát, hogy neutronokra fog szétesni, az 'én vagyok' szertefoszlik, hová kerülnek a fogalmak?

M: Az öt elem birodalmába kerülnek. John Smith a te koncepciód szerint fog belépni az anyaméhbe; mindez az öt elem játéka.

V: De te azt mondtad…

M: Játék a szavakkal.

V: De én Nisargadattát prezentálom a világ felé, a John Smith koncepciója az öt elemben van.

M: Az, akinek koncepció iránti vágyódása van, élvezni fogja a képét, vagy szenvedni fog tőle. Mi van veled? Akinek nincs vágyódása, az nem fog szenvedni, ha nem távolodsz el az Éntől, nem mész bele mindebbe, Kutasd önmagadat, meg fogod kapni a válaszokat, te már a végsőben időzöl, mégis vannak kérdéseid? A valódi álláspontodból adj válaszokat az olvasóidnak, egyébként fogd be a szád. Én azt mondtam neked, te nem a kemikália, és annak minőségei vagy, miért zavarsz hát? De te úgy táncolsz, ahogy a kérdések fütyülnek; te az igazság vagy, ez az 'én vagyokság' csak ideiglenesen jelent meg. Tudom, hogy ez a megnyilvánult Brahman vagy Kozmosz nem valódi, időhöz kötött, és instabil. Az 'én vagyok' üzenet spontán jött, és ez a gyökere a megnyilvánult világnak. Az 'én vagyok' üzenet megragadta a testet, az ő identitásaként, és elkezdődött a szenvedés. Megtörtént az 'én vagyok', és a világ ki lett találva. Még ez az információ is, amit később kaptál, amikor az 'én vagyok' elkezdett súrlódni, felismerte a testet, az anyát, és így tovább, mielőtt megkaptad volna az 'én vagyok' üzenetet, léteztél, de nem tudtál róla. Abban a nem-szubjektív állapotban, a szubjektum elkezdődött. A végtelenség állapotában az 'én vagyok' állapot csak ideiglenes; ne add fel valódi álláspontodat, máskülönben bolonddá leszel téve. Ha akármilyen mértékben segíted is a keresésedet, az még mindig az 'én vagyokság' birodalmán belül kell, hogy legyen. Ne tartsd vissza azt (az 'én vagyok'-ot) a memóriádban, és akkor boldog leszel. Tudom, hogyan következett be az egybeolvadás igaz állapot és az 'én vagyokság' között, így most mi módon érint engem Krishna és Arjuna? Amint tudomásomra jutott az 'én vagyok' üzenet, a dráma véget ért.

Shiva akkor is imádta Ramát, amikor az még nem volt megtestesülve, azt mondta, Rama 'Parabahma' volt. Rama nem tudta ezt, amikor megszületett, a Guruja mondta meg neki. A Parabrahman állapotban nincs tudatosság, tudta Rama, a Parabrahma, hogy Shiva imádja őt?

37. Haladd meg az ’én vagyok’-ot

1980. január 21.

Vendég: Ki mondja, hogy ’én vagyok a tudatosság’? És az ’én vagyok a tudatosság’ az, amely a kérdést a memóriában nyomon követi?

Maharaj: Ne csak a testtel és névvel való azonosságodat tagadd meg, hanem gondoskodj arról is, hogy figyelmed fókusza az ’én vagyok’-ra irányuljon, és minden kérdésedre választ fogsz kapni.

V: Mi akadályoz bennünket abban, hogy kegyelemben részesüljük?

M: Hited minőségének erősnek, szilárdnak, és tartósnak kell lennie.

V: A megszabadulás is a test-elmének a vágya?

M: Nem, ez nem testi érzés. Amint azonosultál az ’én vagyok’-kal, szakadj el a testtől, csupán az Énben időzz.

V: Ez is vágy?

M: Nem, ez annak a nagyon erős meggyőződése, hogy te nem a test elme vagy.

V: Krishnamurti azt mondta, hogy a vágyak fokozzák a zűrzavart. Nem lehet, hogy a napi élet, a kemény munka, és a tanulás akadályai az Én-megismerésnek?

M: Ki kérdezi ezt?

V: Én.

M: Ragadd meg az ’én vagyok’-ot, és minden akadály el fog tűnni. Ha sikerül hibátlanul megértened engem, akkor kívül fogsz kerülni a test-elme birodalmán. Sokszor előfordul, hogy félreértetik a tanítást. Ezek a kérdések az ’én vagyok’ miatt merülnek fel, ha nincs ’én vagyok’, kérdések sem tudnak felmerülni. Az ’én vagyok’ birodalmában bármi lehetséges, de úgy gondolod, hogy ha elég éber lettem volna, felvettem volnna ezt a testet? A Jnani az az ember, aki tudja, hogy a létezőség, a világ és Brahman nem valóság. Az ’én vagyok’ megértése után meghaladtam azt, és arra a végeredményre jutottam, hogy mindhárom entitás valótlan, és ekkor mi egyéb marad, amit fel kell számolni? A ’Parabrahman’ attribútum nélküli, és én ’Parabrahman’ vagyok, nem a létezőség vagyok, ahogy a világ sem Brahman.

38. A piton lehelete

1980. január 22.

Maharaj: Csak annyit mondok neked, hogy időzz az ’én vagyok’-ban, és minden nyilvánvalóvá fog válni számodra. Mások, akiknek az érdeklődése csak a világra vonatkozik, mindig dolgokat akarnak. Én Hari (Isten) felé fordultam, nem akartam semmi mást, csak Harit, és maga Hari tárta fel, hogy ő Maya (illúzió).

Vendég: Az istenségek és Az Abszolút között, nincs egyfajta határtalan – univerzális elme?

M: Mi a neve? Az a Mahatatva, Moolmaya, Elsődleges Illúzió, ’én vagyokság’ (So Hum), vagy ’én vagyok a megnyilvánult Brahman’. A megnyilvánult Brahman az ’én vagyok’, akármilyen princípium előzze is meg a hang megnyilatkozását, az az elv önmagától nyilatkozik meg. Azt bizonygatom, hogy neked abban az állapotban kell stabilizálnod magad. A ’So Hum’ mantra recitáció olyan nagyon hosszú ideje kell, hogy fennálljon, hogy megelőzi a szavakat. Amikor ez a ’So Hum’ princípium örömet okoz, az e szavak által reprezentált elv magyarázza a tudást.

V: Azért kell mindenkinek a ’So Hum’-ot ismételnie, mert nagy hangsúly helyezel a Japára?

M: A pulzusodban szüntelen ismétlődő ’So Hum’ Japa jelzi, hogy ’én vagyok’; hangolódj rá recitáció révén. Ez a szavak nélküli ’So Hum’ energia az inkarnációk nyersanyaga, és az inkarnációk az elsődleges princípium

reklámhordozói. ’Parabrahman’ az ős-eredeti princípium, reklámozása mozgással történik, a ’So Hum’ ténykedéseivel. Mozgásával az ős-eredeti princípiumot dicséri, a reklámozó eszköz a Moolmaya (Elsődleges Illúzió).

V: Mivel az inkarnációk ismerik, nem kapaszkodnak a Moolmayába.

M: Eme megtestesítő princípium – a Moolmaya – ad tudást a megtestesültnek. A Nap sötétben kel fel, és fényt sugároz; fénybe borul, és nem látok sötétet, nincs tudomásuk egymásról, időzz az Énben, hogy ebben a tudásban lakozz. Ez a dinamikus princípium, a Moolmaya, a világon mindent áthat, és tevékeny, de a növekedés nem tart örökké, időhöz kötött. A 4500 éves fa dinamikus növekedése megáll; a gyökerei tápanyagokat vesznek fel a földből, így táplálkozik az ’én vagyokság’ is test-elméjén keresztül. Akármilyen tudással is rendelkezz, az a test ellen uszít. Ez a test érzetet kell felhasználni, és az ’én vagyok minden’-ben kell időznöd. Szerelmed alapja az ’én szeretem állapot’, ez a Maya. Itt ez az rengeteg erdő, és ezek a hatalmas állatok, az ’én vagyok’-nak ez az érintése nőtte ki magát megnyilvánult világgá. Ez a Maya princípium. Erős elszántsággal kell penitenciát gyakorolnod, és az ’én vagyokság’ érintésén időznöd; az ’én vagyok’ a minden.

V: A Paul társaságában lévő hölgy nem talált parkolóhelyet, tehát előállt egy probléma. Azt mondta, ’bennem van’, és ezután talált parkolóhelyet.

M: Az ’én vagyok minden’ determinálja a parkolóhelyet. A közönséges ember vallásossága olyan, mint aki ABC-t és ehhez hasonlókat akar, ez alkudozás, nem fordítanak figyelmet az örökkévalóra. A Hatha Yogik a Hatha Yoga végzése során Siddhikre (erőkre) tesznek szert, amivel nagy hatást gyakorolnak a tömegekre, de itt megrekednek, és nem érnek el örök megvalósulást. Bármilyen szórakozásba merül bele az elméd, az csapdát rejt számodra. A piton lehelete nagyon messzi elér, sok állatot csalogat feléje. Hasonlóképpen kerül a Kundalini felizgatásra, és az emberek a zsákmányául esnek. Egy ember Banarasba indult, az útjába eső faluban lakott egy gazdag özvegyasszony. Feleségül vette, családot alapított, és soha nem jutott el Banarasba. Akármilyen szórakozásba merül az elme, abban csapda rejlik. Soha nem fogsz törekedni az elme meghaladására, és az örökkévalóság elérésre. Következésképpen, éles megkülönböztetésre van szükséged; a bennszülöttek ismerik a pitont, egy sarlót tartanak maguknál, és amikor a piton elkapja őket, levágják a fejüket, és megmenekülnek. Tehát, megkülönböztetésre van szükséged, hogy megmenekülj a csábítástól. A Yogik, akik Siddhikkel (erőkkel) rendelkeznek, azokat nem létfenntartásuk érdekében használják.

V: Az intellektuális varázserő is ilyen?

M: Az Én ismeretének semmi haszna nincs, ha azt másoktól szerzed. Az Én-ismeretet saját magad tanulmányozd, értsd meg és valósítsd meg. Amikor az embert teljesen átjárja az ’én vagyok’ tudomás, akkor a tudás kisarjad benne. Jóllehet úgy nézek ki, mint te, nem olyan vagyok, mint te. A személy alszik az attribútumok világában, álmodik az ’én vagyok’-ság miatt, és elfogadja az álom testet. Te éppen így tekinted ezt a testet valósnak e világban. Azért vagyok az attribútumok állapotában, mert Gurum utasított. Sokan, az úgynevezett bölcsek, reinkarnációkról beszélnek, de én Az Abszolút állapotban vagyok, akármilyen szükséglet esetén én adok parancsot a létezőségnek az inkarnálódásra, és én intézkedem; énrám nincs hatással a világ. Bármi, ami a látható világban történik, nem e princípium, a ’Parabrahman’ számára történik, hanem a testnek csupán. E princípium folytatja létét, és ellenáll az univerzumok megsemmisülésének.

Millió közül egy, ha van, aki meghallja, megérti, és tiszteletben tartja a Guru közlését, hogy ’te vagy minden’, aki meggyőződéssel elfogadja, és megfelel a Guru szavainak. Legtöbbször a létezőség feltételezi, hogy a test az, amely formát öltött, így az ember azt gondolja, hogy ő született meg, és ő fog meghalni. Ha nincs halál és nincs születés, akkor az ember soha nem tud születni és meghalni. A testtel való azonosulás olyan erős, mint a kígyó szorítása, amiből nagyon nehéz szabadulni. De mi az örökkévaló princípium vagyunk, és nem az, aminek látszunk, akik tudja ezt, az mag ebben a világban, felismeri, hogy ez egy illúzió, csendesen ül, és nem kürtöli szét. Ha mindent elkezdesz tanulmányozni e világban, akkor az elme meg vissza fog riadni. Amint megértette, hogy mindez Maya, az ember elnémul.

A varjú megeszi a magot, és ürülékétől nő a banyan fa, és még a várfalat is át fogják törni a gyökerek. Én a te magvadról beszélek neked, tekintsd teremtésedet, amely a kilövellés révén kelt életre, és ne légy gőgös individualitásod miatt.

39. A nem-született gyermek kora

1980. január 23.

Maharaj: Mit értesz azon, hogy teljesen megvilágosodott?

Vendég: Azt az embert, akinek nincs egó tudata, illetve nincs ’én’-tudata.

M: Válaszolj két szóval.

V: Nem tudok.

M: Bármi legyen az, ami egész, vagy teljes, a ’Jnani’ az, és életkora a nem-született gyermeké. A nem-született gyermek életkora teljes, egész, és totális. Mi lehet annak az életkora, aki nem született?

V: Az életkor egy fogalom.

M: Mi mást tehetsz a szavak használatán kívül?

V: Az emberek szavak.

M: Bármit is tudnak a bölcsek, és bármilyen tudást szereztél meg te, az az arról való tudomásszerzésnek tulajdonítható. Minden alkalommal jelen van egy változás, ami még magasabbra emel, de mi ez az örökké változó princípium?

V: Akármi, amit tapasztalok.

M: Milyen tapasztalat?

V: Amivel rendelkezem, éppen most.

M: Ebben az éppen most zajló tapasztalásban sok tapasztalatot szerzel, de mi az alap? Ebbe az állapotba a kimondott szavak által kerültél? Nincs pénzed, hogy élelmet vásárolj, és azt mondod, király vagyok.

V: Mindenki ezt csinálja.

M: Ki a minden? Ha’te vagy’, csak akkor lehetséges mindez.

V: Mindenki az én szubjektív világomban van, csak akkor lehet ez a megfigyelésem, ha csinálják.

M: Ha az érintés (’én vagyok’) birodalmában bölcseket találsz, nem szégyenkezel? Azoktól nyersz beavatást, akik az ’én vagyok’ birodalmában vannak. Ha tehát én Poorna (teljes) vagyok, az olyan, akár a nem-született gyermek életkorának jelzője, a szavak megdöbbentő értelmet nyernek. Ezért nem látogatok én Jnanikat, ha találkozom eggyel, ajánlom üdvözletemet. Már közöltem veled, hogy elértem a fázist, ahol megítélheted a Jnanikat, az összes többi csak mások szavaival való kereskedés.

V: Nem akarom ezt tenni.

M: Most a meditáció; mi a tartalma a meditációnak, és mibe olvad bele?

V: Zen meditációban az ember azon meditál, hogy milyen volt az arca, mielőtt megfogant.

M: Ki meditál?

V: Ezen szintén dolgoznak.

M: A tudatlan számára a tudás értékes, de aki megállapodott Az Abszolútban, annak a tudás akár a szájvíz, azonban az ő zsákja már siddhikkel (erőkkel) teli.

V: Ez az ő esetükben nyilvánvaló, de akik az ő általuk írt könyvekkel tanítanak, nagy veszélyt jelentenek.

M: Vegyük Janardana példáját, ő nem mondta, mégis égett a vágytól, hogy követője legyen, kellene egy Jnaninak ilyen dolgokkal törődnie?

V: Ha azt gondolnám, hogy igen, elutasítanám őt. Ha a szememmel van probléma, miért mennék a láb orvosához?

M: Mi a referencia pont? És mire vezet?

V: Maharaj megjegyezte, hogy észrevettem-e valamit Rajneesh könyvében; úgy érzem, nincs rá szükségem.

M: Engem nem ez érdekel, hanem az, hogy mi a te valódi örökkévaló állapotod?

V: Rendben.

M: Mi az alapvető állapotod? Abban a valóságos megvalósított állapotban még a térnek sincs kiterjedése, ne törődj a szavakkal. Amely folyamat során megértettem Gurum szavait, hogy mi az, ami 'én vagyok', ugyanakkor ismertem fel, hogy mi az, ami 'én nem vagyok'. Abban az állapotban még el nem hangzott hang sincs. Ez a Neti, Neti (nem ez, nem ez) folyamatában történik, az 'én vagyokság' állapotában végül minden eltűnik, és te megszilárdulttá válsz. Ha megvalósult és megszilárdult vagy, akkor, még ha csendben vagy is, az emberek lábaid elé fognak omolni.

V: Az omlás nem fontos.

M: Ez egy nagyszerű fázis, és mi ez? De számukra támogatni fogom a meditációt (az egyszerű emberekről van szó, akik nem olyanok, mint Paul). Ebben a fázisban a meditációt kiszakítom a környezetéből, bármikor meditációról van szó, ebben a beszélgetésben, kiszakítom a környezetből. Ha sok bölcsességet nyeltél, és még mindig próbálkozol találni még egy szöget, akkor nem vagy megszilárdult.

V: Fel akarom akasztani a tapasztalatokat egy szögre.

M: Kézzelfoghatók, hogy fel kell őket akasztani? A fény megtartásához milyen szöget választasz?

V: Saját tapasztalatom szerint, ének tanulás közben, nem mondom, hogy tedd ezt, vagy tedd azt, vagy, hogy nyissam ki a számat. Kitartok amellett, amiről általa (a Guru) meggyőződtem, és azzal maradok, a spirituális tanító szintén így dolgozik, ez az én koncepcióm.

M: Eszes és eleven az intelligenciád.

V: Ezt jó tudni.

40. Akármire gondolok, én nem az vagyok

1980. január 24.

Maharaj: A 'szubjektum' absztrakt, de ténylegessé válik a test születésével, és annak halálával. Eredetileg az élet során nincs tényleges tudatosság a testben egy ideig, végül ismét absztrakt, és az eredeti állapot absztrakt. Ha az ember beszél csupán róla, tudhat róla valamit? Csak addig merül fel gondolat, téma, vagy fogalom, amíg tudatosság van jelen. Mi volt a 'nem-szubjektum', ami 'szubjektum'-má válik a tudatosság megérkezése után, a végén pedig ismét 'nem-szubjektum'-má? Ha kedvére akarsz tenni Istennek, ha egyáltalán, akkor tegyél kedvére az Istennek, amely a létezőség. Ez az egyetlen Isten, az 'én vagyok' az egyetlen Isten, akinek kedvére lehet tenni. Akármit is tudsz e pillanatban Istenről, az csupán alkudozás. Valójában létezésed, vagy létezőséged a bizonyítéka Isten létezésének. Ha én nem vagyok, Isten nincs. Isten a tudatosság, az 'én vagyok' miatt létezik, járj a kedvében, és ez el fog vezetni téged annak forrásáig.

Amikor a tudatosság cselekszik a világban, az életadó lehelet és az elme révén cselekszik. Ez teljes megnyilvánulás; az elme tevékenysége valójában a tudatosság tevékenysége.

A mozgás elválaszthatatlan a tudatosságtól, valójában ez a természete. A kő vagy drágakő értéke a belsejében van, lehet, hogy ezüst van benne.

Vendég: Hogyan keletkezett a tudatosság?

M: Amikor egy vagy a tudatossággal, akkor tudni fogod, és nem külsődlegesen. Válj eggyé vele hosszú időre, és meg fogja mutatni számodra önmagát.

V: Hogyan jön?

M: A válaszok sora a tudatosságon magán belül van; kívülről nem kaphatsz választ.

V: A keresztény vallásnak vannak válaszai, mi a véleményed?

M: Ha mesélsz róla, akkor elmondom, egyébként nem tudom.

V: Isten úgy döntött: 'legyen teremtés'.

M: Ez csupán egy fogalom, de arról, hogy ő tette ezt, vagy nem tette, csak lesz tudomásod, amikor Istenné váltál. A testtel való egyesülésed, az anyagi világ, és a kémiai (létezőség), de te egyik sem vagy.

V: Az 'én vagyok'-nak ez az érzése túl kell, hogy legyen a szavakon. Az érzés a testben van, vagy a szavakon túl?

M: A tudás, hogy létezel, spontán keletkezett, vagy valaki megmondta neked?

V: Spontán.

M: Erre alapozva, mi a kérdésed?

V: Ez egy érzés, vagy felette áll az érzésnek?

M: Akármilyen nevet adsz egy objektumnak, az ugyanaz a név, a tudatosság.

V: Túl van az érzékelésen? Az érzés kézzelfogható.

M: Bármilyen érzékelést megelőzően, te nem vagy ott?

V: Tehát ez érzések előtti, szavak előtti.

M: Valaki megrázott, és azt mondta, hogy létezel?

V: De ki vagyok én?

M: Erről a formáról azt hiszed, hogy az önmagad; amint megtudod, hogy te nem a test vagy, és meg is vagy erről győződve, bármi legyél, ki fog derülni számodra. Bármi is legyen, az a testen belül van, és nem kívülről jön.

V: Nehéz meghatározni, ha nincs test, akkor belül vagy kívül?

M: Bármit mondasz, a jelentés a szavakban van.

V: Igen.

M: A jelentés a szavakban van, nem azoktól elkülönülten. Így ebben a testben, amely az öt elemből jött létre, benne van az eszencia, a Sattva. A tudatosság maga a testen belül van, anélkül, hogy kérte volna azt, vagy folyamodott volna érte. Mennyi ideje tanulmányozod a spiritualitást?

V: Hat éve.

M: Hogyan viszonyulsz a megnyilvánulthoz, legyen az önmagadon kívül, vagy belül? Vagy, amikor ezekről a kérdésekről gondolkozol, mit tekintesz az identitásodnak? Ki mondja azt, hogy ez nehéz, és így tovább?

V: A szavak egészen egyszerűek, de amikor az ember róluk gondolkodik, bonyolulttá válnak.

M: Bármire gondolok, az nem én vagyok.

V: Én arról beszélek, ami túl van…

M: Túl, micsodán?

V: A fogalmakon.

M: Add fel a fogalmakat, és ott vagy.

V: Amikor belemerülök a vizsgálatba, hogy mi ez az 'én vagyok', nem látom azt, még ha csend is van.

M: Ha valaki tudja, és csendességbe merül, ami az, miért kell nevet adnod neki? Csak add fel a szavakat.

V: Ha elhagy valakit a felesége, és máshová megy, nem rosszalja őt a férje? Az ember nem fog máshová menni, ha meg van győződve a Guru potenciáljáról, csak kétségei esetén fog elmenni.

M: Hisz abban ez az ember, hogy feltétlenül szükség van Gurura? Ha nélküle is meg tudod csinálni, csináld meg. Ha segítségre van szükséged, akkor keress valakit, és mondd, hogy ő az én Gurum.

V: Helyettesíthetik a könyvek a Gurut?

M: Igen, a könyvek képesek helyettesíteni a Gurut. Egy bizonyos stádiumban te magad válsz a Guruvá; akkor rájössz, hogy a könyvek nem használnak többé. A Guru az az ember, aki ismeri életének kezdetét, folytatását, és végét, és tisztában van az elmével, amelyre a környezet olyan nagy hatással van.

V: Ez az érzés, a mellkas jobb oldalán, amiről Ramana beszélt, milyen összefüggésben áll az 'én vagyokkal'? A spirituális szív a jobb oldalon van.

Tolmács: Maharaj a testben lévő agy középpontját tekinti a tudatosság központjának, az a 'Brahma apertura' (Brahma Randha), ahol a yogi a létét feltételezi, és önmagát összpontosítja, és árasztja a szavakat a test egészébe, ami ha megszűnik, a doktor azt mondja rá, 'nincs tovább'

M: Mi a véleményed a spiritualitásról?

V: Aurobindo, Gurdjieff…

M: Gyűjtsd össze, és olvasd el, de azután dobjál ki mindent, és gyere ide. Az a fontos, hogy milyen identitással olvasol? Személyként olvasol?

V: Az intellektus révén.

M: Amikor sétálsz, nem rendelkezel a fogalommal, hogy, ahogy gondolom, Európai vagy?

V: Nem tudom elfelejteni.

M: Az intellektus révén olvasol, vagy az ember az, aki használja az intellektust?

V: Te használod az intellektust.

M: Az intellektus a megértés eszköze, de te nem az intellektus vagy.

V: Tudom.

M: Te nem vagy a test, az intellektus, vagy az elme, akkor hát mi vagy?

V: Azt gondolom, hogy fogalomnak kell lennie.

M: Ki van a fogalom előtt? Ki gondolkodik?

V: Ez csak egy érzés.

M: Ki az, aki érez, és megérti, hogy az egy érzés? Minek nevezed azt, ami a gondolkodási folyamatot megelőzően létezik?

V: Nem tudom megmagyarázni.

M: Az, amit nem tudsz megmagyarázni, te vagy; bármi, amit meg tudsz magyarázni, nem te vagy.

V: (nincs válasz)

M: Az embernek nem lehet válasza önmagáról. Az, ami előtte van, csak jelen van, nem tud választ adni önmagáról. Tanulsz, és felejtesz, amit elfelejtesz, nem az, amit tanulsz, te azt megelőzően vagy.

41. Te vagy, csak legyél

1980. január 25.

Vendég: Van a Guru és a tanítvány között telepátiához hasonló kapcsolat?

Maharaj: Igen, a telepátia működhet, megfelelő érzékenység esetén. Némelyeknek bivalyszerű koponyája van; nincs annyi verés, amely hatással lenne egy ilyen buta állatra.

V: Beszélne Maharaj a Guru és a tanítvány kapcsolatáról?

M: A Guru létrehozza a kapcsolatot a tanítvány és az Én-tudomás között, és a tanítvány fenntartja azt. A Guru összekapcsol téged az Én-tudománssal, vagyis Guruddal, tartsd fenn ezt a kapcsolatot. A ’te vagy’ tudomás a Guru, amint kapcsolat létrejött, ne zavard meg a kapcsolatot, a testtel való azonosulással. Miután egy nő feleségül ment egy férfihoz, mindkettőjüknek ennek megfelelően kell viselkedniük. Miután kapcsolódtál a Guruhoz, nem szabad a testtel azonosulnod. A ’te vagy’ tudomás legyen jelen teljes odaadással, az ’én vagyok’ tudomás nem a test.

V: Ez maga a csoda.

M: Igen, valóban az, de te jelented ki ezt.

V: Ez természetes.

M: Semmi haszna okát keresni valaminek, ami természetes, természetessé nem válni kell, a természetes annyit jelenti csak, hogy ’te vagy’. Igazából a valódi állapotban nem tapasztalom önmagamat és másokat; önmagam és mások tapasztalatának érzése az ’én vagyok’-kal lép be, ez a csoda. Tégy, amit akarsz, viselkedj, ahogy tetszik, de ha nem tapasztalod, hogy ’te vagy’, akkor nem tapasztalhatod a világot.

V: Hogyan jutottál az ’én vagyok’ tudomására?

M: Az már jelen van, tudod, hogy ’te vagy’, csak töprengj el ezen.

V: Hogyan kell megszüntetni a testtel való azonosulását?

M: Nem tudom, ez az én kezem, de én nem vagyok a kéz.

V: A Sattvikus vagy Tamasikus minőségekre kell fókuszálnunk?

M: Nem kérdés a Sattva guna, csak időzz benne, ne ismételd, nem mondogasd, hanem csak legyél benne az ’én vagyok’ tudomásban. Amikor itt ülsz, akkor szavak nélkül teszed azt, vagy pedig kimondod, hogy ’itt ülök’?

V: A meditáció eszköz?

M: Ki ismeri fel az értelmet?

V: Az elme.

M: Ki mondja, hogy ’ez az elme’?

V: Én, az egó azonosul az értelemmel.

M: Az egó azt jelenti,’formám van’, megérti a forma, hogy ő az elme? Az ’én vagyok a forma’ az egó. Nincs tudomás a formában; a testet elégetik a halál után, kiabál-e a test ennek során?

V: Nem.

M: Hogyan tudhatna a test, az ’én vagyok’ hiányában? Amikor az Én nincs jelen, tudhatja az elme, hogy elhamvasztásra fog kerülni?

V: Nem, az Én tudomás nélkül nem tudhatja.

M: A tudomás már akkor jelen van, mielőtt bármilyen szó elhangozna, amit az ’én vagyok’ szavak indukálnak. Csendben ülsz, a testedet megütik egy bottal, de mielőtt felkiáltanál, ’te vagy’. A mély alvásból való felébredés pillanatában, mielőtt bármit mondanál, te már ott vagy.

V: Honnan jön a vágyakozás?

M: A felébredés pillanatában érkezik, mély alvásban nincs vágyakozás, vagy sóvárgás.

V: Hogyan tudom leállítani a vágyakozást?

M: Mi szükség a megállítására? Amint elutasítod az identitást, hogy te a test vagy, nincsenek vágyak, és nem tekinted hasznosnak azokat. Ha nem vagy ébren, hol vannak a vágyak? Amikor felébredsz, azonosulsz a testtel, innét a vágyak.

V: Álomban vannak vágyak?

M: Mindaddig, amíg álmodsz, vágyak is lesznek.

V: Maharaj álmodik?

M: Nekem nincsenek álmaim, az ’én vagyokság’ nyilvánítja meg önmagát. Ez az ’én vagyokság’ megvilágosodása, az én megvilágosodásom egyetemes megvilágosodás. Mindaddig, amíg identitással rendelkezel, nem fogod érteni, amint arra a következtetésre jutsz, hogy te nem a test vagy, szellemed az egekig ér. Hogy éred el, hogy felébredj? Mit csinálsz, hogy elérd? Ilyen spontán az én tudomásom is; itt nincs helye a te tudományodnak.

V: Nincs valamilyen önszuggesztiónak megfelelő dolog az elalvásban, hogy fel fogsz ébredni? Létezik ehhez hasonló gyakorlat, amely a testtel való nem azonosulásra vonatkozik?

M: Nincs ilyen megfelelés; tudod, hogy ’te vagy’, ragaszkodj ehhez. Kell ezt gyakorolnod? Ugyanakkor, te nem a test vagy, akkor hol van lehetőség önszuggesztióra?

M: Ha japát recitálunk, illetve végzünk, az önszuggesztió, hasonlóan, mint az ’én vagyok Brahman’.

M: Te már Brahman vagy, a japa már működik belül, mi szükség hát a japa végzésére? Végső soron mindez tudatlanság. A nap sötétségben születik, ez tény, nemde? De születik-e a sötétség? Nem hagyom, hogy bármilyen leragadj a szavaknál. Olyan sok fogalmat hoztak létre a spiritualitás nevében, de semmilyen fogalom nem maradandó.

V: Az emberi ügyek az öt elem kölcsönhatásainak a tükröződései?

M: Igen, bármilyen kölcsönhatás van a kozmoszban, az alászáll, a vegetáción, az emberen, az állatokon keresztül, és végül megnyilvánul. A világegyetemben az eső a sárban ülepedik le; amely vegetációt hoz létre, ami által kapjuk a pompás ételeinket. Mindez forradalom, ami a kozmoszban történések miatt van. Mindezek, a rizs, a búza testei (táplálék testek), a kvinteszenciája annak, aminek a minősége az 'én vagyok'. A cukor méhében rejlő édesség az 'én szeretem' minőség, az 'én vagyokság' az étel eszencia méhében van, akármi történik, annak az eredménye, ami a világűrből alászáll.

V: Tehát mindez az étel eszencia tevékenysége?

M: A kozmoszban lett elültetve, és az étel eszencia teremt rablót, cukrot, aranyat, és aranyból ékességeket. Az öt elem kölcsönhatásai az emberi testben kulminálnak, és annak révén van értelmünk, és készségeink. Amint megérted mindezt, mi fog azonosítani téged a táplálékkal?

V: Semmi.

M: Ami a kozmoszban történik, az a földbe kerül, ez a test az öt elemből áll, és ezek nem rendelkeznek szabályokkal sem a viselkedésre, sem a haláltól való félelemre. Még az ördögök, Brahma, Vishnu is, és az egész, az öt elem játékának az eredménye. A jnani megérti ezt a játékot, üdvözletét ajánlja neki, és teljesen kívül áll tőle. Kiknek a nevei Krisztus, vagy Krishna? Ezek nem az öt elemből származó Sattva guna nevei? A pozitív kölcsönhatásokból származó A Buddha nevű valami, az az individuum, amely azt mondja, 'én vagyok Brahman' az öt elemből, és az étel eszenciából származik.

V: Szóval, egy olyan valaki, mint A Buddha, és az ő cselekedetei az öt elem természetes kiáramlása? Nincs cselekvőség?

M: A forma birtoklásához és akarásához étel eszencia szükséges. Ebből jelent meg az 'én vagyokság' minősége, amely a 'ki vagyok én?' kérdést felteszi.

V: Tesz Maharaj valami egyebet, azon kívül, hogy tanúja a hidrogénbomba felrobbanásának, a háborúknak, és ehhez hasonlóknak?

M: Mennyi most az idő?

V: Délután 6.20.

M: A 6.20 minek az ideje? Mit mutat ez? Nem az időnek a mértéke? Te vagy kétségtelenül a napi időnek a tanúja, vagy a tanúság megtörténik veled?

V: Megtörténik.

M: Ez minden.

V: Elismeri Maharaj a dörzsöléssel keletkező szikrával járó kisugárzásban foglalt intelligenciát?

M: Hacsak az nem a tudatosság szikrája.

V: Amikor Maharaj tudatos történésekről beszél, akkor vegyi anyagok időbeli kombinációiról beszél? A kozmikus feltételekben elismeri Maharaj az intelligenciát? Vagy azok véletlen egybeesések csupán?

M: Az intelligencia ugyanúgy benne rejlő dolog, akár a gyufaszálban lévő tűz. Az elemek összjátékának végső kulminációja az emberi test, amelyben az 'én vagyok' érintése megjelenik. A születés olyan, mint a kövek súrlódásából származó szikra, az elemi erők összesúrlódnak, és előáll az 'én vagyok' szikrája. A Bodhisattva minőségei az 'én

vagyok’ tudomásból következnek, de ez időleges, és így a tökéletes Jnani azt mondja, hogy minden megnyilvánulás valótlan, csupán a ’Parabrahman’ valóságos.

42. Végzeted nem halál, hanem az ’én vagyok’ elmúlása

1980. január 27.

Maharaj: Az öt elem játékának a megnyilvánulásával kapcsolatos nevek és az ’én vagyok’ agyszülemények, túl fogsz lépni a kétségeken és igényeken, amikor az ’én vagyokság’-ban megszilárdulsz. Ha visszamegy valaki a forráshoz, ahonnan az ’én vagyok’ ered, az az öt elem játéka. Az öt elem játéka nem lehet a forrás tanúja, de a forrás tudatában van a játéknak. Érzed, hogy kétségeid már tisztulnak, de az individualitás csápjainak a fogása olyan szoros és finom, hogy még csak tudatában sem vagy azoknak. Ez az öt elemből álló testi csomag egóvá, vagy individualitássá kondicionálódik. Amikor meghaladod a testet, az ’én vagyok’-ban (a megnyilvánulásban) időzöl, ebben a fázisban tudod, hogy mindez az öt elem játéka. Mindaddig, amíg az ’én vagyokság’ érvényesül, vagy az ’én vagyok’ megvalósul, azt is felismered, hogy van egy másik Abszolút princípium, amely számára a tanúság megtörténik, és Az Abszolút princípium az idő felett áll. A Tudatosság mindenütt ugyanaz, vegyük a búzaliszt közönséges eszenciáját, azt mondod, hogy a Chappatik (egyfajta kenyér) eltérők?

Vendég: De a személyiségek eltérők.

M: Az aranyhoz hasonlóan, a díszítő elemek eltérők, de az arany ugyanaz. Az esővíz színtelen és szagtalan, de amikor az esőcseppek lehullanak a földre, különféle fajtájú növények nőnek ki. Ha nem mész el a gyökérhez, és nem találod meg az egységet, akkor azonosulsz a testtel, és azt gondolod, hogy te eltérő vagy, a gyökérnél az öt elem van.

V: A gyökérnél van az ’én vagyokság’?

M: Az ’én vagyok’ központja, vagy eszenciája a táplálék testnek, amely az öt elem eredménye. Speciális tevékenység eredményeképpen víz, növényzet stb. jelenik meg, tehát az ’én vagyokság’ az öt elem kulminációja. Ez az ’én vagyokság’, valahányszor a testen kívül élvezed, a te végzeted. Amikor a végzetben időzöl ’én vagyok’-ként, felismered, hogy az nem a halálod, hanem az ’én vagyokság’ eltűnése. Csak időzz benne, és ő maga fogja elmesélni neked a saját történetét. Elindulsz a Guru keresésére, az áldását kéred, és a lábához borulsz; nem időzöl saját Énedben, ezért nem tudod elviselni saját létezőségedet. Mész, mert még nem ismerted fel saját Énedet.

A gyémánt kívül és belül is világít, ugyanígy nyilvánul meg a világ kívül és belül is. Miért sírsz, miért kiabálsz? Mert nem tudod elviselni a létezőségedet. Képtelen vagy csendben lenni, ezért jársz körbe-körbe, és pletykálkodsz, mint mikor hölgyek utaznak vonaton, és eközben varrnak. Mindenkinek megvan a saját belefeledkezési módja, csak hogy tolerálja az ’én vagyokság’ érintését, feleséget akarnak és családot, mivel elfoglaltságot akarnak maguknak, hogy elviseljék a létezőséget. A létezőségtől való szenvedéshez bánásmódot adsz a világi tevékenységek formájában, de valójában a valódi állapotod meghaladja a megnyilvánulást. Az emberek különféle isteneket imádnak, de mi az isten? Azt jelenti, hogy az Én-tudomás ’én vagyok’. Amikor az ’én vagyok’-ban időzöl, megkapod ezt a tudást, és a folyamat során meghaladod azt, és akkor a valódi állapotodba kerülsz, azután nincs szükséged az Én-tudomásra soha többé. Megpróbálhatod értékelni a világot, de amint eléred a valódi állapotodat, te vagy a legmagasabb.

Még mielőtt az úgynevezett születésed megtörténne, az ’én vagyokság’ szunnyadó állapotban a növényzetben van. Később, a növényi szakaszt követően, megszületik a testtel együtt. Ki a Jnani? A Jnani az az ember, aki végkövetkeztetésre jutott az ’Én vagyok’ nyersanyagával kapcsolatban, és az tőle független. Feltételezésed szerint egy csomó tudással rendelkezel, mégsem vagy képes megszabadulni az identitásodtól, de ha csupán két szót tartasz észben, elvégezted a dolgodat.

43. Te az a Princípium vagy, amely elveti a Testet

1980. január 28.

Maharaj: A tanúság önmaga tanúja. Aki azt mondja, hogy ez a beszéd nem megy le a torkomon, az tökéletes, a többi visszautasítandó. Tartózkodj abban, ahonnan kicsíráztál, maradj a forrásban, hogyan jutott eszedbe, hogy 'te vagy', és mikor?

Vendég: Miért kell találkoznom, vagy szembenéznem az igazsággal?

M: Identitásodat a testre redukálod, ebben a folyamatban az önmagát ismerő 'én vagyok' fog nyilvánvalóvá válni. Ha magadhoz öleled a test-érzést, egy csomó kérdésed lesz. Ha a 'te vagy' tudomás nincs jelen, fenn fogja tartani valaki ezt a testet? A princípium, amely elutasítja, vagy feladja a testet, a te Éned.

V: Mi történik a testtel, amikor az identitás megszűnik?

M: Amikor nem a test vagy, a világ és te azonosak vagytok, te a világ vagy akkor.

V: Meditációban, a legpártatlanabb pillanatokban, vasfüggöny van a megfigyelt, és annak megfigyelője között. Abban a pillanatban elkülönülés áll fenn a megfigyeléstől?

M: Abban a pillanatban a megfigyelés és a megfigyelt elkülönülnek, később, a kettő egy.

V: Az 'én vagyok' az Atman?

M: Mit értesz az 'én vagyok', vagy a 'te vagy' érzése alatt? Minden név az 'én vagyokság'-gal van kapcsolatban, az Atman is egy név. Ha nincs 'én vagyokság', kinek a nevei lehetnek mindezek? Nem mondhatod azt, hogy ez és az tudatosság, csak a te tudatosság a te világod. A teljes megértés és a minderre való ráébredés érdekében végezz meditációt. Az a hang, az 'én vagyok' zümmögés, az Ishwara hang. Ez az emlékeztetője annak, hogy te vagy Isten, de te elutasítod a hang nélküli hangot azáltal, hogy a testtel azonosítod magad. Saját autoritásod alapján, az 'én vagyok' princípium hiányában, mit tudsz tenni? Enni? Üríteni?

V: Semmit.

M: A 'te vagy' tudomás, tehát, az Ishwara, az Isteni princípium, időzz abban. A nélkül mit tudsz tenni? Vizelni tudsz? Az alap, amelyen 'te vagy', azt jelenti, 'te vagy Isten', az 'én vagyokság' Istent jelent egyedül. Időzz abban, és rá fogsz ébredni arra, ami önmagában véve Atman, az Isten. Az 'én vagyok' testek millióit utasítja el, de azok eltűnése nem látható, láttad az Atmant meghalni? Nincs Maya, felejtsd csak el azt. Az Ishwara princípium, a 'te vagy' Isteni princípiuma saját magától csírázott ki. Ez az Én szerelme, a 'te vagy' természete csupán szerelem, az Atma Prema ('te vagy') az Maya. Különféle nyelvek léteznek, francia például, és így tovább, de ki használja azokat? Felismered az elmét, ahogy egy idősebb ember felismer egy gyermeket?

V: Az elme tudatlanság.

M: Te nem vagy tudatlanság, lehetsz te az elme?

V: Nem.

M: Jóllehet Dharmáról (vallás) beszélgetünk, én a 'Swaroop-Dharma'-ról (az Én vallásáról) beszélek. A te természeted az Éné, abban kell időznöd. Általában mit értünk vallás alatt? Bizonyos magatartási szabályok követését, de valójában ez nem vallás.

V: A buddhista pszichológia az elme fokozatos tisztításáról beszél, Maharaj a megvalósítást fokozatosnak, vagy azonnalinak tekinti?
M: Egyeseknek azonnali, másoknak fokozatos.

V: Ez a Karma miatt van?

M: Minden Karma, ebben a dinamikus megnyilvánulásban a Karma (cselekvés) princípium szakadatlanul történik. Brahma jelentése cselekvés, ami egy roppant nagy megnyilvánulás, végtelen, és ebből te töredékekre vagy büszke, és mondod, hogy ’én a test vagyok’. A tudatlanságból és zűrzavarból egy csomó kérdés keletkezik, de ha e beszélgetések meghallgatása után elcsendesedsz, a csendességben megérkezik a válasz. Szilárdítsd meg tehát az elmét, hagyd csak figyelmen kívül annak rakoncátlanságait, légy irántuk közömbös. Merülj bele az úgynevezett ’én elmém’ kutatásába, fedezd fel, mi ez az ’én’, mi ez az ’enyém’.

44. Én megszületetlen vagyok

1980. január 29.

Maharaj: Bármi is lett itt elültetve, nem fog kárba menni, mint ahogy az ifjú hölgyek is különböző korban érnek, egyesek korábban, mások később, vagy mint a földekről elszökő víz. Ennek a pompás fának kicsi a magja, de magában foglalja a jövő pompás fáját, az önmegvalósítás elve a mag eszenciájában van. A jó kertész különbséget tud tenni a különböző magok között, ő az, aki ellenőrzi a magokat, ő a magok egyike, vagy azoktól különálló? Gurum megmutatta számomra, szavakon keresztül, örök állapotomat, akármi is vagy, menj a gyökérhez, az ’én vagyok’-hoz. Menj, és válj azzá, az a gyökere a megnyilvánulásnak. Hogy innen továbbfejlődj, fel kell fedezned önmagad. A természetes állapot az, ahonnan a mag jött. Az ’én vagyokság’ princípium egyidejűleg tapasztalja önmagát, és a világot. A mag a szülőktől származik, így azt hisszük, hogy a mi szülőktől származunk. De a jó kertész tudja, hogy ő nem a mag, az, aki tudatában van az ’én vagyokság’-nak, nem a mag. Menj a gyökérhez, és juss el a következtetésre, hogy ’én vagyok’… igen… igen…, mondd, hogy ’én vagyok’, szavak nélkül. A vizsgálódás fel fogja fedni, hogy ez az öt elem játéka. Egy másik princípium az, amely figyeli az ’én vagyok’-ot, és az elemek játékát.

Vendég: Az ’én vagyok’ az elsődleges princípium?

M: Ki által marad fenn? Nem a táplálék eszencia tartja fenn?

V: De igen.

M: A táplálék eszencia formája jelenti a test formáját. A táplálékban az ’én vagyok’ minősége van benne, nem azé, ’akié’ az ’én vagyokság’? Mivel az a táplálék eredménye, a Jnani azt mondja: ’én nem az vagyok’, míg a tudatlan egyén azt mondja, ’ez test’. A táplálék eszenciája az ’én vagyok’, nem a táplálék hát az emberi lény formája (a táplálék test)?

V: De az.

M: Honnan áradtál ki, és hol folytatódik az utad? A tudás, ha csupán szavakban jelenik meg, nem jelenti, hogy már megszabadultál a vágyaktól és a szenvedélyektől. Az ’én vagyok’ mindezen látványosságot jelenti, amit látsz, később azt is látni fogod, hogy nagyszámú univerzum játszik abban az ’én vagyok’-ban. Ha mindezt érted verbálisan, ál-Guruvá válhatsz, aki nem felébredett. Fel kell ismerned, hogy te csak megfigyelsz, és nem az vagy, te nem az az ’én vagyok’ vagy, amelyben az univerzum játszik.

V: Mi annak a Jnaninak az állapota, aki különáll a magtól és a fától?

M: Nirvana, Nirguna (minőségek nélküli), Parabrahman (Abszolút), ő a Sadguru (egy másik kifejezés az Abszolútra), és nem igényel elfogadást, ő a megfigyelő és a megfigyelt. A Jnani a valódi örök állapotban megszilárdult, soha nem sebesíti vagy sérti meg őt az örökkévaló. A Sadguru állapota egy az örök állapottal, és sértetlen marad általa.

V: Tudnád részletezni, hogyan látja a Jnani az univerzumok játékát az ’én vagyok’-ban?

M: Ismerd fel a spontaneitás természetét, nem tehetsz semmit, a princípium szunnyadó állapotban volt, aztán kialakult a test, tettél-e bármit? Mindez spontaneitás, a Parabrahman állapot örökké megnyilvánulatlan, minden megnyilvánulás a Parabrahman állapoté. A bölcsek és a megtestesülések a Parabrahma állapot hirdetményei, hol vannak most? Beleolvadtak a Parabrahmanba, az Abszolútba. Úgy tűnik, látszólag én hajtom végre az összes tevékenységet, valójában azok csak történések, és az én állapotom felette áll lelkesedésnek és vágyaknak.

Az ’én vagyok’-nak nyolc aspektusa van (az öt elem és a három Guna), de még íze is van az ’Én vagyok’-nak, ez az ’én’ íz minden Brahmananda (Univerzum) illata számomra, a ’számomra’ jelentése Abszolút.

A fogantatás pillanatában nem tudtad, hogy vagy, és most, a halálra gondolsz. Az első pillanat az anyaméhben, emlékezhet erre az anya? Az ’én vagyok’ tudomás végtelenül kicsi, de az összes Brahmananda (Univerzum) benne van.

V: Mivel tapasztalja az ember a mennyországot és a poklot, amikor a test és a lélek már elpusztultak?

M: Hogy volna lehetséges tapasztalni a halál után, mikor mindkettő szertefoszlott? Ki cselekszik a továbbiakban?

V: Miért nem tapasztaljuk az ’én vagyok’-ot két éves korig, mikor a test és az életadó lehelet jelen vannak? Ez akkor tiszta tudatosság?

M: Ez olyasmi, mint az éretlen mangó, az édesség szunnyadó állapotban van benne. A gyermekben az ’én vagyok’ szunnyadó állapotban van, ezért nem tudja megnyilvánítani önmagát. Az éretlen gyümölcsben jelen van annak végső íze, de szunnyad.

V: Mi a jelentése Brahmannak?

M: A Brahmanban minden illúzió, ennek tanúsága a Parabrahmanban történik. A Brahmanban nyilvánul meg a változás, gyermekként ’én gyermek vagyok’, tizenévesként ’én tizenéves vagyok’, melyik azonosít téged? Hol tudsz kitartani? Ez a Brahman princípium, így minden, ami benne van az Brahman, illúzió.

V: Nincs születés, de némelyeknek azt mondod, hogy van.

M: A tudatlannak, aki a halál megszállottja, igen azt, mondom, hogy vannak születések. Csak aki képes a megértésre, csak annak adom át a tudást. Mit tudsz erről a születésről? Ők (a tudatlanok) nem tudnak saját születésükről, és mások jövőbeni születéséről beszélnek. Tudtad a születésed pillanatában, hogy szüleid vannak? Juss el a következtetésre: én megszületetlen vagyok, és megszületetlen is fogok maradni.

45. A nem-tudatosságból, egyszer csak, ’én vagyok’

1980. január 30.

Vendég: Két eltérő megközelítés van jelen, a buddhista, és a tiéd; a tiéd szerint az ’én vagyok’ táplálékból származik, míg az én praxisom szerint az ’én vagyok’ megértése abból a vágyból származik, amely megragadja azt, ami erősebb nála, erősebb, mint az ’én vagyok’.
Maharaj: Jó, most itt az erősebb jelentése az, hogy a vágy erősebb, mint az ’én vagyokság’ érzése?

V: Igen.

M: Ez Buddha tanítása? Az lett volna a gondja, hogy ezt mondja?

V: A tapintóérzék a vágyból származik.

M: Mit értesz Buddha alatt?

V: Megértésemet, amely az esszenciális természeté, az igazságot, amely mindannyiunké.

M: Írd le ezt.

V: Nem tudom.

M: Ennek dacára, azt mondod, hogy ’buddhista vagyok’?

V: Azért viselem ezt (az öltözéket), mert kolostorba vonulok.

M: Az emberek diszciplínákat, koncepciókat követnek, és egyenruhákat húznak, és a kép mindaddig ez, amíg az ’én vagyokság’ jelen van. Bármilyen koncepciókat választ az ember, akár világit, akár spirituálisat, azokban fog időzni.

V: Buddha mondta, ’minden tudás viszonylagos’. Akármit látok meditációban, az segít, vagy hátráltat?

M: Bármilyen látomásban részesülsz, ne keveredj bele, csak figyeld meg, és vonulj vissza az ’én vagyok’-ba. Ez a meggondolás és elmélkedés zajlik egész nap egy közönséges emberi lény esetében. Én a megnyilvánult és a megnyilvánulatlan princípiumról beszélek. Te az elmében és a testben foglalt individuális princípiumról beszélsz, kérlek, vonulj vissza.

V: Mi a kapcsolat megnyilvánult és megnyilvánulatlan között?

M: Vegyük ezt a lángot, és annak tartózkodási helyét, van itt híd?

V: Nincs.

M: A tömjén illatában és a szikrában van valamilyen kapcsolat, vagy híd? Mi a híd? Út, összeköttetés, vagy szakadék?

V: Az Abszolút magában foglalja a megnyilvánultat és a megnyilvánulatlant?

M: A megnyilvánult és a megnyilvánulatlan két szó csupán, amikor a megnyilvánulatlan beleolvad a megnyilvánultba, nincs beszéd. Amikor a megnyilvánult megjelenik a megnyilvánulatlanból, sok a beszéd. Az áthidalás átmenést, átfogást jelent, ez a láng, amikor megszűnik, hová távozik? A természetes tartózkodási helyére, a megnyilvánulatlan lángba.

V: Mi a ’Sadhana’ (diszciplína) célja?

M: A kereső keresni akar, mondjuk, el akarja érni a buszt, akkor a futni, vagy a futás, az diszciplína. Kereste a buszt, és a futás (diszciplína) révén jutott hozzá. Szavak adnak jelentést, szavak vitáznak szavakkal. Nincsenek szavak, és csend van. Összegyűjtjük valaki más szavait, használjuk azokat és vitatkozunk velük, és ez így folytatódik. Hét üzletem volt, de amikor találkoztam a Gurummal, teljesen elveszítettem az érdeklődésemet minden világi dolog iránt. Így hatottak rám a Guru szavai, a tőle kapott kinyilatkoztatás. Gurum után senki mással nem találkoztam, soha nem éreztem olyat, hogy ki kellene terjeszteni világi életemet. Most az emberek csak figyelnek engem, beleágyazva világi életükbe, de mindent te csináltál. Én nem csináltam semmit; én már nem létesítek kapcsolatot, 85 év elmúltával. A beszélgetések elhangzanak, de nincs bennem hajlam, parancsolás vagy sürgetés a véleményt alakítására. A fogékonyságának megfelelően fogja felfogni az ember, legyen az csaló, vagy Jnani. Kinyilatkoztatásuk ugyanis az Atmantól kapott útmutatásnak fog megfelelni. Bármit is jelentsen az Atmantól kapott útmutatás, és bármilyen jelentéssel ruházza is fel az Én, rám fog vonatkozni. Ez nem a hallgató hiányossága, az Atman ezen a módon segíti őket. Azt mondom, Krishnamurti tökéletes Brahman, mivel az én Atmanom segít nekem, hogy ezt mondjam. Az én Atmanom azt mondja, hogy ő nem rajtam kívül álló, és én nem vagyok őrajta kívül álló.

V: Ön a szavak jelentését, vagy az Ént veszi fontolóra?

M: Kell lennie valakinek, aki célul tűzi a tevékenység végrehajtását, az a valaki nem ezek, nincs formája, sem neve.

V: Üres.

M: Felcímkézed a gondolataidat, annak érdekében, hogy megértsd, és oly elégedett vagy. Senki nem akar eljutni arra a pontra, ahol nem használhatók szavak, és ahol nem találhatók szavak, egy olyan állapotba, ahol a tapasztalatokra nincsenek szavak. Én értelmetlen módon születéssel lettem megvádolva, holott valódi állapotomat tekintve sohasem születtem. Történt egy rablás Kalkuttában, a rendőr letartóztat engem, de én sosem jártam Kalkuttában!

V: Ha valódi állapota nem megtapasztalható, hogyan tud Maharaj beszélni?

M: A formám következtében, én abban az állapotban időzöm, és figyelem, ahogy az ’én vagyok’-nak ez a világa létrejön, majd megszűnik. Valaki azt mesélte nekem, hogy álmában Baba voltam, de én ez nem az én tapasztalatom volt. Álmomban én tíz születést láttam, első születésemben vagy életemben öntudatlan vagyok, hogyan történt ez? Én ezt tanulmányozom.

V: Honnan tudja azt valaki, hogy ő az Abszolút?

M: Ez az állapot nem tapasztalható, nem tudsz róla beszélni. Ebben az állapotban csak lenni lehet, ami tapasztalható, az nem valóság. Ami tapasztalható, az nem valóság, ez az elsődleges probléma. Először nem tudtam róla, hogy ebben az

állapotban vagyok, aztán hirtelen tudatára ébredtem, hogy vagyok, ennek a következménye az összes probléma. Abban az állapotban nem volt tudatosság, aztán egyszerre csak ’én vagyok’, és megragadtam a testet. Az ’én vagyokság’ azonosságom a teljes megnyilvánulás, nem az egyedi test. Minden baj a ’másféleség’-gel kezdődött, a ’másféleség’-gel érkezett minőséggel. Akármikor merüljön fel probléma, tedd fel a kérdést: ’állapítsuk meg a tényállást, ahogyan az van’, ne próbálj hazudozni, és a megoldás elő fog állni. Tehát a megnyilvánult világnak e csalárd játékában elindultam, hogy felfedezzem, mi a valóságos helyzetem, az ’én vagyokság’, ami a világ megnyilvánulását jelenti, és ami egy időhöz kötött állapot, tehát miért zavarna? Jelen pillanatban az ’én vagyokság’ bugyborékol, és provokál, de mindez időhöz kötött, a gőg együtt fog járni az ’én vagyok’-kal (So Hum), azután, nem ’én vagyok’ (No Hum). Bármit csinálsz, koncepcióidnak megfelelően semmi nem volt, itt vagy ott. A Brahman apertúrában történik az ’én vagyokság’ kicsírázása, és az összes megnyilvánulás, de én nem az vagyok. A Yogik, miután az összes ’chakra’-n áthaladtak, levegővel telítik a Brahma Chakrát, és hibernálódnak. Ha a test nem puffad fel, akkor az ’én vagyok’-ja abban a nyugalmi állapotban, az apertúrában van, de amint az ’én vagyok’ felbomlik, a teste fel fog puffadni. Bármilyen lényről legyen szó, ha az ’én vagyok’-kal a belsejében születik, rendelkezni fog egy külső megnyilvánult világgal; minden lény saját belső és külső világgal rendelkezik. Aki megvalósította a célt, többé nem individuum, így egója sincs, az egó távozásakor ráeszmélt, hogy az ’én vagyokság’-ot soha többé nem érzékeli.

46. A Tanúság princípiuma örökké jelenlévő

1980. január 31.

Maharaj: Csak arra törekedj, hogy az ’én vagyokságban’ legyél, ne tégy erőfeszítést, ne koncentrálj.

Vendég: Csak legyek, vagy csak az ’én vagyokság’-ban legyek?

M: Amikor ’te vagy’, az ’én vagyokság’, amikor ’te vagy’, a létezőség automatikusan megvalósul. Lenni törekszel, mit jelent ez?

V: Csak vagyok, ami van, az van, és az idő múlásának nincs értelme az ’én vagyok’ számára.

M: Bármi vagy, légy az, anélkül, hogy bármilyen erőfeszítést tennél. Ne próbáld értelmezni az ’én vagyokság’-ot. Te mentes vagy a test érzetektől, amikor azonosulsz a test-elmével, akkor kezdődik a baj.

V: A testtel azonosítom magam.

M: Igen, most hallottad, hogy a testtől különböző vagy. Kitől hallottál erről a helyről? Aki ráismer a helyre, lenni kellett előtte a helyen, hogy beszélhessen róla.

V: Értettem a helyet.

M: Ki mond még helyet?

V: Én, megtapasztaltam a tanúság létét, de ez magától jön?

M: Ki tudja, hogyan csírázik ki a tanúság?

V: Az csak van, sosem tudtam kifigyelni, hogyan alakul ki ez az állapot.

M: Miután elmúlt, úgy érezted, hogy te idézed elő a tanúságot, te csináltad, vagy szándékosan csináltad?

V: Automatikusan.

M: Miért mondod, hogy tanú voltál?

V: Mert azonosultam a tanúval.

M: Mikor vonódtál bele a tanúságba, előtte, vagy utólag?

V: Közben.

M: Bármilyen princípiumról legyen szó, az már a tanúságot megelőzően létezik.

V: Nem tudom.

M: Ez nagyon nehezen megfogható, a princípium felébredése előtt jelen volt a tanúság, az ébrenléti állapotba kerül a princípium, amely még mindig jelen van, és azt követően jelen van a megnyilvánulás tanúsága.

V: A tanúság princípium nem ismerhető meg.

M: Így van, a tanúság princípiumnak nem lehet tanúja, nem ismerheti önmagát. Örökké jelenlévő; nincs ébren és nem alszik, valami különálló dologként figyel.

47. Az 'én vagyok' forma nélküli

1980. február 2.

Maharaj: Az elme a ki- és beáramló lélegzet miatt gondol a külső világra, gondolatai a körülményektől függően szerzik a benyomásokat. Amikor kapcsolatba kerülünk egy bölccsel, az elme belülre visszahúzódik. Ez a mindent átható tudás spontán jött a testbe, és spontán távozik, és belevegyül a mindent átfogó tudatosságba. Amikor spontán megérkezik, tévesen a testtel, és a helyi viszonyokkal azonosítja magát, és így tévesen szenvedést és nyomorúságot vesz magára. Valójában része a mindent átfogó tudatosságnak, és mint ilyen, nincs köze sajátos viszonyokhoz és testhez. Még ha félelemben hal is meg az individuum, minden vissza fog kerülni az elemekhez, és a tudatosság bele fog vegyülni az univerzális tudatosságba.

A húros hangszerekben a hang összeolvad a térrel, így van ez a tudatossággal is. Nem jelenik meg sehol, mégis megnyilvánul a testben, mint 'én vagyok', és figyeli az életadó leheletet, így nem a test, hanem az életadó lehelet az, amely uralkodik, mint a mindenütt jelenlévő tér. A 'te vagy' tudatosságot jelent csupán, de a test születésével, és az életadó lehelettel, méltóvá teszed magad az 'én vagyok'-ra, amely forma nélküli. Az erős test azt jelenti, hogy erős a tápláléktároló; az életadó lehelet az ajkak és a nyelv révén és a rágás következtében megtisztítja a táplálék eszenciát, hogy a benyomások, amelyek kívül kószálnak, befogadásra kerüljenek. A recitáció az elme folyamata, és te egyik sem vagy. Amikor az ételeszencia jelen van, a testben beindul a lüktetés, vagy légzés. Az 'én vagyok' tudomást, amikor fenntartja a test, úgy nevezik, Sagun (minőségekkel) Brahman, az 'én lenni akarok' vagy 'én vagyok' állapot nem rendelkezik vággyal, vagy formával. Az életadó lehelet, az 'én vagyok' és az elme nem rendelkezik alakkal vagy formával, a forma a folytonosság céljából van csupán. Az én mindent átható, de csak a tápláléktesten keresztül nyilvánul meg. A táplálék többlet hasznosításra kerül, az elemek összekeverednek, lüktetés kezdődik, és megjelenik az 'én vagyokság'. Ez az életerő mindent áthat, és a táplálékban van, szunnyadó állapotban, ugyanez a princípium van a rovarban és benned is. Az 'én vagyok' a test formában érheti el a legmagasabb állapotot, ha elfogadod ezt, és benne időzöl, megmenekülsz születéstől és haláltól. Csak legyél ebben a princípiumban, nincsenek hozzá gyakorlatok. Ha vezekelsz, ez azért van, mert vétkeztél az előző születések alkalmával, de ha valóban ráakadsz egy bölcsre, ő meg fogja mutatni neked valódi természetedet.

Oly sok bölcs vándorol a földön, de az út én vagyok, merre kell mennem? Én vagyok mindenütt, nincs olyan hely a világon, ahol ne lennék. Ha benne időzöl, és áthat az 'én vagyok', semmi többet nem kell tenned a spiritualitás terén. Ezáltal bármit cselekszel, realizálni fogod, hogy mindez a dinamikus princípium tevékenysége, játék csupán. Élhetsz száz évig, de minden egyes nap szórakozás a számodra, ha nem azonosítod magad a testtel, és pontosan 'te vagy' maradsz. Azzal azonosítod magad, ami nem vagy, és ez adharma (blaszfémia), ha önmagadban időzöl, akkor nincs szenvedés, egyébként, amikor eljön a halál, félni fogsz attól, hogy meg fogok halni. Valójában nem rendelkezünk közvetlen tapasztalattal a születésről, és halálról, tettél szert valamilyen ismeretre születésről, és halálról? Nem, csak szóbeszédekre, közvetlen tudásra nem. A születés az öt elem játékából keletkezik, megjelenik, és halálként eltűnik, ez minden esetben így van, ki vagy te? Az 'én vagyok' mindenütt jelen van, de a táplálékban nyilvánul meg, életadó lélegzetként a testben. Nem született vagy; bármi, amit megfigyelsz, létrejött, és eltűnik. Amíg meg nem találod saját Éned valódi identitását, nem találsz békére, akármit szerzel, el fogod veszíteni, saját személyazonosságodat is beleértve. Az emberek túlságosan elfoglaltak világi tevékenységeikkel, ez egy nehezen megfogható megértés, amelyet nem képesek megragadni.

A spiritualitás nevében az emberek diszciplínákat és egyenruhákat vesznek fel, ami még nagyobb rabságot eredményez; a spirituális tudásnak megszabaduláshoz kell vezetnie. Aki felismeri a koncepciókat, szabaddá válik azoktól. Az Atman nem születik, az ’én vagyok’ érintés az Abszolút hirdetőoszlopa. és csak a hirdetmény tűnik el. Az ’én vagyok’ illúzió, időleges; aki tudja ezt, az örök princípiumnak is tudatában van. Élvezz bármilyen tapasztalatot, tökéletlen állapotban vagy. Gyakorlatokba kevered bele magad, mivel az elme nem hagyja, hogy nyugalomban légy.

48. A Guru jelentése: nem individuum

1980. február 3.

Maharaj: Az ’én vagyok’ az anyaméhben szunnyadó állapotban van, ez egy tudatlan állapot. Hogyan ismerhetné önmagát? Három éves kor körül az ’én vagyok’ tudomás spontán a test képződményhez társul. A középkor környékén tetőpontjára ér, majd öregkorra az ’én vagyokság’ képessége lecsökken. Azután végül az ’én vagyok’ semmivé válik, és az identitás is megszűnik. Mi célból mész át ezen a folyamaton? Két apertúra van jelen, a befogadásra és a kibocsátásra.

Az ideák, amelyek már az Én keresése folyamatában jelen voltak olyanok, hogy legyél bár koldus vagy király, egy remetelakban mindenképp eljutsz az én-tudomásig. Az időtényező az utakat a Kozmikus kölcsönhatások eredményeképpen határozza meg. A földön és a növényzetben létrejövő eredő hatás ezután beültetésre kerül az anya méhébe; űr és föld kerül az anyaméhbe. A szülők a nyersanyag; tevékenységük eredménye az öt elem játékának a része. Megjelenik a gyermek, és végül az ’én vagyokság’ spontán módon kicsírázik. Amikor ’te vagy’, nem ’te’ kérdezel, hanem a te gondolkodásod jelenti azt, ami kérdez. Bármilyen gondolatok következzenek be, keretkérdéseidnek megfelelően, a gondolkodás az, ami a kérdéseket kialakítja.

Akármilyen fogalmakat adok, megsemmisítik a te fogalmaidat. Nekem e pillanatban nincsenek fölösleges gondolataim, hanem csak olyanok, amelyek az ’én vagyok’-ra vonatkoznak. Egy átlagember úgy gondolja, hogy reményeit és vágyait kell teljesítenie, ezért az élet fontos számára. Az itteni beszélgetések meghallgatása után a reménynek és vágyaknak nem teljesülniük kell, hanem meg kell azokat haladnod. Miért vannak olyan rossz gondolataid, mint verseny, féltékenyen vagy gyűlölet? Egyedül ezek vannak hatással rád.

(Megjegyzés: Valaki azt a kérdést intézi Maharajhoz, hogy meg fog-e halni? A tolmács válaszol: ne arra törekedj, hogy megítéld őt a saját szempontod; sokkal fontosabb, hogy felfedezd, ki vagy te.)

Valójában semmi nincs, valami az egóvá válik, így az elme megkezdi a tevékenységét, a forrás a semmi. Milyen sorssal engeszteled ki az identitásodat? Annak megfelelő hozam fog felhalmozódni. Ha azt gondolod, hogy ez a test a te identitásod, az állatok szintén ezt gondolják, így a halál bizonyos. Azért mondok neked ilyeneket, mert utat tévesztettél (mint ahogy az állatok), és idejöttél, mivel hogy idejöttél, tegyél fogadalmat, hogy feltárod valódi identitásodat, és akkor nem kell többet találkoznunk.

Ezek a virágok meg tudnak cukron élni? Nem, az ő táplálékuk a piszkos trágya. Hasonlóképpen táplálja az ’én vagyokság’-ot a táplálék test, el tudod képzelni, milyen szaga van, amikor oszlásnak indul, vagy miután elfogyasztotta és megemésztette a táplálékot? Az orvos egyből rohan hozzád, ha az étel nem vált mocskossá az emésztés folyamatában, a természet titkait időnként nem érdemes leleplezni.

Menj el egy családos emberhez, ő másokról fog beszélni, de önmagáról nem. Amikor két ilyen ember találkozik, csak pletykálkodnak, és ez minden; soha nem lesz másokról dicsérő szavuk. Hogy megszabadulj egy ilyen helyzetben, időzz a Guru kegyelmében és igyekezz magadba szívni a szavait. A Guru jelentése: nem individuum; a Guru a tudó és a princípium tanúja, a tudatosság, ami megjelenik és eltűnik.

Ki a Sadguru? Ő az örökké uralkodó princípium, amely tanúja a valótlan megjelenésének és eltűnésének. A beszédeim nehezen megfogható tudáshoz vezetnek, amelyet nehéz regisztrálni, illetve memóriádban megőrizni. Ráma nem tudta, hogy ő Parabrahman, amíg Guruja meg nem mondta neki, hogy ’te Parabrahman vagy’, éppen, hogy a Parabrahmant emlékeztetni kell. A megértés folyamatában ily módon én (Maharaj) semmisülök meg.

49. Nincs más Brahman, aki nagyobb nálad

1980. február 4.

Vendég: A vágy természete az elmének, hogyan lehet meghaladni?

Maharaj: Nem szükséges túllépni, vagy meghaladni. Bármi, ami jön és megy, figyeld meg, elme, gondolat és így tovább, akkor ott lehetsz, ahol vagy. Az Atman, vagy Én nem jönnek és mennek, azok csak vannak, és mindenhol, csak gondolatok jönnek és mennek.

V: Mit többet tehetünk, mint lemondunk?

M: Ki mond le? Annak, aki lemond, van neve és formája? Lemondhat egy személy egy névről, de az egyénnek valójában nincs neve és formája. A kérdésed a testtel való azonosulásra utal.

V: Ő (rámutat valakire) száz Gurut talált.

M: Hagyd, hogy megértse, hogy amit mások mondtak neki, az tudatlanság. Ne csinálj semmit, és szerte fog foszlani, a sok Guru ellenére, neked fog maradni egy?

V: Igen.

M: Tüntesd el a Gurukat, és maradj azzal az eggyel, aki ’te vagy’.

V: Nem csinálok semmit, mégsem történik semmi.

M: Tudod, hogy ’te vagy’? Ez elég, több mint elég.

V: Néha jelen van a tanú, de néha hónapokig egyáltalán nincs tanú. Hogyan kell jönnie, hogy tovább maradjon?

M: Ébrenléti állapotban a tanú állapot mindig jelen van. Nincs más Brahman, aki nagyobb lenne, mint te, fogadd el ezt, és menj, te vagy a legnagyobb.

Abban a kis kerek sejtben van benne az egész tér, a kozmosz és a Föld is benne van az ’én vagyok’-nak abban a kis sejtjében. Abban a pillanatban, hogy jelen van, a tér megnyilvánul, az anyaméhben a tér abból a kis ’én vagyok’ sejtben kezdődik. Bármit is hallottál más Guruktól, az tudatlanság, az a tudás döntése számodra, hogy fogadd el ezt, és legyél csendben.

50. Az ’én vagyokság’ érintése valótlan

1980. február 5.

Maharaj: Az az igaz Isten, akiről azt hiszed, hogy meg fogja oldani a te problémáidat, nem tudja megoldani a saját problémáit! Nemde szentségtörés ez? Csak Nisarga van, Az Abszolút, abból származik az öt elem és három guna (minőségek) játéka, de ennek a játéknak nincs olyan stigmája, hogy reagáljon arra a princípiumra. A tudomány foglalkozik az öt elem anyagaival, ezáltal megállapítja a korát bármely anyagnak. Senki sem képes megítélni Nisarga, az Abszolút korát, az mértéken felül áll, én elmén felül állok, az emberi lényekben az Isteni princípium benne rejlik, amikor kiengeszteli, ez nyilvánítja meg magát, egyébként pedig a test identitáshoz ragaszkodsz. Ott egy arany képekből álló növény, de az arany semmit sem tud erről. Én mindig az ’én vagyokság’ érintése nélkül uralkodom.

Vendég: Jelen van az ’én vagyok’, és a világ az Abszolút állapotból áll elő, akkor is jelen van a tanúság folyamata, ha nincs jelen ’én vagyok’?

M: Létezőség kell, hogy jelen legyen, mert a létezőség a világ. Az ’én vagyok’ tudatosság jelenti a világot. Az ’én vagyok’ tudatosság olyan, mint a világítás; az a gyújtópontja a kicsírázó világnak. Minden sokféleség az Ishwara princípiumból manifesztálódik, az ’én vagyok’ princípiumból csírázik ki. Ishwara, vagy ’én vagyok’ a megnyilvánító princípium, nem tudja megoldani saját rejtvényeit. Az emberek azt mondják, Isten fia vagyok, de Isten mégsem volt

képes megoldani saját problémáit. Amint megszilárdulsz az Abszolútban, a világ és annak jelentései eltűnnek; nem kezdődhetnek soha többé. Úgynevezett bölcsek mondják, hogy én ezt vagy azt az istent támogattam, istennek mégis megvannak a saját problémái. Miért mondtam, hogy közömbös vagyok? Én Nisarga vagyok, idő fölötti, én vagyok Nisarga, ami nem kapcsolódik semmihez. Köznapi nyelven Nisarga azt jelenti, 'közömbös'. Oly sok eónt és megsemmisülést megértem, mégis érintetlen maradtam általuk, nem tudok sem hozzáadásról, sem elvonásról.

V: Amikor valaki Az Abszolút, és nézi a világot, nem tűnik úgy, nincs központja, vagy nincs értéke?

M: A Jnani tanúja az egész megnyilvánult világnak egy csepp óceánban. Mi az, amit megértesz?

V: Az 'én vagyokság'-n keresztül szemlélve?

M: Lennie kell azonban anyagoknak, hogy fenntartsák az 'én vagyokság'-ot, mint ahogy a lángnak is szüksége van gázra, mint üzemanyagra. Ebben a világban rengeteg dolog van, de a saját kedvéért, mi vagy te? Beszélj abból a szempontból, hogy nem a test vagy, végül is az idő úgyis el fogja fogyasztani. Amint az 'én vagyokság '-ot teljes univerzumként ismered fel, megszabadult leszel. A legjobbat akkor lehet tenni, ha valaki felismeri, hogy az 'én vagyok' érintése' nem valódi.

V: A halál után az 'én vagyokság' eltűnik?

M: Tapasztaltad már közvetlenül a halált?

V: Nincsenek testi érzések; pihensz, ez esetben vagy halott? Alvás közben halott vagy?

M: Minek a segítségével használod a világot?

V: A test segítségével.

M: Miért nem vizsgálod meg a test és a létezőség kezdetét? A halál miatt aggódsz; miért nem mész el a test és a létezőség kezdetéhez? Ha Nirguna (minőségek nélküli) akarsz lenni, menj a létezőség forrásához, menj a gunák (tulajdonságok) és a Nirguna egybetorkollási pontjához. A Nirguna az 'én vagyokság' hiányát, a Saguna pedig az 'én vagyokság' jelenlétét jelenti.

V: Nem lehet megérteni a Nirgunát.

M: Túl van a fogalmakon.

V: Még csak nem is tapasztalható?

M: Hol van szükség a Nirguna tapasztalatára?

V: Ha a Nirguna nem tapasztalható, akkor mi haszna Az Abszolútnak?

M: A Guna azt jelenti, 'én vagyok', Nirguna a 'nem vagyokság', ki az, aki a Nirguna állapotát élvezi?

V: Amikor dolgozom, elfeledkezem magamról.

M: Ha nem feledkezel el magadról négy napig, akkor meghalsz. Nem tudod, hol voltál, hirtelen úgy érzed, 'te vagy' és az 'én vagyokság'-gal elkezded számlálni a kort. Pontosan mikor érezted, hogy 'te vagy'? Időzz ott, elmélkedj a felett. Hogy tudsz te ezen vitatkozni? Hogy fogják ezt a tudósok vitatni? Hogyan, miért és hol jelent meg az 'én vagyokság'? Tanulmányozd és értsd meg, amint megérted, mindent legyőztél. Az emberek erősen hisznek a testben, ez az, amiért egy másik test fogalmával szórakoznak.

51. A ’te vagy’-nak nincs formája

1980. február 6.

Maharaj: Jól működő elmére azért van szükség, hogy támaszod legyen világi tevékenységeid során, de te nem az elme vagy. Te az elme és az életadó lehelet tanújának a pozíciójában vagy; ez a felismerés fokozatosan ki kellene, hogy alakuljon benned. Végtagokkal rendelkezel, mint tevékenységek végzésére szolgáló eszközökkel, az elme pedig e tevékenységeket irányítását segíti. Az elme benyomásokat vesz fel, és az életadó lehelet kifejeződése, egyiknek sincs dizájnja, vagy formája. A testben immáron jelen van az ’én vagyok’ ön-megvalósított princípiuma, amely tanúja az elmének és a testnek, de sem az elmével, sem az éltető lehelettel nem azonos. Fokozatosan fel kell ismerned, hogy ennek a princípiumnak nincs formája, szubtilisabb, mint az elme. Rendelkezel azután a tevékenység és megértés tíz szervével, és ez a princípium nem az elme, az életadó lehelet, és a végtagok. Az is megfigyelhető, hogy a testből való távozását követően a lehelet sehová sem megy, csak semmivé lesz. Tévedés folytán az ’én vagyok’ a testet önmagának hiszi, ez egy különleges princípium, amely különáll a testtől, elmétől és éltető lehelettől.

Vendég: Hogy javítható ki ez a baklövés?

M: Gondold azt, hogy ez (test és lélek) az enyém, de én nem vagyok az. Mint enyémnek vagyok a tanúja, de én nem vagyok az.

V: Ez egy technika?

M: Tanúja vagy az elmének, így te nem az elme vagy, vannak-e bármilyen további elemei ennek a logikának? Itt ülök, szükséges-e még mondani is, hogy ’itt ülök’? Ha tudsz valamit, miért tudod? Mivel tudod, hogy ’te vagy’, ha nem vagy, akkor nem merül fel semmilyen kérdés, nem próbálod tudni, csak tudod azt. Bármi is az, ami ’te vagy’, az a világ, vagy Brahman, a megnyilvánult eredet. Azután meg fogod érteni, hogy nem halsz meg, hanem az életadó lehelet szűnik meg, és te nem az vagy.

V: Milyen hamar?

M: Már most, ebben a pillanatban is te vagy a megnyilvánult Brahman; csak emlékezned kell rá, ahogy rám is emlékezel. Ha emlékezni akarsz rám, emlékezz arra, hogy te nem a forma, vagy az életadó lehelet vagy, hanem a megnyilvánult Brahman. Ez a tudás elegendő számodra, tovább fog téged segíteni. Érted a szavakat, amikor felfogod a jelentésüket?

V: Igen.

M: Semmilyen tudás nem vesz fel semmilyen formát. Kaptam egy pofont, az erről keletkezett tudásomnak van valamilyen formája? Van az édességnek formája?

V: Nincs.

M: A tudásnak soha nem lehet formája, hogyan lehetne formája annak a tudásnak, hogy ott ’te vagy’ és itt ’én vagyok’.

V: Az ’én’ tudomás jelen van, az első az intellektusé, a második a királyé.

M: Lehetnek különféle tárolói a tudásnak, de neki magának nincs formája.

V: Igen.

M: Ha a jelentéktelen világi tudásnak nincs formája, akkor lehet az ’én vagyok’ tudomásnak, vagy Ishwara állapotnak bármilyen formája? Ha ez elfogadható számodra, akkor fogadd el, és távozz, és ne menj máshova, csak időzz abban. Hagyd a tevékenységet megtörténni a forma nélküli, puszta tanú, ’én vagyok’ tudomáson keresztül. A ’te vagy’ tudomásnak nincs formája, és ez ugyanez igaz más tudásokra is. A ’te vagy’ az elsődleges tudás. Hogyan élvezed az életet? Tudod, létezz, de mi miatt érzed, hogy élvezel, hogyan?

V: Az én örökkévaló princípiumom révén.

M: Dobd ki az örökkévaló princípiumot! Te a ’te vagy’ tudomás, vagyis az ’én vagyok’ miatt élvezed az életet. Az ’én vagyok’ tudomás az állandóan jelen lévő princípium, ez a mindent átható ’én vagyok’ princípium a minden.

V: Ez a tudás és tudatlanság feletti tiszta lét?

M: Ne keverd bele magad, jelen pillanatban csupán időzz az ’én vagyok’-ban. Ki ítél meg tisztát és tisztátalant? Nem a ’te vagy’ tudomás?

V: Szükség van a ’mi vagyunk’ tudásra?

M: Én tudásról beszélek, bármilyen tudás legyen az ’én vagyok’, ez a tudás. Te az ’én vagyok’ tudás fenntartásának érdekében élsz, ezért küzdesz. Ha ez a tudás eltávozik, milyen érdeked maradhat? Te olyan vagy, mint egy orvos, aki gondoskodik róla, hogy a ’te vagy’ tudás táplálja és védje a testet. Erre emlékezz, ha rám akarsz emlékezni, emlékezz az ’én vagyok’ tudásra. A régiek azt mondták nekünk, meditálj rajtam, emlékezz rám, de azt is mondták, hogy az ’én vagyok’ tudás is én vagyok.

V: A tudatosság a lété és az elméé?

M: Mondtam neked eléget, akármi van, az ’te vagy’. Ez a tudás beleolvad a tudatosságba, vagy ’én vagyok’-ba, amely beleolvad az örökkévaló princípiumba, amely ’tudat’-nak nevezhető. Ez a lakóhelye az ’én vagyok’-nak, ahol az megpihen, és feledésbe merül. Nem leszel képes felismerni a tudatot, mivel nem fog létezni ’te tudatosságod’, amikor a tudás összeolvad a legmagasabbal, csak a tudásból fog származni haszon. Ha emlékszel rám, ami azt jelenti, ’te vagy’, teljes és hiánytalan leszel, és túl fogsz csordulni, és hasznára leszel másoknak.

V: Erre emlékezni fogunk.

M: Emlékszik-e az óceán a korty vízre? A ’te vagy’ mindent átható tudást jelent, a ’te vagy’ mindenütt jelen van. Emlékszem a Sadgurumra, és ezért gördül ki könnyedén minden beszéd, az a tudás soha nem rogyik össze holtan, ha az ember meghal, a tudás holtan rogyik össze? Tégy, ahogy tetszik, de soha ne feledd önmagadat, vagyis az ’én vagyok’ tudást.

52. A partra vetett hal

1980. február 7.

Maharaj: A tudatosság finom, akár a fény, nem cselekszik, minden cselekvés az elmén és az éltető leheleten keresztül megy végbe.

Vendég: Hogyan kell elérni?

M: Ne törekedj, csak legyél. Amikor tapasztaló állapotban voltál, csináltál valamit? Hogyan léptél be a tudatosságba?

V: Nem értem.

M: Menj bele a nyugalomba, végezz meditációt.

V: Isten nevét kell ismételgetni?

M: Kétségtelen, recitálnod kell az elmédben. Az elmén keresztül egy másik princípium figyeli ezt az elmebeli recitációt, te az elmét megelőzően vagy. A recitációval az elme a test, az öt érzékszerv az életadó lehelet révén tisztulhat meg.

V: Valamilyen különleges mantra?

M: Recitálhatod azt a szent nevet, amelyiket akarod, én is adhatok neked nevet. A recitációjával beindul a tisztulási folyamat.

V: A világnak titokzatos a teremtése, oly sok az emberi lélek, ez valódi így? Vagy csak így látjuk?

M: Azért kerültél ebbe e fázisba, mert ’te vagy’, a te világod te vagy, de te túl vagy néven és formán, a ’te vagy’ a megnyilvánult lehetőség.

V: A ’Shuddha Chaitanya’ (tiszta tudatosság) miatt van minden.

M: Ezek a te ’én vagyok’-odból jöttek létre.

V: Az elmémből?

M: Amikor kel a nap, a világ annak fénye által érzékelhető, hasonlóképpen, mikor az ’én vagyok’ (te vagy) felemelkedik, a világ létrejön.

V: Mi történik, mikor alszunk?

M: Amikor ébren vagy, az ’én vagyok’ miatt van a világod.

V: Amikor az ember vágyakkal teli?

M: Ne próbáld elnyomni, és vágytalanná válni, csak figyeld, ahogy az emberek jönnek és mennek, és ne keveredj bele. Az Én a megfigyelő, és bármi, amit lát az a világ.

V: Én és Isten azonosak?

M: Elsősorban a testeddel való identifikációd az, ami miatt beszennyezted Istent. Testeddel való kapcsolatod miatt érzel halálfélelmet. Halál nem létezik, csak az életadó lehelet távozik, és eltűnik az ’én vagyok’. A test az ’én vagyokság’, vagy Atman fenntartása.

V: Mi idézte elő az elmúlt születéseket?

M: Elmúlt születésekről merészkedsz beszélni! A jelenlegi születést már ismered?

V: Miért van akkor születés?

M: Sohasem volt.

V: Akkor illúzió?

M: Azt mondani, hogy ’én vagyok a test’, ez az illúzió. Azt mondod, gyermek születik, de mi a helyzet veled? Amíg meg nem ismered a forrásodat, vedd úgy, hogy nem rendelkezel tudással. Amikor a természet gondodat viselte az anyaméhben, te nem csináltál semmit. Még ma is gondoskodik rólad a természet, mindenre jogot formálsz, ami a testtel kapcsolatos.

V: Nem szükséges speciális erőfeszítés?

M: Az erőfeszítésekről szólva, három éves korig tettél bármiféle erőfeszítést? Születési adataid szerint tíz hónappal a fogantatás után születtél; tíz hónapig gondtalan voltál. Milyen elgondolásod van a tudásról? Elkezdesz mindenféle fogalmakat gyűjtögetni, akár egy gyermek.

V: Hogy kell ezt feladni?

M: Miért lenne szükséges elvetni? Bármit érzel, az helyénvaló, mivel a beléptél a testtel való azonosulásnak ebbe a beteges állapotába.

V: Hogyan kell tőle megszabadulni?

M: Értsd meg, hogy a test-elme táplálékból, és vízből áll, de te nem vagy anyag.

V: Miért van akkor férfi és nő?

M: Mert a te mércéd a test, illetve a testtel és formával való azonosulás.

V: A vágyak miatt jött létre ez az azonosulás?

M: Tudatlanság miatt azonosítod magad testtel, ezért van nő és férfi, és akkor bármilyen mennyiségű áhítat is eredménytelen.

V: Nincs haszna a templomba járásnak az 'Atma Vichara' (Én-kutatás) nélkül?

M: Ez a templom, ha 'te vagy', akkor mások is vannak.

V: Miért van tudatlanság?

M: Ez csak tudatlanság, ha filmet nézel, az az igazság?

V: Akkor csak hagyjam, hogy a vágyak jöjjenek és menjenek? De a vágynak erőfeszítés a velejárója. Ha nem elégül ki, akkor düh keletkezik.

M: Ne próbáld a vágyra összpontosítani a figyelmet, te nem az elmének vágy formájában történő megnyilvánulása vagy.

V: Miért vannak gondolatok?

M: Itt egy füstölő pálca, ha szikra éri, természetes, hogy illatot bocsájt ki. Az én hibám, hogy vágyaim és gondolataim támadnak?

V: Kegyelemre van szükségem a megvalósuláshoz.

M: A kegyelem mindig rendelkezésre áll. Akinek erős a vágya, az meg fogja kapni, senki nem odaadó az Én iránt, mindenki csak a testhez ragaszkodik.

V: Isten akaratából történik minden?

M: Amíg fel nem ismered saját Énedet, az lesz a koncepciód, hogy Isten cselekszik. Ez nem probléma, ha 'te vagy' Isten.

V: Isten és te egyek vagytok?

M: Ráébredésedkor tudni fogod, hogy te vagy Isten.

V: Minden illúzió?

M: Igen, a mély alvást megelőzi az ébrenlét és az 'én vagyok', mik az igényeid?

V: Nem tudom.

M: Ki mondja ezt? Valamilyen princípiumnak kell mondania.

V: Valamilyen individuális, vagy univerzális léleknek?

M: Amikor te vagy a nyilvánvaló princípium, nincs többé test.

V: Amikor minden csatorna nyitva van, le lehet zárni azokat?

M: Miért van erre szükség?

V: Hogyan keletkeznek a szavaid?

M: Tér természete a szavaknak; a szavak termékei a térnek, mozog a tér?

V: Ugyanolyan mindenütt.

M: Ez a világosság unalmas, itt is világosság van, aki ezt mondja, az nem a fény minőségének a tanúja? Ha meg tudod ítélni mindkettőnek a minőségét, minek kell lennie a te minőségednek? Azáltal csupán, hogy olyan szavakkal bélyegzed meg, mint 'Poorna-Prakash' (teljes, vagy tökéletes fény), a legmagasabb állapotot nem lehet megérteni.

V: Jön az árvíz?

M: Igen, ezt Purushaként, tiszta árvízként ismerik. Meditációban árvízként fog eljönni. Purusha a tevékenységek férfi aspektusa, míg Prakriti a női aspektus, egyiknek sincs formája. Shiva-Shakti címke csupán, én ezeket csak szavaknak tekintem, te viszont individuumoknak tekinted őket, hozzászoktál a szavakkal való megcímkézéshez.

V: Ez az általános módszer.

M: Mindent ugyanazon a módon lehet megérteni; minden azért van, mert te vagy. Isten hatalmas; ha te vagy, akkor Isten hatalmas, te vagy rá a bizonyíték, hogy Isten létezik.

V: Mi a halál?

M: Csak hallottál a koncepcióról; nem tapasztaltad a halált.

V: Miért a félelem akkor?

M: Rendelkezel tudással a halálról, vagy csak hallottál róla? A születésről sem rendelkezel tudással, a halállal ugyanígy vagy, de a halál utol fog érni, mert azonosulsz a testtel.

V: Nem vagyok test akkor?

M: Meséld el nekem az értesülésedet, mikor nem vagy test?

V: Nem tudom.

M: Akkor tedd csupán.

V: Miért van kettősség?

M: Soha nem volt, ez a test olyan sok lényegeset tartalmaz, minden atom beszél, de te azt hiszed, hogy te beszélsz.

V: Hogyan válik a test létezővé, ezt értem.

M: Teljesen természetesen, az anyaméhben nőttél fel, természetes módon.

V: Miért történt ez?

M: Spontán.

V: A teremtés is spontán?

M: Igen, ki intézte úgy, hogy ez a virág megnőjön?

V: Miért létezik teremtés?

M: Ki mondja ezt? Legyél Isten és, fedezd fel. Mikor tíz éves voltál, tudtad, hogyan kell apává válni? Megnősültél, és akkor megérteted. Hogyan tudsz megnősülni, és megérteni tudatlanságban, hogyan tudsz éretté válni tudatlanságban?

V: Hogyan jön el az érettség?

M: A kis banyan fából hatalmas fa lesz, hogyan?

V: Magától.

M: Hát ugyanígy.

V: Érettségre és Jnanára van szükség?

M: Igen.

V: Miért kell akkor erőfeszítéseket tennem?

M: Az erőfeszítés a te koncepciód, szükséged van valamilyen elfoglaltságra. Amikor veled beszélek, tudom, hogy nincs tudásod, ámbár, tudós lehetsz.

V: Hogy lehet megszabadulni a tudatlanságtól?

M: Ön-ragyogás által.

V: Hogyan?

M: Hogyan űzi el a Nap a sötétséget?

V: Ez a Guru kegyelme?

M: A Guru kegyelme iránti igényednek olyan erősnek kell lennie, mint a partra vetett halnak.

V: Miért jelentenek problémát a vágyak?

M: Ez a táplálék test minősége. Jön egy személy, nagy dumával, extra italt ivott. Ez az ital megnyilvánulása.

V: Tehát a test is probléma?

M: A test táplálék eszencia, következésképpen minden tulajdonsága a világ anyagából származik.

V: Tehát én nem vagyok test?

M: Ne csak elutasítsd a testet, értsd is meg, hogy nem vagy korlátozott, és utasítsd el a vele való azonosságot.

V: Amikor a főnök kiabál, nem szabad dühösnek lennem?

M: Legyél akár duplán dühös, de mondd azt, hogy nem vagy sem a test, sem annak minősége. Először is, nem vagy annak a minősége, másodszor, az ’én vagyok’ minden megnyilvánulás, és harmadszor, én vagyok Az Abszolút, én nem vagyok a megnyilvánulás.

V: Tudsz vezetni?

M: Hol az út? Nincs menés. Ha tanítom az utat, jössz majd a megtévesztő tudással; legfeljebb azt tudom mondani, kövesd kifelé menet a szobából azt az utat, amelyiken bejöttél. Lehet az egyik szobában, és a másikban ugyanaz a tér?

V: Csak emlékezzek?

M: Egyik Jnani, vagy másik, nem tudnak formát adni a térnek. Elárulod a test identitásodhoz tartozó neved?

V: Ramchandra.

M: Most mondd meg a neved, ha megszabadulsz a testtől és a formától. Jelen lehet tevékenység? Hallottad, hogy a Parmatman minőségen túli, de mi a Nirguna? A guna létezőséget jelent, a táplálék szavak nélkül tartja fenn a

létezőséget, ami guna. A létezéssel Sat-nak kell lennie, ami se nem jó, se nem rossz. Minél közelebb kerülsz az ’én vagyok’ megoldásához, annál inkább megsemmisülsz.

V: Mi a Guru?

M: A Guru a ’te vagy’ tudomás. Amikor a bölcshöz mész, a tudásban való tartózkodásnak adod át magad. Ha a tudás nem magától ragyog, akkor mi különbség van a hentes és a levágott állat között?

V: A tudás átadható másoknak?

M: Ennek a kiterjesztése igaz, a Guru téged mutat meg, ami jelen van, és mindig is jelen volt. Én azt mondom, ha azt akarod, hogy emlékezz erre a látogatásra, akkor emlékezz az ’én vagyok’ tudomásra.

V: A Guru kegyelme révén jöttünk ide?

M: Használhatsz bármilyen szót, hogy kielégülj, de fog ez rendelkezni a tudásnak bármilyen formájával? Nincs forma, nincs mérce.

V: Ha a tudás meghaladja a megértést, hogyan kell megérteni?

M: Ki mondja, hogy a tudás benned van? Ez azért van, mert magadhoz öleled a testet. Legyél a létezőségben, csak légy, és felejtsd el, hogy egy önmegvalósított személy ül előtted, mielőtt beszélsz. A halálról szólva, az életadó lehelet elhagyja a testet, az lehullik, és a létezőség megszűnik. Menj vissza az anyaméhbe, a fogantatás előtt nincs ’én vagyok’, az anyaméhben az ’én vagyok’ nem tud magáról. Ismerheti a mély alvás a mély alvást? Nincs kettősség. Ismerheti az Abszolút az Abszolútot? Ez a kettősség az ’én vagyok’-kal jött, és magától jött, a nincs ok maga a fő ok. Meglátogatsz engem, de nekem nincs tudásom, mindenki a tudatlanságért jön, nekem nincs tudásom. Krishna fújta a fuvolát, és megtáncoltatta a Gopie-kat. Csak az ébrenlét és alvás állapotok születtek, és ez a táplálék test minősége, ami semmi más, mint az öt elemnek, és annak a tápláléknak az eszenciája, amit megeszünk. Testek kilövellésekből keletkeznek, és a kilövellések a táplálék eszenciája, így ez a test nem más, mint táplálék. Abban van benne a létezőség vagy létezés, amely kimenetel, vagy eredmény; ezért a test és a létezőség átmenetiek.

V: Van vágya a végtelennek?

M: Csak ismételgesd az ’Om’-ot, és el fogod érni a legmagasabbat. Minden korrekt lesz, amint felismered az elsődleges baklövést, addig recitáld az ’Om’-ot. Abban a pillanatban, hogy hozzáállás van, merevség van.

V: Neked nincs hozzáállásod?

M: Még diszciplínám sincs.

53. A felébredett tudás az meditáció

1980. február 8.

(Megjegyzés: Maharaj a létezőség kis szikrájáról beszél, amelyet különféle neveken neveznek; nem az individuumokról beszél. Nevek millióit lehet adni neki, de mi ez a tudatosság szikra? A baj az, hogy csak az individualitásra gondolunk, de bármi létezzék, mondja, mindenben benne van, és áthatja az egész univerzumot.)

Maharaj: Kérdezz bármit, haladéktalanul választ kapsz, de nem fogod tudni használni, mert a válasz egyetemes tudatosságból jön, és mi azt várjuk el, hogy individuumként használhassuk. A Jnanira semmilyen tudás nincs hatással, legyen az világi vagy szellemi. Lehetsz te a legintelligensebb a világon, de ennek a tudásnak a tudója soha nem fog eljönni, hogy veled találkozzon. Ezért nincs hatással a tudás a Jnanira, ő individuumként se nem létezik, se nem hal meg. Bármiféle tudásról legyen szó, amit a Jnani dolgok révén érzékel, az Jnana, nem a Jnani.

Vendég: Mi a Kum Kum [cinóbervörös] legmélyebb jelentősége?

M: Ez könnyű, a benned lévő fény szimbóluma, őrizd meg.

V: A fény a szívben van.

M: Még az elmében van. Vannak arany kegyszereid; tudsz olyan aranyat mondani, amely egy szegmensben van csupán?

V: Miért vörös?

M: Ez egy szín csupán, de a tudásnak alapjában véve nincs színe.

V: Délen három csík Vibhutit (hamu) alkalmaznak [a homlokra].

M: Ez egy olyan individuum szimbóluma, akiről feltételezett, hogy saját individualitását hamuvá égette.

V: A három test?

M: Igen, igen, ha téged ez kielégít, akkor nevezheted annak is. Meghallgatva ezeket a válaszokat, mit fogsz identitásodként a zsebedbe dugni? A legfontosabb dolog önmagad, ha 'te vagy', azok vannak. Azt feltételezzük, hogy spirituális tudást szerzünk, de identitásunkat nem adjuk fel. Ami engem illet, ha nincs létezőség, nincs világ. Mi a magja az egész világnak? A meditáció van a tudásban, vagy a tudás a meditációban?

V: Minden tudás, igaz ez?

M: Igen, de ha nem rendelkezel a 'te vagy' tudással, ki fog meditálni, és ki fogja elmondani azt? Amikor a tudás felébredett, az meditáció.

V: Buddha mondta: 'Most már ismerem az összes Isteneket, és az összes Karmát', de mikor tanítványa a Karmájáról kérdezte őt, azt mondta, 'ne törődj vele'. A kérdésem az, hogy mindezen megnyilvánulások, Istenek és Karmák, megfigyelései a Jnaninak? Vagy ezek fogalmak csupán? És Jnani csak figyeli, ahogy azok növekednek?

M: Amit Buddha értett ezen (a Karmán), az az ürülékkel volt egyenértékű, de az, ami az ő tudását követte, számunkra nem értelmezhető. (Megjegyzés: milyen tudást nyert el Buddha? Buddha azt a tudást nyerte el, amivel Maharaj is rendelkezik, ennyi az egész. Megértette, hogy ő micsoda, és, hogy mi volt, ha egyszer megértetted, hogy miből áll a test, elme és tudatosság, és hogy te ezek egyike sem vagy, akkor minden világos.)

54. Semmi... 'egy ideig valami'... semmi

1980. február 11.

Vendég: Fájdalmaim vannak a csípőmben, nehéz azt mondanom, hogy nem vagyok a test.

Maharaj: Nincs alternatív jelenlét; fokozatosan egyre világosabb lesz az érzés, hogy ez a fájdalom egy tudatosságbeli mozgás. Te nem az vagy, ami a tudatosságban mozog, és magától a tudatosságtól is különbözöl. Ha például, illatba mártasz egy vattát, és zárva tartod, a vatta illata párologni fog. De mi nyilvánvalóan nem vagyunk azonosak sem a vatta illatával, sem a parfüm illatával, ez a meggyőződésünk alakul ki fokozatosan.

A magokat öntözni szokták, de sokszor víz nélkül is kicsíráznak, mert már tartalmazzák a szükséges nedvességet. Ami született, az ez a létezőség, és vele együtt az ébrenlét és alvás állapotai is megszülettek. A tudatosság nem csupán az ébrenlét és alvás állapotainak a magja, hanem az egész univerzumé. A nemlét, csak egy rövid időre, valamivé válik.

Ez az 'én vagyokság' minőség a Sattva guna (táplálék eszencia minőség). Én Az Abszolút vagyok, nem vagyok az 'én vagyokság' érintése, így az 'én vagyok' tanúsága Az Abszolút számára spontán fog történni. A pirkadat és a napfény időfüggő, de megfigyelőjük nem időfüggő.

A gyermekben lévő 'én vagyok' szunnyadó állapotban van, nem tud önmagáról, de jelen van, és a kellő időben tudomást szerez önmagáról, ahogy az ember megtudja, hogy 'én vagyok'. Menj a gyökérhez, a gyermekkor elejéhez,

amikor megértetted, hogy te nem vagy tudatosság, ott stabilizálódj; értsd meg, és oldd meg. Az Abszolútnak nem szükséges Samadhiba kerülnie; nem megy sehova, mindig jelen van, míg a Samadhi egy változó állapot. Samadhiban az ’én vagyokság’ nem ’én vagyokság’-gá válik, az ébrenlét és a mély alvás az ’én vagyok’, és nem Az Abszolút fázisai.

Minden kapcsolat a Mayára, vagyis az illúzióra vonatkozik, de Maya helyett Istent, Istenit, vagy Ishwarát mondanak. A tapasztaló állapot Ishwara, és a minden, a tapasztalásban bekövetkező tevékenységet Mayának nevezzük. A legmagasabb az nem tapasztaló állapot, szó és jelentés nélküli, Az Abszolút a te tartózkodási helyed, míg hivatottságaid az örökké változó állapotban vannak. Akármit tudsz, az valótlan, és akárhol mondod, hogy tudod, az is valótlan.

V: Azt kell tehát mondanom, hogy ’nem tudom’?

M: De hát tudod mostanra, vagy nem tudod?

V: Az elme érti, de az átalakulás még várat magára.

M: Bármi, ami átalakulásnak alávetett, nem fog fennmaradni, semmilyen átalakítható állapot nem marad fenn. Ha kifogástalanul tökéletes tudással rendelkezel, soha nem fogod tudni, hogy haldokolsz.

V: Haldokló holttestet fogok látni, akár Frydmant, aki olyan boldog haldokló volt.

M: Valójában maga az eszköz is eltűnik, amely révén megfigyelsz. Az úgynevezett halál után hol van a megfigyelés eszköze? Valójában nem lesz jelen eszköz vagy tudatosság.

V: Úgy tűnik, a legnagyobb bölcsek azt mondják, hogy visszatérnek a fénybe.

M: Abban a totális fényben, vagy megvilágított állapotban, nem lehet beszélni a fény felkeléséről és lenyugvásáról.

V: Egy alacsonyabb szinten, mi magunk döntünk saját megtestesülésünkről. A jelenlegi születésnek az én ügyem, így nem kell elégedetlenkedni.

M: Ezt mások mondták, és te elfogadod, mi a te közvetlen tapasztalatod?

V: Semmi.

M: Akkor miért fogadod el?

V: Egy tudatlan személy koncepciókhoz igazodik.

M: Hol van az a vallási kérdés, ami az ’én vagyokság’ érvényességét cáfolja? Amikor mindennek vége, az ember azt mondja, nem számít, hol ér a halál, mert amikor arra a következtetésre jutsz, hogy a halál maga hamis, mi hal meg? És számít, hogy hol történik meg?

V: Örömmel fogok emlékezni az igazságra, amit hallottam.

M: Tanúja vagy annak, amire emlékszel.

V: Van egy kunyhóm, az a neve, hogy ’Achal’ (megváltozhatatlan).

M: Miért nem nevezed úgy, hogy ’Parabrahman Sadan’ (a Parabrahman lakóhelye)?

V: Gondot jelentene a postásnak.

M: Kőből építetted?

V: Kőből.

M: Mekkora?

V: Négyszázötven láb.

M: Utánad, ki van?

V: Nem tudom.

M: Lakatlan.

V: Beszélt már Maharaj szépségről?

M: Ami vonzerőt gyakorol rád, az szépség.

V: Amikor Maharaj mellett vagyok, vonzást érzek.

M: Igen.

V: Szépséget látok a szemeiben; muszáj beszélnem erről.

M: A minden ember látásának más a minősége.

V: Tehát nincs definíciója a szépségnek?

M: Igen. Bármilyen definíciót öntesz szavakba, az mindig hiányos. Tartózkodj abban, akármivé válsz a beszélgetéseim meghallgatása után, bármi történjék, 'csak legyél'. Ami végül megmarad belőled, az a 'te vagy', légy abban. (Megjegyzés: Maharaj azt mondta reggel, hogy e beszélgetések meghallgatása után nem leszel a meditáció állapotában, mert semmilyen objektum nem marad, amin meditálni lehetne. A nincs objektum állapot a meditáció, semmi nem marad).

V: A bármikor végezhető meditáció belső, nem egy pozitúra. Érdeklődhetek Maharaj saját tapasztalatairól?

M: Régen az éjszaka meditáltam, de ez ritkábbá vált, mert a meditatív állapot stabilizálódott, a nem-elme stabilizálódott (Megjegyzés: Minden fázis, amelyeken Maharaj keresztülment, 'Bhajan'-okban, vagyis áhítatos énekekben kerültek leírásra). Melyik kaszthoz vagy közösséghez tartoznak az ébrenlét és alvás állapotok? Zsidó, keresztény vagy muszlim? Vagy férfi-nő lenne? Mindezen különbözőségek csak a testtel való azonosulás miatt vannak.

V: Igen.

M: Jelen lehet létezőség ébrenlét és mély alvás hiányában? E ciklus miatt van a 'te vagy', különben hogyan lehetnél?

V: Az én tapasztalatom az ébrenlét és alvás állapoté.

M: Az 'én vagyokság' e három szakasztól függően van jelen, önmagától nem létezhet. A három szakasz együtt a táplálék eszencia terméke. A test érzet hiányában van-e valamilyen közös jellege az ébrenlét és alvás állapotoknak? Legyen ez a megerősítésed, felejtsd el a spiritualitást, és lakozz benne (az 'én vagyok'-ban).

55. A 'Látó' színe

1980. február 12.

Maharaj: Az én számomra nincs 'én vagyokság', mondhatok bármit, annak ellenére az én birodalmamban nincs neki értéke. Mióta recitálod az 'én vagyokság'-ot? Tudsz mutatni egy szófényképet a szavak jelentéséről? Lefényképezted a szavak jelentését?

Vendég: A megértésemmel próbálom kinyomtatni őket.

M: Ha azt mondod, hogy tényleg megjegyezted, akkor, akármit összegyűjtöttél az elmédben, ki kell dobnod, mint a régi ruhát. Kidobtál minden fogalmat?

V: Ragaszkodom hozzájuk.

M: A test identitás nem kaphatja meg ezt a tudást, az 'én vagyok' tudást az 'én vagyok' tudomásnak kell megkapnia, amikor a tudomás a tudomásban időzik, akkor kerül sor a tudás meghaladására. Amikor ülök, többnyire elme nélküli állapotban ülök. Hogy is lehetne egy elfoglalt elme számára kifejteni a tudást? Ha fogalmakba és elmébe lennék bonyolódva, hogy adhatnám át a tudást számodra? Ha rabja vagy a fogalmaknak, azok teljesen bolonddá tesznek. Nem vagyok alávetve semmilyen merev álláspontnak, soha nem kondicionálódom semmilyen fogalmi állásponttal, mégis 'Bhajanokat' (áhítatos dalok) végzek. Gurum kérte tőlem, amikor azt kérdeztem, hogyan fizessem vissza neki. Azt mondta, 'a tudatlanokért végezz Bhajanokat, ne önmagadért', a Bhajanokat a Guru iránti tiszteletből kell végezni. A ma tevékenységét a máért, a holnapit a holnapért, nincsenek sem határok, sem előrehaladás. Úgy érzed, hogy a ma olyan, mint a tegnap, de nem olyan, minden nap új. A tegnapi nap lenyugodott, ma egy másik van.

V: Nem kell megragadni a gondolatot és érzést, hanem be kell hatolni az érzékelés fénye mögé?

M: Még mindig zaklatnak téged a gondolatok és elképzelések.

V: Elnyertem az elme nyugalmát, nem vagyok zaklatott.

M: Fejlődésedet stabilizálnod kell magadban, az Énben.

V: A változás nélküli tanúért jöttünk vissza.

M: Semmi nem fog történni, valójában idea, hogy történni fog valami, vagy sem, vagy, hogy valakinek mennie kell. A legkiválóbb bölcsek jelölték meg a helyet, ahol az embernek tartózkodnia kell, keresés nélkül kell lenned abban az állapotban, a homogén sötétkék (Krisna) 'Megh-Shyam'-ban, amely egy sötét szürkéskék, de keresés nélküli, látás nélküli felhő.

V: Krishna arcának a színe?

M: Úr Krishnaként ismert, ami eredeti identitásod látás nélküli látása, az eredet identitása. Ha becsukod a szemed, Krishnát fogod látni, azaz 'Gopal'-t, ami az érzékeket, az érzékeken túli princípiumot táplálja. Becsukod a szemed, és ezt a princípiumot látod, ez a szín, a sötétkék, valójában a 'Látó' színe, amelytől minden származik.

V: Tegnap virágokról és illatról beszéltél.

M: Ez csak a szimbólumot, születési eseményednek a jelét illusztrálta.

56. Minden az 'én vagyok' tudomásban történik

1980. február 13.

Maharaj: Az ember csak addig vágyakozik a megszabadulás iránt, amíg érzékei bele vannak gabalyodva. Amint ennek vége, ki, vagy mi van jelen, aki, vagy ami megvilágosodást keres? Most a tudatosság miatt létezel, ez előtt voltak valamilyen ideáid, vagy az Isten iránti szükséglet, mígnem a létezőségnek ez az érzete keletkezett?

Vendég: Az idejövés, olvasás, hallgatás ténye a valódi akadály.

M: Az a vágy, hogy idejöjj, és a tudást szerezz, nem akadály, hanem a 'létezőség' meghaladása az, amikor nem voltál tudatos, volt bármilyen akadály?

V: Nem volt.

M: Minden megnyilvánulás a tudatosságtól függ, annak tudatosságától, hogy 'te vagy', fedezd fel, hogy mi 'vagy te'. Nem vagy képes megérteni a természetedet, de jelen van létezésed tudatossága, ennyi elég. Tudatosságod révén tudod,

hogy a világ létezik. De ez a tudatosság csak testedben létezik, illetve testeden keresztül juttatja kifejezésre az életet. Egy dolgot tarts szem előtt, hogy ami 'te vagy', tudatosságként létezik benned, ismerd meg, mi ez a testedben lévő 'én vagyok'. Képzeld el, hogy van valakinek egy hím és egy nőstény báránya, ötszáz utóddal szaporodnak, gondolj arra a princípiumra, amely a kettő plusz ötszázat létrehozta. Ez az azzal megegyező princípium, amely minden teremtésben működik, ez teremt mindent. Még ha évekig kalandozol is, akkor sem fogod megérteni a megszabadulás princípiumát. Az ember tudatosságának a nyugvóhelye a testen belül van. A bárányok természetes táplálékot ettek, és utódaik annak a tápláléknak az eredménye voltak, amelyet a kettő evett. Minden rejtély meg fog oldódni, ha arra a princípiumra gondolsz, amit a bárányok a táplálék révén megettek, és ami egyre többet és többet hozott létre. A táplálék révén és a bárány révén teremtő elvet tekintsd annak az elvnek, és az egész rejtély meg fog oldódni.

Ez a tudatosság, vagy 'létezőség', amely a táplálék eszencia eredménye, ez az, amit szeretsz, és meg akarsz védeni mindenkor. Ha ez az étel eszencia, amely a te tested, elapad, akkor ez a 'létezőség', az érzés, hogy létezel, szintén el fog apadni. Aztán amikor a test elpusztul, bármi marad, az szabad, vagy rabságban van?

V: Szabad.

M: Hallomás alapján beszélsz; nem tapasztaltad azt. Milyen eszköz révén tudod, hogy 'te vagy'? Szabadítsd meg ezt a tudatosságot, amely a testtel azonosul, vagy a testnek tartja magát, és rabságban van. Az, aki e nélkül az identifikáció nélkül akar tudni, tudni fog. Senki nem uralkodik semmin, a romlott táplálékban férgek teremnek, mi a különbség a férgek és az emberi forma között? Mi csak az emberi formáknak tulajdonítunk jelentőséget.

V: A férgek nincsenek születésük tudatában.

M: Te tudatában voltál a születésednek?

V: Tudatában vagyok a boldogtalanságnak, ezért keresek, vagyok tudatos.

M: Igen, de válaszd külön ezt az örömet és fájdalmat a táplálék eszenciától, ki akar akkor megszabadulni?

V: A reinkarnáció akkor szélhámosság?

M: Igen, mindezt a reményt és félelmet azért keltették a hiszékeny emberekben, hogy dolgozzanak egész életükben, és azután meghaljanak. (Maharaj egy orvos felé fordulva kérdezi) Mi az, pontosan, amit meg próbálsz menteni? Az, aki arra gondol, hogy megmenti őket, azért teszi, mert nyereségre számít. De ki marad, hogy élvezze az eredményt? Annyi tanácsot kap, csináld ezt, csináld azt, amikor meghal, a táplálék eszencia eltávozik, ki igényli akkor a jótettek érdemeit?

V: Mi a különbség az állatok és az ember között?

M: Nincs különbség, még a nap és a hold alatt sem, minden csak megtörténik. Valaki odafigyel rád, és azt mondja, bolond vagy, igaza van, mert a létezés kis cseppjei tudatában vannak az ő önálló létezésüknek. Bolondnak fogják nevezni a testet, amely egy csepp víz, én, Az Abszolút nem az a Tudatosság vagyok. Az orvosság ugyancsak táplálék, ez a tudatosság inaktív állapotban van benne, amikor belekerül egy emberi formába, felerősödik az emberi identitás, ha egy nőbe kerül, akkor női identitássá válik.

V: Az Énen túl, semmi sincs?

M: Az végtelen, de tudatosság hiányában ki nyugtalankodik? Mi nyugtalaníthatná azt a princípiumot? Mire lenne szüksége annak a princípiumnak? Olyan ez, mint Isten szüksége a terméketlen nő gyermekére. 'Swaroop-siddha' (önazonosságban, vagy az Énben való megszilárdulás), mi ez pontosan? Sok ember látogat ide, és boldogokká szeretnének válni, de az ide látogatóknak nem lesz szükségük boldogságra, meg fogják azt haladni. Amikor egy bölcs megszilárdul középpontjában, akkor nyugalomba kerül. Beszélsz, amikor táplálék eszencia van jelen, de elérve a megértést, mindegyik meghaladja a tudást és a tudatlanságot. Az Abszolút princípium nem tud önmagáról; oszlass minden kétséget saját éneddel kapcsolatban.

V: Szükség van a 'csakrák' (spirituális központok) megismerésére ahhoz, hogy meghaladjuk a testtel való azonosulást?

M: A tudatosság kialvásakor hová lesz a meghaladás kérdése? Minthogy megértésre vágyakozol, tégy, amit akarsz. Akármikor csendben vagy, maradj önmagadon, meditálj csupán az Énen, az a tudomás maga fog átadni neked minden tudást

V: De olyan rövid ideig csinálom.

M: Kezdd rövidebb időszakokkal, és amikor eljön az ideje, fel fogod ismerni, hogy mi a ’te vagy’. Maradj a ’te vagy’-ban csak, és akkor rá fogsz ébredni, hogy minden az ’én vagyok’ tudomásban történik.

* * * * * * *

Alázatos köszönet Gurumnak, hogy befejezhettem ezt a munkát

Pradeep Apte

* * * *